

PROCOPÍENII

*Revista elevilor și profesorilor
de la Liceul „Ștefan Procopiu” - Vaslui*

Anul IV, Nr.10 / iunie 2014

“IUBITE CETITORIU,

Multe prostii ai fi citit de când ești. Cetește, rogu-te, și aste și, unde-i vede că nu-ți vine la socoteală, ie pana în mână și dă tu altceva mai bun la ivală, căci eu cu atâta m-am priceput și atâta am făcut.”

(Ion Creangă)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
publicate aparține în exclusivitate autorilor.*

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR REVISTEI

Colaboratorii revistei (elevi și profesori) trebuie să respecte următoarele cerințe:

- articolele să fie trimise în format electronic, scrise cu fontul TIMES NEW ROMAN, dimensiunea literei 12, **cu DIACRITICE**, spațierea la un rând, format A4;
- articolul poate fi însoțit de fotografii și bibliografie (acolo unde este cazul);
- articolul să fie corect redactat din punct de vedere tehnic și gramatical;
- **articolul nu trebuie paginat;**
- materialul să fie însoțit de numele și prenumele autorului;

Articolele se pot referi la: parteneriate europene, proiecte educative locale, județene sau naționale, concursuri, activități curriculare și extracurriculare, creații ale profesorilor și elevilor (poezie, proză, eseu, puncte de vedere, mesaje, gânduri, reportaje, interviuri), articole cu caracter științific etc. Pentru următorul număr al revistei, articolele pot fi trimise până la data de 10 decembrie 2014. Articolele vor fi trimise pe următoarea adresă de email:

revistaprocopienii@gmail.com

Site-ul revistei "Procopienii": <http://procopienii.webnode.com>

Revista "Procopienii"

ISSN 2248-0692

ISSN-L = 2248-0692

Colectivul de redacție:

Prof. Daniela Luca
Prof. Cristiana Botan
Prof. Doina Mazga
Prof. Diana Loghin
Prof. Diana Luca
Ec. Mihaela Soroceanu
Ing. Cristian Loghin

Sarca Mădălina (XB)
Talpă Dănuța (X B)
Baltă Mihai (X B)
Proca Ștefania (IX C)
Bursuc Ancuța (IX C)
Proca Roxana (IX C)
Gorbuleac Alina (IX C)

Coordonator:

Prof. Daniela Ramona Croitoru

Cuprins

Pulsul școlii

Instantanee extracurriculare	Pagina 4
Cooperare europeană: <i>Everybody can do it! (ECDI)</i>	Pagina 14
Cooperare europeană: <i>Learning Positive Discipline (LPD)</i>	Pagina 16
Cooperare europeană: repararea defectelor la cutiile de viteze automate	Pagina 37

Condeii Procopienilor	Pagina 40
------------------------------	-----------

Pagina diriginților	Pagina 46
----------------------------	-----------

Colțul părinților	Pagina 48
--------------------------	-----------

Abordări didactice

Proiectarea programului de realizare a unei piese pe sisteme de fabricație flexibile	Pagina 49
Utilizarea jocului la ora de logică, argumentare și comunicare	Pagina 51

Universul cunoașterii

Puncte de vedere: Putea România să reziste militar în anii 1917-1918?	Pagina 54
Armistițiul de Crăciun	Pagina 57
A greși e omeneste ...	Pagina 62
Honoré de Balzac	Pagina 66
Contribuții la dezvoltarea gândirii economice românești	Pagina 68
Cum atribuie oamenii valoare bunurilor?	Pagina 73

Profesie și carieră

Tinerii europeni și locurile de muncă	Pagina 80
Abandonul școlar – o problemă a școlii în secolul XXI!	Pagina 82

Clubul procopienilor isteți	Pagina 84
------------------------------------	-----------

Cărți, evenimente, filme, timp liber

Procopienii vă recomandă	Pagina 86
--------------------------	-----------

Cartea noastră de vizită	Pagina 88
---------------------------------	-----------

Pulsul școlii

Instantanee extracurriculare

Holocaustul – o tragedie a omenirii

În data de 24 februarie 2014, la Clubul Elevilor, în intervalul orar 14.00-15.00, a fost organizată activitatea extracurriculară ”Holocaustul – o tragedie a omenirii”. Au participat 35 de elevi de la clasele a VIII-a, a IX-a C, a X-a B și a XI-a A.

Obiectivele activității:

- îmbunătățirea cunoștințelor elevilor în legătură cu această tragedie a omenirii;
- conștientizarea problematicei Holocaustului;
- formarea și dezvoltarea la elevi a unui comportament tolerant și democratic bazat pe lipsa manifestărilor de rasism, antisemitism, violență, discriminare etc;

Etapele activității:

- Sesiune informativă: Holocaustul– o definiție, Preluarea puterii de către Adolf Hitler, Persecutarea evreilor din Germania între anii 1933-1939, Ghetoizarea evreilor (1939-1941), Adoptarea „soluției finale”a „chestiunii evreiești”, Exterminarea evreilor, Drepti între popoare, Institutul Yad Vashem din Ierusalim;
- ”Oameni de omenie în vremuri de neomenie”: Viorica Agarici, Traian Popovici, Meip Gies, Irena Sendler;
- Concurs cu tema „Holocaustul – o tragedie a omenirii”.

Elevii au obținut următoarele rezultate:

-Locul I: Talpă Dănuța Gabriela (X B), Baltă Mihai (X B)

-Locul II: Gavril Ionuț (VIII)

-Locul III: Corcodel Veronica (VIII), Danciu Marius (XI A), Stratina Aurica (XI A)

-Mențiunea I: Buzdugan Ionuț (XI A), Costin Sorin (X B), Miron Cristian (VIII), Mistreanu Nicoleta-Cătălina (VIII)

-Mențiunea II: Stamatina Ioan (VIII), Bejenaru Adelina (X B), Ciureanu Georgiana (VIII)

„Holocaustul este simbolul unei catastrofe fără precedent!”

(Elie Wiesel, supraviețuitor al Holocaustului)

„Cine uită, nu merită!” (Nicolae Iorga)

Profesori organizatori:

Prof. Loghin Diana

Prof. Hobjilă Daniela

Este important să-ți pese de tine!

Proiectul educațional "Este important să-ți pese de tine!" este implementat pe parcursul anului școlar 2013-2014 în colaborare cu Liceul "Mihail Kogălniceanu" Vaslui, CPECA Vaslui și Biblioteca Județeană "Nicolae Milescu Spătarul" Vaslui.

Grupul țintă este reprezentat de 150 de elevi cu vârste cuprinse între 14-17 ani de la cele două licee partenere. Obiectivul general al proiectului este conștientizarea de către elevi a efectelor consumului de tutun, alcool și etnobotanice și sensibilizarea lor în vederea renunțării la astfel de "obiceiuri" nesănătoase.

Profesorii implicați în implementarea activităților: Ciulei Maria (coordonatoarea proiectului), Luca Daniela, Vlad Ina Clara, Ciocoiu Mihaela.

Activități derulate în cadrul proiectului: activitatea de organizare a grupului țintă (decembrie 2013), "Eu și ceilalți" – activitate de intercunoaștere (ianuarie 2014), "Țigară versus prăjitură" (martie 2014).

Acționează împotriva violenței de gen!

În perioada martie-aprilie 2014, 6 profesori din echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Everybody can do it!" ECDI) au derulat proiectul educațional "Acționează împotriva violenței de gen". Proiectul a fost înscris la Competiția Județeană "Stop Violenței" organizată de ISJ Vaslui și CCD Vaslui în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Clubul prevenirii violenței în Europa".

Obiectivul general al proiectului educațional "Acționează împotriva violenței de gen!" este dezvoltarea abilităților participanților de a recunoaște diferite manifestări ale violenței de gen, de a-și însuși metode de intervenție și acțiune împotriva violenței de gen.

În cadrul proiectului au fost organizate următoarele activități: "Mituri și realități despre violența de gen", "Roata puterii și a controlului", "Violența culturală", "Ce putem face noi? Strategii de schimbare", "Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen?".

Produsul final al proiectului este **ghidul "Să acționăm împotriva violenței de gen!"** care conține prezentarea programului de training structurat pe 5 sesiuni de instruire. Ghidul este însoțit de informații suplimentare utile formatorilor în susținerea activităților, de fișe de lucru pentru participanții la training, precum și de chestionarele de evaluare inițială a programului de training, respectiv cel al evaluării finale.

În data de 22 mai 2014, la sediul CJRAE Vaslui, a avut loc prezentarea proiectelor educaționale înscrise la Competiția Județeană "Stop Violenței". În competiție au fost înscrise proiecte educaționale derulate de 18 instituții de învățământ din județul Vaslui. Proiectul educațional "Acționează împotriva violenței de gen!" implementat în cadrul Liceului "Ștefan Procopiu" Vaslui a obținut locul I, acesta fiind prezentat de elevii Drăghici Mădălina și Bocancea Andrei de la clasa a XI-a H.

Egalitate de drepturi! Egalitate de șanse!

În perioada 5-9 mai 2014, 38 de cadre didactice și circa 790 de elevi de la Liceul "Ștefan Procopiu" au participat la activități educative în cadrul Campaniei Globale pentru Educație.

Campania Globală pentru Educație este un eveniment desfășurat anual, la nivel mondial, de o coaliție de organizații neguvernamentale, syndicate și grupuri de cetățeni din întreaga lume iar, începând cu anul 2001, este coordonat în România de Organizația Salvați Copiii. În acest an, sub sloganul "**Egalitate de drepturi! Egalitate de șanse!**", Campania Globală pentru Educație are ca **temă de interes accesul la o educație de calitate pentru copiii cu dizabilități**. Se estimează că, în lume, copiii cu dizabilități (moderate sau severe) reprezintă mai mult de o treime din copiii care nu merg la școală (24 de milioane din 57 de milioane).

În data de 8 mai 2014, elevii din cadrul Biroului Executiv al Consiliului Școlar al Elevilor (C.Ș.E.) împreună cu liderii departamentelor C.Ș.E. și elevii clasei a VIII-a, îndrumați de d-na psiholog Luca Daniela, au desfășurat activitatea cu tema "**Egalitate de drepturi! Egalitate de șanse!**". Invitatul special domnul viceprimar al municipiului Vaslui, ing. Radu Sorin Cătălin, a participat la activitate implicându-se în dezbateră cu elevii.

Cu viața mea apăr viața!

În data de 3 Iunie 2014 la **Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” Vaslui** a avut loc **faza județeană a concursului „Cu viața mea apăr viața”**. Liceul “Ștefan Procopiu” a obținut **Locul I**, prin echipajul format din elevii de la clasa a **XI-a L**: Cojocaru Maria, Gherase Marius, Șchiopu Irinel-Ionuț, Țurlea Marius Adrian. Professor coordinator: Hăulică Dan.

Concursul cu tematică de protecție civilă se organizează în următoarele scopuri:

- a) dezvoltarea capacității de percepție a protecției civile ca ansamblu de activități cu caracter exclusiv umanitar;
- b) cunoașterea și aprecierea factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență sau dezastre la care este expusă comunitatea din care fac parte;
- c) adoptarea comportamentului adecvat și cunoașterea modului de acțiune în cazul iminenței producerii sau al apariției unei situații de urgență;
- d) formarea spiritului de solidaritate și implicarea individuală sau în echipă în acțiunile de prevenire și de intervenție în situații de urgență.

Viața ta, alegerea ta!

Proiectul educațional "Viața ta, alegerea ta!", având ca obiectiv informarea elevilor în legătură cu efectele negative ale consumului de droguri și oferirea de alternative sănătoase pentru petrecerea timpului liber, s-a desfășurat în parteneriat cu C.P.E.C.A. Vaslui, Biblioteca Județeană "Nicolae Milescu Spătarul" Vaslui, D.G.A.S.P.C. Vaslui-Centrul de zi. Profesorii care au coordonat activitățile: Vlad Ina Clara, Ciulei Maria, Luca Daniela.

Activități organizate: "Viața ta, alegerea ta!" (activitate de prezentare a proiectului, exerciții de intercunoaștere pentru elevii din grupul țintă, sesiune de informare), "Mit și adevăr despre substanțele etnobotanice", "Schimbarea vine odată cu alegerea ta!", "Fii conștient, nu dependent", "Alege să fii liber și bucuros".

Împărtășește-ne din experiența ta!

În data de 22 februarie 2014, Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui a organizat prima ediție a Simpozionului Județean "Împărtășește-ne din experiența ta!" în parteneriat cu ISJ Vaslui, CCD Vaslui și CJRAE Vaslui. Ne-am bucurat de prezența d-lui primar Vasile Pavăl care a subliniat importanța colaborării școală-instituții locale și ne-a urat succes în demersul nostru. De asemenea, la simpozion au fost prezenți și reprezentanți ai instituțiilor partenere. D-na inspector Landiana Mihnevici nu a pierdut prilejul și ne-a oferit o scurtă incursiune în lumea ERASMUS+, noul program al Comisiei Europene, prezentând informații utile participanților care doresc să se implice în continuare în derularea de proiecte europene.

Simpozionul a reprezentat o oportunitate pentru realizarea unui schimb de experiențe și bune practici referitoare la implementarea proiectelor europene, dar și o modalitate de promovare a rezultatelor obținute în cadrul programului LLP. Prezentările au fost grupate pe patru secțiuni:

- I. Comenius (parteneriate multilaterale, parteneriate bilaterale, mobilități de formare continuă)
- II. Leonardo (proiecte de mobilități, parteneriate)
- III. Grundtvig (parteneriate pentru învățare, mobilități de formare continuă)
- IV. Alte tipuri de proiecte și acțiuni (Tineret în acțiune, POSDRU, e-Twinning etc.)

Au participat profesori de la diverse școli și licee din județul Vaslui (Liceul Tehnologic "Ion Mincu", Colegiul Economic "Anghel Rugină", Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Vaslui, Școala Gimnazială "Manolache Costache Eupreanu" Bârlad, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui, Școala Gimnazială nr. 1 Pușcași, Școala Gimnazială "Constantin Parfene" Vaslui, Colegiul Tehnic "Marcel Guguianu" Zorleni, Școala Gimnazială "Virgil Caraivan" Șuletea, Școala Gimnazială nr. 1 Gara Banca, Liceul Tehnologic Puiești), dar și reprezentanți ai unor instituții locale și organizații non-guvernamentale care implementează proiecte europene (Palatul Copiilor Vaslui, CCD Vaslui, ISJ Vaslui, Penitenciarul Vaslui, Clubul Kiwanis Vaslui, AJOEM Vaslui, Asociația pentru tineret Emil Racoviță 2000). Produsul final al acestui simpozion este revista "Împărtășește-ne din experiența ta!".

Organizatorii aduc mulțumiri atât celor care au sprijinit acest demers, cât și participanților care au răspuns invitației.

ROBOTECH - 2014

În perioada 8-9 aprilie 2014, liceul nostru a fost gazda celei de-a cincea ediții a simpozionului-concurs ROBOTECH. Obiectivele activității au vizat:

- Descoperirea talentului creativ în rândul elevilor
- Conștientizarea procesului de creativitate și inovare
- Însușirea de noi metode și tehnici de dezvoltare a creativității
- Promovarea performanței școlare
- Asigurarea oportunității de valorizare a produselor create de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice
- Stabilirea unor relații interumane de lungă durată în beneficiul tuturor participanților
- Promovarea imaginii instituțiilor de învățământ preuniversitar participante la simpozion.

Activitatea s-a desfășurat pe 2 secțiuni:

- Secțiunea A, "Abordare interdisciplinară pentru realizarea standardelor de pregătire profesională, mijloace și metode pentru formarea competențelor profesionale", s-a adresat elevilor, oferind acestora posibilitatea valorificării potențialului creator, a evaluării pregătirii individuale și orientarea către o carieră în domeniul tehnic. Au participat 58 de elevi grupați în 26 de echipe.
- Secțiunea B: "Actualități în domeniul specializării în sprijinul învățării permanente" a cuprins lucrări științifice realizate de profesori.

Granițe comune. Soluții comune

În data de 16 mai 2014, 25 de elevi voluntari de la Liceul "Ștefan Procopiu", sub coordonarea profesorilor Tiron Loredana și Drăgoi Nicoleta, au participat la o campanie de colectare a deșeurilor organizată în cadrul proiectului "Creșterea capacității de management al deșeurilor pentru un mediu mai curat în orașele Vaslui și Cahul.". La activitate au participat 150 de elevi de la liceele vasluiene.

Obiectivul general al proiectului este îmbunătățirea capacității de management al deșeurilor pentru 2 orașe partenere cu impact transfrontalier important asupra îmbunătățirii calității vieții cetățenilor din cele două comunități.

Următoarea activitate în cadrul acestui proiect va fi organizată în septembrie 2014.

Marșul Absolvenților

În data de 22 mai 2014, Centrul Civic al orașului Vaslui a devenit neîncăpător pentru cei circa 1200 de absolvenți de la cele șase licee. Vasile Pavăl, primarul municipiului Vaslui, Andrei Puică, prefectul județului, Gabriela Plăcintă, inspectorul general și directorii celor șase licee au adresat cuvinte de încurajare și felicitări absolvenților.

Cu acest prilej, șefii de promoție de la fiecare liceu au predat ștacheta colegilor din clasa a XI-a. Șeful de promoție de la Liceul "Ștefan Procopiu", Ciprian Olariu (media 9,98) a predat ștacheta elevei Mitrache Laura (media 10).

"În toți anii de liceu am participat la Olimpiadele de Matematică și Informatică, unde am avut rezultate notabile, dar fiindcă ambele se desfășurau în aceeași perioadă, am fost nevoit, ca pentru faza națională, să aleg una dintre ele. Am optat pentru informatică, iar în clasa a X-a alegerea mi-a fost răsplătită cu locul 3 la faza națională și calificarea în lotul lărgit al naționalei României. Vreau să le mulțumesc, pe această cale, tuturor profesorilor pe care i-am avut, în special domnului profesor de matematică, Sorin Țiplea și domnului profesor de informatică, Dan Pracsu. Planurile mele de viitor în acest moment se leagă de Universitatea din București, iar dacă voi avea posibilitatea, și de o bursă în Statele Unite" (Sursa: <http://www.vrn.ro/ultima-zi-din-anii-de-liceu>)

Cooperare europeană: "Everybody can do it!" (ECDI)

În perioada 1 august 2012–31 iulie 2014, Liceul "Ștefan Procopiu" – Vaslui derulează parteneriatul pentru învățare Grundtvig "Everybody can do it!" (ECDI) în parteneriat cu instituții din Spania (fără coordonatoare), Marea Britanie, Portugalia, Franța, Estonia, Finlanda și Turcia.

Site-ul parteneriatului: <http://everybodycandoit.eu/>
Site pentru diseminarea parteneriatului în limba română:
<http://ecdi.webnode.com/>

A cincea întâlnire de proiect: Agen, Franța (24-28 martie 2014)

Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activități:

- prezentarea organizației gazdă, Mission Locale de l'Agenais, de l'Albert et du Confluent;
- vizita la Centrul de Instruire pentru Meserii din Agen care ajută tineri neșcolarizați între 16 și 25 de ani să se integreze social și profesional;
- prezentarea materialelor referitoare la evaluare și diseminare a proiectului;
- verificarea îndeplinirii responsabilităților de către fiecare partener;
- pregătirea celor patru workshop-uri de la fiecare instituție în scopul realizării e-book-ului „Noi suntem egali!” ghid de bune practici privind egalitatea de gen, produsul final în cadrul parteneriatului;
- prezentarea de către fiecare partener a problematicei egalității de gen în diverse domenii de activitate în cadrul simpozionului „Everybody can do it”;
- implementarea unui atelier de lucru ca exemplu de bună practică, atât pentru staff cât și pentru learners/cursanți;
- evaluarea întâlnirii de proiect și înmânarea certificatelor de participare;
- activități de socializare și relaționare interculturală.

✚ Echipa română a fost reprezentată de 2 membri din echipa de proiect (staff).

A șasea întâlnire de proiect: Newcastle upon Tyne, Marea Britanie (2-6 iunie 2014)

În perioada 2-6 iunie 2014, la Newcastle upon Tyne (Marea Britanie) a avut loc ultima întâlnire de proiect din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Everybody can do it!" (ECDI). Întâlnirea a fost găzduită de Accentuate (North East) Limited. Liceul "Ștefan Procopiu" a fost reprezentat de 2 membri staff. Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activități:

- ✚ activități de evaluare (evaluarea gradului de îndeplinire a obiectivelor parteneriatului, a programului de lucru stabilit în formularul de aplicație, a rezultatelor obținute pe parcursul celor doi ani, evaluarea globală a parteneriatului avându-se în vedere aspecte precum comunicarea între parteneri, cooperarea, întâlnirile de proiect, managementul proiectului, activitățile de diseminare etc.)
- ✚ ateliere de lucru pentru finalizarea broșurii "Noi suntem egali! Ghid de bune practici privind egalitatea de gen!", pentru îmbunătățirea calității celorlalte rezultate ale parteneriatului (site-ul proiectului, decalogul, materiale de diseminare: buletine informative, pliante etc.)
- ✚ discuții privind activitățile de diseminare; fiecare partener a prezentat activitățile de diseminare realizate până în prezent și a propus activități pentru diseminarea rezultatelor parteneriatului, în special a broșurii "Noi suntem egali! Ghid de bune practici privind egalitatea de gen!" pentru perioada următoare.
- ✚ ateliere de lucru pentru completarea părții comune a raportului final.

Coordonatorul parteneriatului la nivelul instituției: prof. Doina MAZGA

Cooperare europeană: Learning Positive Discipline (LPD)

Prof. Daniela LUCA, Prof. Daniela CROITORU

În luna iulie 2013, pe site-ul ANPCDEFP au fost postate rezultatele selecției pentru parteneriatele de învățare Grundtvig, runda februarie 2013. Competiția a fost destul de acerbă având în vedere că au fost depuse 485 de candidaturi și au fost aprobate doar proiectele care au obținut peste 90 de puncte la evaluarea calitativă (120 de proiecte). Printre proiectele selectate se numără și cel depus de Liceul "Ștefan Procopiu" din Vaslui intitulat "Learning Positive Discipline" (LPD). Acesta este al treilea parteneriat de învățare Grundtvig derulat de liceul nostru, celelalte două fiind "Ambitious Challenge: Active Citizens of Europe-Ambiance" (2009-2011) și "Everybody can do it! – ECDI" (2012-2014).

Parteneriatul "Learning Positive Discipline" (LPD) va fi derulat în perioada 1 august 2013 – 31 iulie 2015, fiind coordonat chiar de Liceul "Ștefan Procopiu" (este primul parteneriat Grundtvig în care liceul nostru are rolul de coordonator). Partenerii noștri sunt instituții atât din sectorul formal cât și din cel nonformal (școli, universități, organizații non-guvernamentale): Foreign Language Secondary School (Bulgaria, Plevna), Club Kiwanis Vaslui (România), Agentur Kultur e.V. (Germania), ESTONIAN SURVIVAL SOCIETY

(Estonia), C.P.F.P.A. MISLATA (Spania), BAUSKA SECONDARY SCHOOL NO 2, (Letonia), Kecskeméti Főiskola (Ungaria), Amici del centro socio-culturale san Francesco (Italia), DC Center DariuszCegliński (Polonia), Usak Universitesi Kadın Sorunlari Uygulama ve Arastirma Merkezi (Turcia).

Scopul general al proiectului este de a-i încuraja pe adulți (părinți, profesori) să analizeze modul în care relaționează cu copiii și elevii, să descopere o gamă mai largă de instrumente și metode pentru rezolvarea problemelor de comportament ale copiilor bazate pe comunicare și disciplinarea pozitivă. Proiectul își propune să atragă atenția asupra efectelor negative ale pedepselor verbale și corporale aplicate copiilor și să promoveze creșterea copiilor într-o atmosferă pozitivă și non-violentă în toate mediile (acasă, la școală sau în orice altă împrejurare instituțională sau non-instituțională).

Acest proiect se adresează unui grup țintă format din:

- părinți care doresc să-și îmbunătățească abilitățile parentale, care manifestă dorința de a-și cunoaște mai bine copiii;
- persoane care interacționează cu copiii (educatori, profesori, psihologi, consilieri școlari) care doresc să descopere metode și instrumente de disciplinare pozitivă pentru a le aplica în

activitatea profesională cu elevii sau care își propun să ofere un sprijin părinților interesați să-și îmbunătățească cunoștințele, abilitățile și comportamentele de disciplinare pozitivă a copilului;

- persoane care lucrează în domeniul educației adulților.

Obiectivele parteneriatului de învățare "Learning Positive Discipline" (LPD) vor fi atinse prin organizarea unor activități precum:

- 6 întâlniri de proiect;
- 2 seminarii europene: "Tehnici de disciplinare pozitivă" și "Comunicarea în cadrul disciplinării";
- activități de documentare și sistematizare a informațiilor pentru elaborarea unui program de dezvoltare a abilităților de disciplinare pozitivă în rândul adulților ("Tools for teaching positive discipline") și sesiuni de lucru pe tema disciplinării pozitive;
- realizarea unei cercetări ("Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa") pentru a identifica repere și practici actuale referitoare la educația în familie în cele 10 țări partenere pentru a identifica unele percepții privind metodele eficiente de disciplinare a copilului și pentru a stabili de asemănări și deosebiri;
- activități de diseminare și valorizare a parteneriatului;
- activități de monitorizare și evaluare a parteneriatului.

Principală problemă care a determinat "nașterea" acestui proiect de referă la faptul că mulți adulți nu dețin cunoștințele și abilitățile necesare pentru a gestiona comportamentele problematice ale copiilor pe baza dezvoltării unor relații pozitive, fiind preocupați mai mult de eliminarea comportamentului nedorit și mai puțin de cultivarea comportamentului dorit. Potrivit specialiștilor, atunci când vine vorba de educarea copilului, disciplinarea pozitivă care presupune și stimularea comportamentelor pozitive, este neglijată, jumătate din adulți recurgând la metode violente de educare (violență fizică, verbală, emoțională). Sursa pentru agravarea unor probleme de comportament ale copiilor este chiar modul adulților de a gestiona aceste probleme.

pedeapsa
disciplina
sanctiune
comunicare
comportament
ascultare
iubire
recompense
responsabilitate
parenting
nonviolenta
copii
parinti
respect
lauda

ȘTIAȚI CĂ ...?

Potrivit unui studiu realizat de organizația nonguvernamentală „Salvați Copiii” în anul 2011, copiii continuă să fie abuzați (emoțional, fizic sau verbal) de către adulții din viața lor (părinți, profesori, îngrijitori, angajați în instituții de protecția copilului). Potrivit aceluiași studiu (realizat în 37 de țări), 86% dintre copiii cu vârste cuprinse între 2-14 ani sunt disciplinați prin utilizarea de tehnici violente (pedeapsa corporală, abuz psihologic) de către părinți sau alți adulți din viața lor.

Principalele activități organizate în perioada august 2013 –iunie 2014:

- Selecția grupului de cursanți/learners;
- Activități pentru diseminarea parteneriatului;
- Realizarea unui site pentru diseminarea parteneriatului în limba română: www.learningpositivediscipline.webnode.com) și realizarea site-ului proiectului;
- Organizarea primei întâlniri de proiect și participarea la două întâlniri de proiect;
- 5 activități cu membrii grupului de learners;
- Activități de evaluare (inițială, trimestrială, intermediară);
- Realizarea cercetării "Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa";

În data de 27 octombrie 2013, a fost organizată o activitate la care au participat 63 de persoane (staff și learners) de la Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui și Clubul Kiwanis Vaslui.

Activitatea a fost coordonată de d-na Luca Daniela, responsabil al parteneriatului "Learning Positive Discipline" (LPD). Mai întâi au fost prezentate succint câteva informații despre parteneriat: parteneri, obiective, grupul țintă, activități, rezultate și produse finale, procesul de selecție al formatorilor/staff și al cursanților/learners, activități de diseminare a proiectului în comunitatea educațională largită, planificarea întâlnirilor cu learners pe parcursul primului an, pregătirea întâlnirii de proiect din România. Fiecare learner a primit un pliant cu informații despre proiect. Întâlnirea a continuat cu activitatea "Cine suntem" care a constatat în prezentarea structurii grupului de cursanți/learners de la Liceul "Ștefan Procopiu". Din grupul cursanților/learners fac parte cadre didactice, părinți ai elevilor, consilieri școlari, asistenți maternali, pedagogi.

A urmat prezentarea conceptului de "disciplinare pozitivă" care presupune învățarea comportamentului dorit în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice. Disciplina pozitivă:

- *reprezintă* o serie de măsuri folosite de adulți pentru a contura comportamentul unui copil și a impune anumite norme, pentru a stabili limite și a educa;
- *înseamnă* focalizarea pe comportament și nu pe persoană;
- *înseamnă* învățarea unor comportamente oferind copilului cât mai multe oportunități de învățare, a unor abilități esențiale pentru a deveni un copil responsabil și autonom, independent.
- *înseamnă* focalizarea pe aspectele pozitive ale unui comportament;
- *se bazează* pe autoritatea pozitivă;
- *presupune* participarea copilului la luarea unor decizii.

A fost organizat cu exercițiu pe grupe cu tema "Recompense: Lauda și încurajarea". Fie că suntem adulți, fie că suntem copii, avem nevoie de încurajare și recunoaștere pe parcursul vieții. Cu cât sunt mai naturale recompensele pe care le utilizăm, cu atât e mai mare șansa consolidării și persistenței comportamentului dorit. Când un copil realizează un comportament dorit, putem să-l încurajăm prin laude, aprobări, acordare de atenție, o atingere pe umăr, o strângere de mână, un zâmbet, un semn de amicitie. După evaluarea atelierului de lucru, cursanții/learners au completat chestionarul de evaluare inițială.

Prima întâlnire de proiect

În perioada 6-10 noiembrie 2013, Liceul ”Ștefan Procopiu” – Vaslui și Clubul Kiwanis – Vaslui au fost gazdele primei întâlniri de proiect organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD).

Obiectivele primei întâlniri de proiect:

- ☒ consolidarea echipei;
- ☒ revizuirea planului de lucru pentru cei doi ani de proiect;
- ☒ confirmarea și renegocierea responsabilităților partenerilor;
- ☒ stabilirea strategiei de diseminare și exploatare;
- ☒ stabilirea strategiei de monitorizare și evaluare.

Activități organizate:

- ☒ exerciții de intercunoaștere și consolidare a echipei;
- ☒ conferința de presă la Primăria Municipiului Vaslui;
- ☒ ”Who is who”;
- ☒ sesiuni de lucru;
- ☒ atelierul de lucru ”Emoții – comportamente – disciplinare pozitivă”;
- ☒ evaluarea întâlnirii de proiect;
- ☒ activități culturale și sociale.

Conferința de presă de la Primăria Municipiului Vaslui**Sesiuni de lucru**

Având în vedere că aceasta a fost prima întâlnire din cadrul parteneriatului, la sesiunea de lucru au fost discutate aspecte privind implementarea activităților pe parcursul celor doi ani. Subiecte abordate: pachetele de lucru, planul de lucru cu responsabilități și termene limite, regulile de baza ale grupului, responsabilitățile partenerului gazdă, strategia de diseminare și exploatare, strategia de monitorizare și revizuire. În cadrul acestei sesiuni de lucru, a fost discutat în detaliu planul de lucru până la următoarea întâlnire de proiect care va avea loc în martie 2014 la Munchen (Germania):

- ✦ aplicarea și analiza chestionarelor pentru cercetarea: "Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa";
- ✦ sesiuni de lucru staff-learners pentru elaborarea primului modul din ghidul "Tools for teaching Positive Discipline"; ghidul va conține resurse utile pentru adulții care lucrează cu copiii (profesori, învățători, consilieri școlari, psihologi, asistenți maternali) sau în domeniul educației adulților;

- ✦ finalizarea instrumentelor de diseminare stabilite în formularul de aplicație: site-ul proiectului, poster, pliant, logo;

- ✦ activități de diseminare a parteneriatului; în luna noiembrie, va fi elaborat primul buletin informativ la nivelul parteneriatului și fiecare partener are responsabilitatea de a disemina proiectul în limba proprie.

Atelierul de lucru "Emoții – comportamente – disciplinare pozitivă". Etape:

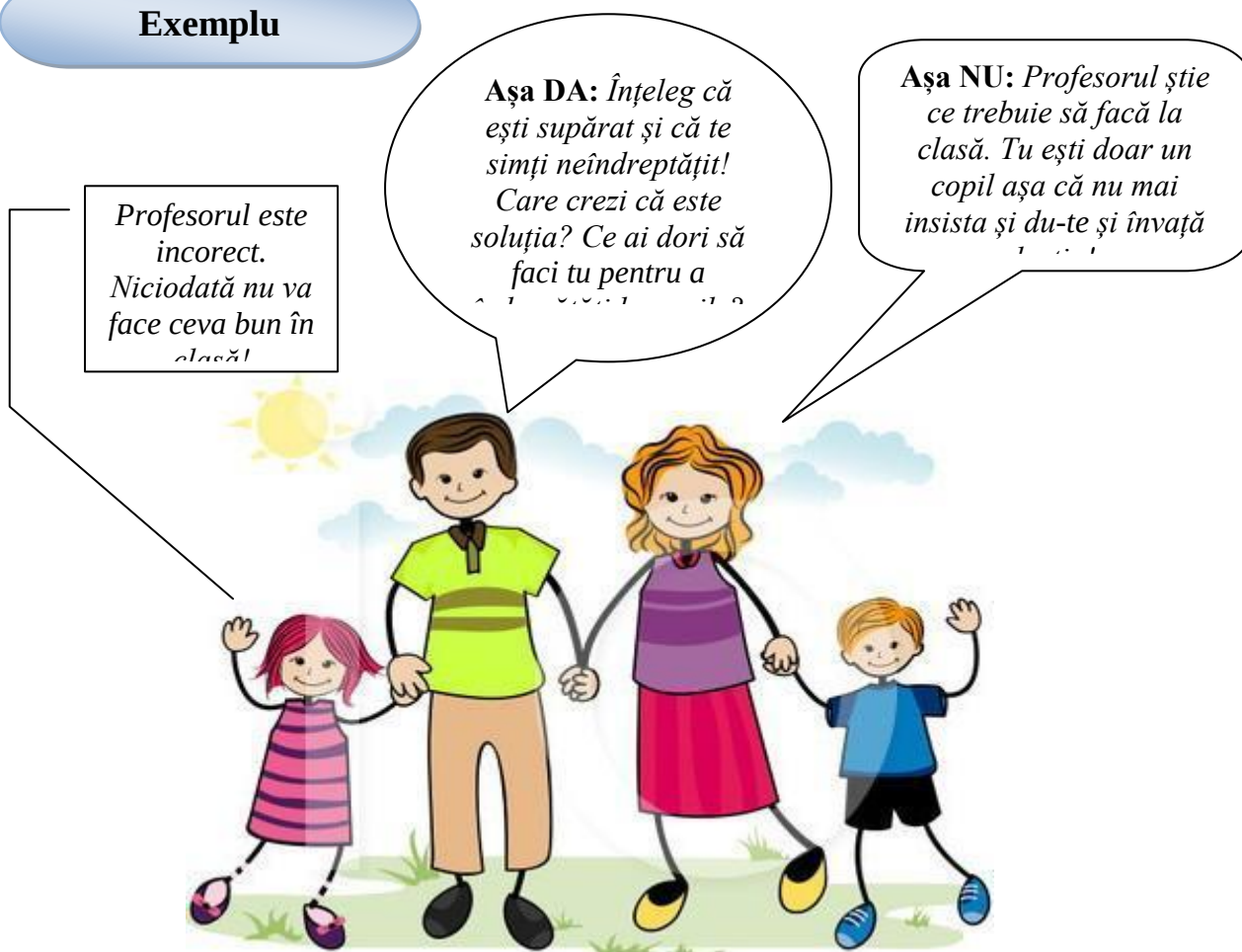
- ✦ organizarea participanților în cinci grupe mixte formate din 5 sau 6 persoane: grupa roșie, grupa albastră, grupa maro, grupa neagră, grupa verde;
- ✦ exercițiu de intercunoaștere;
- ✦ prezentarea resurselor materiale aflate pe fiecare masă;
- ✦ selectarea de către fiecare grupă a unui carton cu emoții (în funcție de teoria lui R. Plutchick): frică, furie, tristețe, singurătate, anticipare, surpriză;
- ✦ prezentarea unui material Power Point cu informații despre disciplinarea pozitivă (ce este disciplinarea pozitivă, comunicarea în cadrul disciplinării pozitive, ascultarea reflexivă);
- ✦ explicarea sarcinilor de lucru;
- ✦ rezolvarea sarcinilor de lucru de către fiecare grupă;
- ✦ prezentarea rezultatelor fiecărei grupe de către unul dintre membri;
- ✦ evaluarea activității.

Atelierul de lucru a fost coordonat de Daniela Luca, responsabilul proiectului la nivelul Liceului "Ștefan Procopiu" – Vaslui. Pornind de la sentimentul/emoția extrasă, fiecare grupă a notat câte un comportament inadecvat manifestat de către un copil și de către un adult, precum și o metodă de intervenție/remediere/corectare a comportamentului identificat. După rezolvarea acestei sarcini de lucru, au fost prezentate informații despre rolul comunicării în cadrul disciplinării pozitive deoarece o relație bună cu copilul presupune menținerea unei comunicări eficiente. Dar comunicarea cu copilul nu înseamnă doar a cicăli, a reminti, a amenința, a interoga, a da sfaturi, a ține o prelegere. Aceste "moduri de a vorbi" nu îmbunătățesc comunicarea, dimpotrivă, o perturbă.

Comunicarea, atât cu copiii, cât și cu adulții, se bazează pe respect reciproc. Tonul vocii, cuvintele folosite, comportamentul nonverbal sunt foarte importante în comunicare ca bază pentru educația fără violență. Un element important al unei comunicări eficiente este ascultarea reflexivă care implică înțelegerea a ceea ce simte și ce vrea să spună copilul și apoi repetarea de către adult a ideilor exprimate de copil, într-un mod în care acesta să se simtă înțeles și acceptat. Ascultarea reflexivă îl ajută pe copil/adult să gândească dincolo de problema care a apărut și să exploateze diverse soluții pentru problemă.

Exemplu

După prezentarea informațiilor despre rolul comunicării în disciplina pozitivă și despre ascultarea reflexivă, celor cinci grupe li s-a solicitat să găsească o modalitate de intervenție, utilizând ascultarea reflexivă, pentru remedierea comportamentului inadecvat al copilului/adultului menționat anterior. Fiecare grup a prezentat comportamentul analizat și metodele de intervenție propuse.

Concluziile activității:

- ✓ disciplina pozitivă începe cu o bună comunicare;
- ✓ ascultarea reflexivă și mesajul la persoana întâi asigură o comunicare eficientă;
- ✓ adultul trebuie să transmită copilului mesajul că îi înțelege sentimentele astfel încât acesta să se simtă ascultat și acceptat, și nu respins; astfel, copilul este încurajat să spună mai multe despre problema pe care o are;
- ✓ ascultarea reflexivă nu înseamnă doar o simplă repetare a cuvintelor copilului;

- ✓ ascultarea reflexivă înseamnă și discreție atunci când se constată că copilul preferă să păstreze tăcerea asupra unor aspecte; copilul nu trebuie forțat să-și împărtășească sentimentele;
- ✓ răspunsurile impulsive date copiilor pot crea neînțelegeri;
- ✓ folosirea neadecvată a ascultării reflexive poate bloca comunicarea.

La sfârșitul activităților a fost realizată evaluarea întâlnirii de proiect. Iată câteva dintre aspectele pozitive menționate de parteneri în chestionarele de evaluare: organizarea excelentă a primei întâlniri de proiect, implicarea unui număr mare de membri staff și cursanți români în activitățile întâlnirii, buna explicare a planului de lucru și a responsabilităților, comunicarea între parteneri, interacțiunea dintre oameni cu culturi și puncte de vedere diferite, îmbinarea perfectă a sesiunilor de lucru cu activitățile sociale și culturale, ospitalitatea gazdelor, buna planificare a activităților, planificarea unor activități interesante care nu i-au lăsat pe parteneri să se plictisească. De asemenea, participanții au apreciat în mod pozitiv diverse aspecte legate de managementul și coordonarea parteneriatului precum: informațiile primite de la coordonator înainte de întâlnire, facilitarea de către coordonator a înțelegerii de către parteneri a planului de lucru, a responsabilităților și termenelor limită, a comunicării și colaborării între parteneri, aceștia fiind încurajați să participe la discuții.

În data de 8 decembrie 2014 circa 45 de persoane, staff și learners din echipele de proiect de la Liceul "Ștefan Procopiu" și Clubul Kiwanis Vaslui au participat la o activitate organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare "Learning Positive Discipline" (LPD).

Etapele activității au fost:

- ☒ diseminarea rezultatelor primei întâlniri de proiect (găzduită de Liceul "Ștefan Procopiu" și Clubul Kiwanis Vaslui în perioada 6-10 noiembrie 2013);
- ☒ atelierul de lucru cu tema "Pedeapsa și disciplinarea pozitivă" ("+" și "-");

- ☒ completarea chestionarelor pentru cercetarea "Educația copiilor referitoare la disciplina pozitivă. Repere și practici actuale în Europa".

La activitate a participat și preotul Mircea Istrățucă (de altfel fost elev al liceului) care a prezentat viziunea Bisericii referitoare la pedeapsă și educația copiilor.

D-na Luca Daniela, coordonatoarea proiectului, a menționat obiectivele și etapele activității, apoi a prezentat rezultatele primei întâlniri de proiect găzduită de Liceul "Ștefan Procopiu" și Clubul Kiwanis Vaslui în perioada 6-10 noiembrie 2013. De asemenea, a reamintit activitățile primului an de proiect, subliniindu-se faptul că următoarea întâlnire cu formabilii/cursanții (learners) va fi în februarie 2014.

Atelierul de lucru "Pedeapsa și disciplina pozitivă" ("+" și "-"), coordonat de Ciulei Maria și Vlad Ina, membre în echipa de proiect de la Liceul "Ștefan Procopiu", a debutat cu o scurtă prezentare a sentimentului de mânie și a reacțiilor care îl însoțesc (dezamăgire, iritare, frustrare, stres, furie "oarbă"). Apoi, fiecare grupă a extras un bilețel cu o situație ipotetică referitoare la un anumit comportament al copilului. Exemple de situații ipotetice selectate de coordonatoarea proiectului:

- Copilul dvs. este acuzat de profesorul de biologie că a copiat la o lucrare.
- Copilul dvs. fură bani din casă (știe locul unde țineți în mod obișnuit banii) pentru a se duce împreună cu prietenii la film.
- Copilul dvs. a plecat de acasă (la discotecă) după miezul nopții și îl surprindeți dimineața când se întoarce acasă.

- Copilul dvs. chinuie, în mod frecvent animalele de lângă bloc (pisici, câini) și vecinii vă reproșează acest lucru.

- Copilul dvs. vă minte în mod frecvent.
- Copilul dvs. vă reproșează că nu sunteți un părinte bun "Tot timpul mă critici! Tot timpul îmi spui că nu e bun nici unul din prietenii pe care mi-i fac".

- Copilul dvs. vă spune, indiferent ce îi solicitați: "Lasă-mă în pace! Nu ești stăpânul meu!"

Fiecare grupă a analizat situația descrisă în bilețel, răspunzând la anumite întrebări (ce comportament al copilului generează mânia?, care este

reacția părintelui?, care sunt consecințele negative și pozitive ale reacției părintelui?), stabilind dacă soluția găsită răspunde nevoilor emoționale ale copilului (dragoste, onestitate, respect, înțelegere, acceptare, răbdare).

Prezentările grupurilor au oferit oportunitatea unor discuții interesante referitoare la modalitățile în care adulții reacționează atunci când sunt mânioși, unii folosind pedeapsa (emoțională, verbală sau chiar fizică), alții oferind copiilor un model prin propriul comportament.

A fost subliniat faptul că a disciplina înseamnă a învăța, căci cuvântul "disciplină" este înrudit cu termenul "discipol", iar discipolul este o persoană care urmează învățăturile și stilul de viață al altei persoane, modelul său comportamental în diverse situații.

La sfârșitul atelierului de lucru, au fost evidențiate caracteristicile pedepsei, respectiv cele ale disciplinării pozitive:

- Pedeapsa reprezintă exercitarea unui control exterior prin forță asupra copilului pentru a modifica un comportament problematic,

in timp ce disciplinarea pozitivă presupune învățarea comportamentului dorit în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice.

- Pedepsa forțează copilul să adopte un anumit comportament, spre deosebire de disciplinarea pozitivă care oferă copilului oportunitatea de a lua decizii, devenind astfel responsabil de propriul comportament și de consecințele acestuia și dezvoltându-și capacitatea de a găsi soluții și rezolva probleme.
- Pedepsa se adresează persoanei, în timp ce disciplinarea pozitivă se adresează comportamentului neadecvat.
- Pedepsa se concentrează asupra comportamentului anterior, amintind copilului de greșelile făcute în trecut, învățându-l doar ceea ce nu trebui să facă nu și ceea ce trebuie să facă. În schimb, disciplinarea pozitivă îl ajută pe copil să învețe ceea ce trebuie să facă într-o anumită situație.

Fiecare participant a primit un pliant cu tema "Disciplinare fără pedeapsă" care conține răspunsuri la întrebări precum "De ce părinții aplică pedepse emoționale și fizice?", "Ce presupune pedeapsa?", "Ce presupune disciplinarea pozitivă?" etc.

Ce presupune pedeapsa?

MANIE
GEARTA
FURIE
CRITICANEPUTINTAUMILINTA
DOMINARE AGRESIVITATE
AMENINTARE AUTORITATE SUPUNERE
VIOLENTA FRUSTRARE CONTROL
FRICA BATAIE
TIPETE
SUPARARE
IGNORARE
IZOLARE

Ce presupune disciplinarea pozitivă?

rabdare
onestitate
ascultare
incurajare
recompense
acceptare
intelegere
autodisciplina
responsabilitate
apreciere
comunicare
respect
dragoste
invatare
motivatie
lauda

În data de 16 februarie 2014, la Clubul Elevilor din cadrul Liceului "Ștefan Procopiu", a avut loc cea de-a treia întâlnire cu formabilii (learners) din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Learning Positive Discipline" (LPD).

Activitatea a debutat cu un exercițiu de intercunoaștere pe parcursul căruia membrii celor 8 grupuri în care au fost împărțiți participanții au trebuit să răspundă la câte o întrebare ("Ce fel de părinte sunteți?", "Care este ultima problemă, în ceea ce îl privește pe primul dvs copil, cu care vă-ați confruntat?", "Ce așteptări aveți de la copilul dvs.?", "Menționați o calitate și un defect al primului dvs. copil" etc.).

D-na Diana Loghin a prezentat rezultatele cercetării "Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici curente în Europa" realizată în perioada decembrie 2013-februarie 2014 în scopul identificării formelor de disciplinare utilizate de părinți, precum și atitudinea acestora față de pedeapsa fizică. Structura chestionarului:

- **Secțiunea I:** profilul respondentului (vârstă, studii, mediul de rezidență, statutul pe piața muncii);
- **Secțiunea II:** 2 întrebări închise referitoare la profilul familiei respondentului (tipul de familie, starea materială a familiei);
- **Secțiunea III:** 6 întrebări închise care pot oferi o privire de ansamblu asupra tehnicilor de disciplinare utilizate de părinți. O întrebare se referă la tehnicile de disciplinare utilizate de părinții respondentului cu scopul identificării unor anumite similarități sau schimbări (pentru că unii părinți pur și simplu aplică automat regulile pe care le-au văzut aplicate de proprii lor părinți și bunici).

Chestionarul a fost completat de 136 de persoane.

Răspunsurile

celor 136 de respondenți indică faptul că în ceea ce privește educația copiilor, dominant, **ambii părinți**:

- ✍ aplică pedepse atunci când copilul greșește;
- ✍ răsplătesc copilul atunci când acesta este ascultător sau obține rezultate deosebite;
- ✍ utilizează frecvent recompensele verbale (lauda, încurajarea).

O explicație posibilă a acestor rezultate poate fi faptul că majoritatea respondenților:

- au vârsta cuprinsă între 25 și 44 ani (90/136)-66,17%,
- au studii superioare (106/136)-77,94%,
- sunt persoane active pe piața muncii (124/136)-91,17%.

Sfaturi pentru părinți

În ultimul an, metode de disciplinare utilizate cel mai des de respondenți au fost:

- discutarea calmă a problemei (58);
- copilul a fost lăsat să experimenteze consecințele faptei sale (41);
- îndeplinirea unor sarcini suplimentare (31);
- interzicerea temporară a unor activități (26).

Adulții care au completat chestionarul, tind să utilizeze ca metode de disciplinare, metodele pe care le-au folosit părinții lor atunci când erau copii, evitând însă să folosească cearta, critica. O posibilă explicație ar fi faptul că neplăcându-le ca și copii această formă de disciplinare încearcă ca și părinți să nu o aplice.

În ceea ce privește atitudinea față de pedepșa fizică (pălmuirea, bătaia), respondenții au selectat frecvent varianta cu totul de acord pentru următoarele afirmații:

- Bătaia poate deteriora relația dintre copil și părinte (73);
- Bătaia nu este necesară pentru disciplinarea unui copil și nu trebuie utilizată vreodată (57);
- Bătaia este ultima soluție la care trebuie să recurgă părinții (54).

Rezultatele obținute analiza răspunsurilor la această întrebare, confirmă faptul că adulții-părinți care au completat chestionarul sunt convinși de faptul că bătaia, pălmuirea nu este necesară în disciplinarea copiilor, această ducând la deteriorarea relației dintre părinte și copil.

Atelierul de lucru **”Pedepse potrivite”**, coordonat de Daniela Luca și Isabela Mititelu, a oferit participanților oportunitatea unor discuții interesante referitoare la pedepsele aplicate copiilor de părinți. Obiectivele acestui atelier de lucru au fost:

- dezvoltarea abilităților adulților de a gestiona problemele comportamentale ale copiilor prin utilizarea unor pedepse potrivite;
- însușirea de către adulți a unor cunoștințe privind regulile ce trebuie respectate în aplicarea unei pedepse;
- schimbarea unor anumite comportamente și atitudini ineficiente în relația adulților cu copiii și învățarea unor comportamente de relaționare bazate pe disciplinarea pozitivă.

Punctul de plecare pentru acest atelier de lucru l-a constituit prezentarea unei situații ipotetice privind comportamentul inadecvat al unui adolescent. Jocul de rol a fost susținut de un grup de elevi de la Liceul ”Ștefan Procopiu”. Participanții, împărțiți în 8 echipe, au primit două sarcini de lucru privind modalitatea în care ar reacționa ca părinte pentru situația prezentată prin intermediul jocului de rol și identificarea unei pedepse adecvate pe care părintele ar trebui să o aplice fiicei adolescente. Moderatorul activității a prezentat informații privind pedepsele potrivite: definiții, întrebări ce trebuie puse înainte de a pedepsi și reguli ce trebuie respectate pentru ca o pedeapsă să fie potrivită.

Cât de necesară e pedeapsa?

Fiecare participant a primit un pliant cu tema ”Disciplinare fără țipete și palme” care conține întrebările pe care un părinte trebuie să și le pună înainte de a pedepsi copilul, 10 reguli

pentru a stăpâni un copil furios, precum și sfaturi pentru părinți privind utilizarea pedepsei în mod eficient.

În pliant este adresată și o invitație părinților- aceea de a răsfoi cartea ”Părinți străluciți, profesori fascinanți”, scrisă de Augusto Jorge Cury, psihiatru, psihoterapeut, om de știință și scriitor din Brazilia.

PEDEAPSĂ-situație de învățare în care un comportament este urmat de un stimul aversiv și, datorită acestui fapt, își reduce frecvența și apoi dispare (LAROUSSE- Marele dicționar al psihologiei).

10 întrebări ce trebuie puse înainte de a pedepsi

1. Această pedeapsă îmi va învăța copilul să ia decizii mai bune?
2. Această pedeapsă îi va schimba comportamentul copilului într-unul bun?
3. Această pedeapsă reduce necesitatea aplicării altor pedepse?
4. Sunt înfuriat când îl pedepsesc?
5. Această pedeapsă o folosesc în mod impulsiv?
6. Pedepsindu-l, vreau să mă răzbun?
7. Pot fi perseverent în aplicarea pedepsei?
8. Pot pune pedeapsa în aplicare?
9. Această pedeapsă este rezonabilă în raport cu comportamentul nedorit?
10. Am mai încercat o altă soluționare a problemei?

Concluzia activității a fost formulată de d-na Daniela Luca, coordonatoarea proiectului ”Learning Positive Discipline” (LPD): ”O pedeapsă adevărată este cea folosită rar, întrucât rar este nevoie de ea”.

Disciplinarea pozitivă presupune învățarea comportamentului dorit, în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice.

Este important să știți cum să vă disciplinați eficient copiii. Disciplina nu este aceeași cu pedeapsa. Disciplina are mai mult de-a face cu învățatul, implicând învățarea copilului, diferențierea răului de bine, cum să respecte drepturile altora, ce fel de comportamente sunt acceptabile și care nu, pentru a deveni un copil care se simte sigur pe sine și iubit, care să se auto-disciplineze, să știe să-și controleze impulsurile și să nu fie frustrat în situațiile normale stresante de zi cu zi.

A doua întâlnire de proiect

În perioada 24-28 martie 2014, la Munchen (Germania) a avut loc a doua întâlnire de proiect în cadrul parteneriatului "Learning Positive Discipline" (LPD). Liceul nostru a fost reprezentat de 3 membri staff și un learner.

Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activități:

- ✚ Exerciții de intercunoaștere și de spargere a gheții
- ✚ Sesiuni de lucru: "Ce-am realizat împreună până în prezent?", "Instrumente de diseminare", "Planul de lucru pentru următoarea perioadă"
- ✚ "Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici curente în Europa" – prezentarea rezultatelor aplicării chestionarelor, identificarea unor asemănări și deosebiri
- ✚ Exemple de bună practică: "LPD și educația familială", "LPD și artă", "LPD și Froebel", "LPD – învățând de la mintea genială a lui Leonardo da Vinci"
- ✚ Atelier de lucru: "Pedepse potrivite"
- ✚ Activități culturale
- ✚ Evaluarea întâlnirii de proiect

Logo-ul proiectului

Ceea ce vezi este o morișcă colorată simplu, dar bogată în simboluri. De ce o morișcă? Deoarece este o jucărie simplă pentru copii, a străbătut vremurile, ... și nu consumă energie electrică. Morișca are culorile steagurilor celor 11 parteneri ai parteneriatului "Learning Positive Discipline" și gravitează în jurul steagului Uniunii Europene care acționează ca un pivot.

Toate acestea sunt susținute de Programul Grundtvig, care își are originea în "gazonul fertil" al Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții. Parteneriatul nostru "Learning Positive Discipline" este briza care rotește morișca.

LPD pornește de la realități diferite, de la culturi diferite. Dar împreună vom găsi soluții pentru o relație bună părinți-copii, așa cum vântul care mișcă morișca amestecând culorile care tind spre o singură culoare albă, la fel ca în discul lui Newton.

În data de 27 aprilie 2014, a avut loc cea de-a patra întâlnire cu formabilii (learners) din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Learning Positive Discipline" (LPD). Au participat 34 de persoane, staff și learners. Etapele activității:

- prezentarea rezultatelor întâlnirii de proiect din Germania;
- activitatea de grup "Ascultarea reflexivă".

Activitatea de grup cu tema "Ascultarea reflexivă" a fost precedat de un exercițiu menit să faciliteze comunicarea între membrii grupurilor constituite. Pretextul exercițiului l-a constituit tabloul "Sfânta Ana, Fecioara și pruncul cu mielul", pictură realizată de Leonardo da Vinci în jurul anului 1510 (pictura este expusă la Muzeul Luvru din Paris). Exercițiul a avut ca scop identificarea emoțiilor/sentimentelor transmise de autor prin intermediul lucrării. D-na prof. Luca Daniela a centralizat pe o foaie de flip-chart răspunsurile participanților și a constatat că sentimentele care au apărut cu cea mai mare frecvență în răspunsurile participanților au fost: iubirea și încrederea. Exercițiul a realizat legătura cu tema atelierului de lucru și anume faptul că, de cele mai multe ori, comportamentul copiilor/adulților se constituie în formă de exprimare a ceea ce simt.

În continuarea activității, d-na Nicoleta Amancei, moderatorul exercițiului, a solicitat fiecărei grupe să extragă câte un bilețel pe care erau notate diferite emoții și sentimente, conform teoriei lui R.Plutchik, solicitând grupelor să stabilească, pentru sentimentul notat pe bilețelul extras și să noteze, pe foaia de flip-chart, un comportament neadecvat, generat de acel sentiment și manifestat de un copil/manifestat de un adult (funcție de grupa din care fac parte). Au fost oferite câteva informații despre emoțiile de bază. Autorii care au studiat emoțiile au propus diverse emoții ca fiind de bază. Bineînțeles, unele dintre emoții se găsesc pe lista mai multor autori, în timp ce altele nu. Moderatorii au propus lista emoțiilor inspirată după lucrările lui Robert Plutchik. El propune 8 emoții de bază și 8 emoții avansate compuse din câte 2 emoții de bază.

Emoție de bază	Emoție de bază opusă
Bucurie	Tristețe
Încredere (Acceptare)	Dezgust
Frică	Furie
Surpriză	Anticipare
Tristețe	Bucurie
Dezgust	Încredere (Acceptare)
Furie	Frică
Anticipare	Surpriză

D-na prof. Amancei Nicoleta a solicitat apoi ca la nivelul fiecărei grupe să fie indentificată și notată pe foaia de flip-chart, o singură modalitate de intervenție pentru unul din comportamentele neadecvate identificate, apoi a prezentat, cu ajutorul unui material PPT, informații privind ascultarea reflexivă.

Ascultarea reflexivă implică înțelegerea a ceea ce simte și ce vrea să spună copilul și apoi repetarea de către adult a ideilor exprimate de copil, într-un mod în care acesta să se simtă înțeles și acceptat. Ascultarea reflexivă îl ajută pe copil/adult să gândească dincolo de problema care a apărut și să exploateze diverse soluții pentru problemă.

Profesorul este incorect. Niciodată nu va face ceva bun în clasă!

Așa DA: *Înțeleg că ești supărat și că te simți neîndreptățit! Care crezi că este soluția? Ce ai dori să faci tu pentru a îmbunătăți lucrurile?*

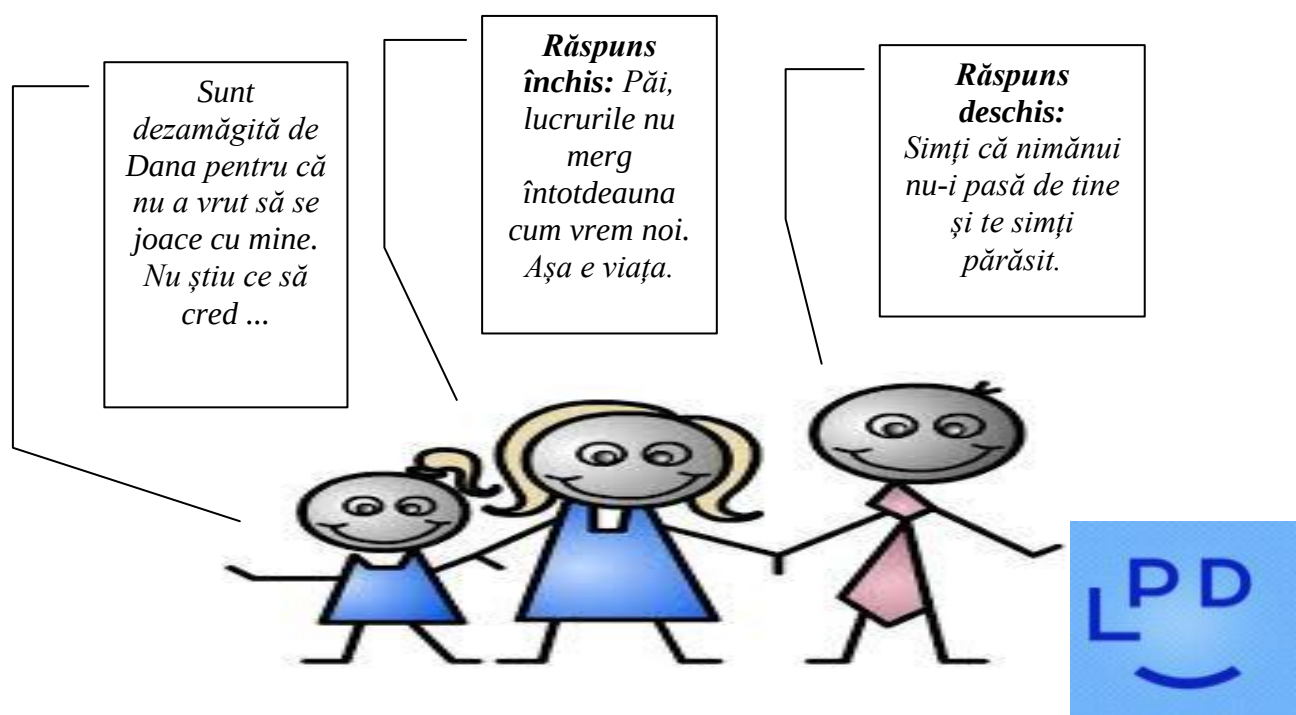
Așa NU: *Profesorul știe ce trebuie să facă la clasă. Tu ești doar un copil așa că nu mai insista și du-te și învață lecția!*

În continuare fiecare grupă a identificat și notat pe foaia de flip-chart cum anume se poate interveni folosind ascultarea reflexivă în *schimbarea comportamentului neadecvat selectat și notat pentru copil/pentru adult*. Prezentările grupurilor au oferit oportunitatea unor discuții interesante din acest punct de vedere.

Fiecare participant a primit un pliant cu tema ”Disciplinarea începe cu o bună comunicare” care conține informații despre teoria lui Robert Plutchik, care propune 8 emoții de bază și 8 emoții avansate compuse din câte 2 emoții de bază, precum și tipul de răspuns pe care trebuie să îl primească un copil pentru a ști că este ascultat, anume răspunsul deschis care indică faptul că cel care ascultă a auzit ceea ce i-a spus altă persoană și că a înțeles mesajul din spatele cuvintelor (spre deosebire de răspunsul închis care indică faptul că cel care ascultă nu a auzit și nu a înțeles ceea ce i s-a spus).

Concluzia activității a fost formulată de către d-na prof. Luca Daniela și anume că în comunicarea atât cu copiii cât și cu adulții este utilă folosirea cuvintelor care reflectă intensitatea emoțiilor (ascultarea reflexivă), fiind astfel posibilă transmiterea faptului că au fost înțelese nuanțele sentimentelor exprimate de către aceștia. Pentru evaluarea activității, materialul PPT, câte un reprezentant al fiecărei grupe a răspuns la întrebarea cu același nr. ca și nr. grupei din care a făcut parte.

A treia întâlnire de proiect

În perioada 3-7 iunie 2014, avaut loc cea de-a treia întâlnire de organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD). Întâlnirea a fost găzduită de partenerul din Polonia (DCCenter).

În cadrul întâlnirii de proiect au avut loc următoarele activități:

- seminarul european ”Comunicarea în cadrul disciplinării pozitive”.
- sesiuni de lucru: ”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Puncte de vedere și practici curente în Europa” – identificarea de asemănări și deosebiri în ceea ce privește

rezultatele obținute la acest chestionar, ”Activități de diseminare în primul an”, ”Planul de lucru pentru perioada următoare”, ”Structura întâlnirii de proiect din Italia”.

- activități de evaluare: evaluarea primului modul al ghidului ”Tools for teaching positive discipline”, produsul final al acestui parteneriat, evaluarea intermediară, evaluarea întâlnirii de proiect.
- atelierul de lucru: ”Dicționarul disciplinării pozitive”, ”Mesajul la persoana I”.
- exerciții de intercunoaștere și consolidare a echipei, activități culturale și de socializare.

Liceul ”Ștefan Procopiu” Vaslui a fost reprezentat de 3 membri staff și doi learners.

Parteneriatul pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD) este finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Cooperare europeană: "Repararea defectelor la cutiile de viteze automate"

Prof. Silvia BÎRCĂ, Prof. Mariana BACOȘCĂ

În perioada 28 aprilie-11 mai 2014, 20 de elevi de la clasele a X-a, profilul Tehnic, domeniul Mecanic, calificările Tehnician proiectant CAD, Tehnician mecatronist, Tehnician mecanic întreținere și reparații și Mecanic auto au participat la stagiul de practică organizat în cadrul proiectului de mobilități "Leonardo da Vinci "Repararea defectelor la cutiile de viteze automate" la Școala Profesională din Koblenz (Germania), partener al școlii noastre de peste 10 ani. Elevii au fost însoțiți de profesorii Silvia Bîrcă și Mariana Bacoșcă.

Instituția parteneră, Fordeverein Berufsbildende Schule Technik din Koblenz, este recunoscută pentru resursele materiale, umane de care dispune pentru pregătirea de calitate a elevilor în domeniul tehnic, fiind partenerul liceului nostru în derularea de proiecte europene (Leonardo da Vinci și Comenius) din 2001.

Obiectivele proiectului sunt:

- formarea abilităților practice a elevilor în repararea defectelor cutiilor de viteze automate la automobile;
- cunoașterea metodelor de demontare, reparare a defectelor apărute la părțile componente ale cutiilor de viteze automate la automobile marca Toyota, Skoda, Opel, Audi, Mercedes;
- utilizarea standur ilor pentru verificarea, reglarea, formarea deprinderilor de interpretare a schemelor de conexiuni automatizate utilizate la calculatorul cutiilor de viteză automată (CVA);
- dezvoltarea abilităților de lucru în echipă a elevilor în vederea asigurării calității lucrărilor prin probe pe automobile;
- achiziționarea de termeni tehnici în limba engleză.

Activități desfășurate în stagiul de practică:

- + prezentarea atelierelor, a platformei service și echipamentelor, mijloacelor utilizate pentru repararea cutiilor de viteze automate;
- + evaluarea inițială (au fost evaluate cunoștințele elevilor privind tipurile de cutii de viteze automate, părțile componente, S.D.V-urile utilizate pentru demontarea și repararea cutiilor de viteze automate, etapele de demontare a acestora etc.);
- + activități practice bazate pe munca în echipă (demontarea cutiilor de viteze automate de pe

automobile, selectarea sculelor corespunzătoare operației de demontare, identificarea defectelor apărute din cauza impurităților mecanice, montarea cutiilor de viteze automate, probe de exploatare a automobilelor, utilizarea standurilor de verificare și reglare a cutiilor de viteze automate, utilizarea schemelor de conexiuni pentru modulul electro-pneumatic al cutiilor etc.);

- ✚ vizită tematică la firma Scania specializată pe repararea autocamioanelor cu acționare pneumatică, hidraulică, electropneumatică și electrohidraulică;
- ✚ pregătire lingvistică (limba engleză și limba germană); pregătirea lingvistică a presupus traducerea în limbile engleză și germană a elementelor componente ale cutiilor de viteze automate, a denumirii sculelor, dispozitivelor și a verificatoarelor etc.
- ✚ evaluare finală: test practic de montare și demontare a părților componente ale CVA, înlocuirea părților componente defectate, reglarea și verificarea funcționalității, interpretarea rezultatelor.
- ✚ activități culturale: vizitarea centrului istoric al orașului Koblenz, Muzeul Vinurilor, Muzeul Armurilor, Muzeul Mobilierului Medieval, orașului Köln (Domul, Muzeul Ludwig, Muzeul artei moderne, centrul istoric).

Competențe dobândite și consolidate de elevi datorită participării la stagiul de practică în Germania**Competențe profesionale:**

- însușirea de noi metode de demontare ale cutiilor de viteze automate;
- repararea defectelor apărute la hidrotransformator, ansamblul de mecanisme planetare cu ambreiajele și frânele multidisc, modulul electro-pneumatic de comandă și control numit și calculatorul cutiei de viteze;
- utilizarea standurilor pentru verificarea și reglarea cutiilor de viteze automate;
- formarea deprinderilor de interpretare a schemelor de conexiuni automatizate care fac parte din componența cutiilor de viteze automate;

Competențe personale:

- dezvoltarea abilităților de lucru în echipă a elevilor
- formarea unei atitudini responsabile;
- dezvoltarea creativității și a spiritului de inițiativă;
- dezvoltarea spiritului de coeziune a grupului și formarea unei atitudini tolerante;
- formarea capacităților de comunicare interumană;
- adaptarea la situații noi, într-un grup multicultural;
- dezvoltarea capacității de decizie în situații concrete de lucru.

Competențe interculturale și lingvistice:

- dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză;
- învățarea unor termeni tehnici atât în limba engleză, cât și în limba germană;
- îmbunătățirea cunoștințelor despre civilizația germană.

Condeii Procopienilor**The Night**

*The water falls,
The stars are shining,
The moon is close,
The night is frightening.*

*A dark forest right behind,
With shadows calling...
I think I'm blind,
Because I'm falling...*

*The trees are tall,
The air is cold,
I feel so small,
Just like you've told...*

Burcianu Mihaela,
Clasa a XII a C

LIFE

*Life is like a flower
Which doesn't fade,
It is the rarest flower
Which lives on Earth.*

*Life is like a house
Which is hard to be built.
You put a foundation
But there is more up to the top.*

Moga Lavinia,
clasa a X a C

A PIECE OF ADVICE

*In the sky there are only stars,
In this world there are only scars,
Dream of getting up there someday,
Fight to find a pure way...*

*See the middle of the ocean
And you'll meet a single motion,
You could reach another you;
Just look there and find what's true!*

*Don't give up when you're down,
Build for you another town.
Put there all you want to get,
Just be patient, step by step...*

Burcianu Mihaela,
Clasa a XII a C

A New Day

*A bell beats for a moment,
Awaking and animating a world
A new world...
Where I listen, watch
And I am amazed
By a song without lyrics
Which I hear again and again
Like a book without files
Which in mind remains
An eternal picture.*

Caminoc Mădălina,
clasa a X-a C

Seasons

*Winter is coming
With snow and then with rain.
Winter comes and goes,
Spring is at the crossroads.*

*Spring is coming towards us,
Young people are on the lanes,
Summer surrounds them
With a perfume lime.*

*It's summer.
The sun fills the country
And brings on the lanes
Lime flowers.*

*Autumn falls with its first frost,
Baring the trees,
Dark clouds gather,
Bringing back the winter..*

**Cercel Loredana,
Clasa a X a C**

The Blue Autumn

*Have you already come on my shoulders?
Together with the passing of summer, you appear,
Again, and again, endlessly
And my leaves change into
Yellow, red and rusty,
And you take from me the rest of my summer,
The warmth, the happiness of my soul.
And I ran out from nothing during the
summer...
All I gathered,
Was lost during the Autumn rising from nowhere
You, Autumn, don't announce me,
You, Autumn, are dumb
You have come too early to me,
To sun, to the world
And once again with your ending
I die and I return to life again
In the late spring.*

**Melinte Andreea,
clasa a X a C**

Why?

*Living and dying,
Laughing and crying,
This is life
But it's all all right.
When you look in the mirror
All things are getting clearer.
Love's the funeral of the hearts
Like you're playing darts
And the heart is the target.
So this feeling in decay is getting over your head.
You can't understand the voice you're hearing within
It's like something which is crawling in your skin.
That "something" is a face that is laughing,
Every time someone is falling.
In your castle of tears you're the king
So your beloved soul is the queen.
You have answers to find
But it is all a mess in your mind,
And when your heart and mind revive
You say a prayer for someone who is deaf and
blind.
You think in the middle of the night
About the three little words and a question
"Why".*

Epure Vasile
clasa a X a C

Profesor coordonator: Cristiana Botan

Sentiment de iubire

*Ireversibil în inevitabil ,te iubesc !
Ador să nu te pierd!
Vibrație prin cuvânt de sentiment.
Aromă -a ta,a mea-
Amirc!
Te cuprind în surâs letal în devenire
Astept o privire,poate două,
în prelungiri...
Ochi mister mă amețesc
Timid te cuceresc!*

Antonache Denisa, clasa a X-a E
Profesor coordonator: Luca Diana

L'amour

*Le moment où mon regard,
A rencontré tes yeux,
Lorsque votre sourire bavard,
A éclairé mon esprit joyeux,

Quand j'ai entendu votre voix
J'ai entendu le bonheur
Quand j'ai vu que le soleil renvoie
J'ai entendu les couleurs

Ce moment,
Il m'a fait t'aimer, je suis ravi
Ce moment
Il m'a montré que j'étais en vie.*

*Parce que ta merveilleuse présence,
M'empêche la faim
Parce que tes mots, sont une plaisance,
Ils étanchent ma soif.*

*Maintenant, j'ai plus de patience,
J'entends toutes les nuances,
Je vois ton sourire, et j'entends
Ton parfum d'oléandre.*

*Mes sens perçoivent, le sommet
Que ne pourrait jamais
Ils découvrent:
La réalité.*

Mitrache Laura, clasa a XI-a G,
Prof. coordonator : Bocan Anca

L' âme

*Feu dans les yeux, étincelle de rire,
Lèvres closes, regard sans point de nire...
Inexactitude des sentiments,
Liberté, cage dorée, simplement.

Fusion des corps dans une joie,
Esprit libéré, en soi.*

*Vibration des frondaisons,
Couleurs du temps, des saisons,
Perte totale de toute raison...
Parole labile, facile oraison...
Beau mensonge futuriste,
Amant d` une rupture triste.*

Proca Ștefania, clasa a IX-a C,
Prof. coordonator : Bocan Anca

Îngrijiți-vă viitorul

Autor: Diaconu Mădălina Petronela

Clasa a X-a X

Profesor îndrumător: Diana LOGHIN

*Viitorul nostru este în fapte
Să facem lucruri curate
Dar ce fel de viitor avem noi
Dacă natura e un gunoi?*

*Aveți grijă de natură
Nu vorbiți numai din gură
Faceți voi un lucru bun
Nu aruncați chiar tot în drum.*

*Populația se mărește
Industria iarăși crește
Iar natura-i numai una
Ocrotiți-o întotdeauna.*

*Unul aruncă o hârtie
Altul o mică jucărie
Tot așa din veac în veac
Până ea s-a poluat.*

*Ocrotiți-vă planeta
Faceți voi un lucru sfânt
Ajutați-o să-nverzească
Ca să semene a pământ.*

*Natura are răbdare
Ne servește chiar de-i sfânt
Dar dacă natura moare
Ci-o să fie pe pământ?*

Pagina diriginților

Echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Everybody can do it!" (ECDI) recomandă profesorilor diriginți ghidul "Să acționăm împreună împotriva violenței de gen!". Acest ghid reprezintă produsul final al proiectului educațional "Acționează împotriva violenței de gen!" derulat în perioada martie-aprilie 2014 de 6 membri din echipa parteneriatului menționat. Proiectul a obținut locul I la competiția județeană "Stop violenței!" organizată de ISJ Vaslui și CCD Vaslui.

Ghidul "Să acționăm împreună împotriva violenței de gen!" conține prezentarea unui program de training structurat pe 5 sesiuni de instruire. Ghidul este însoțit de informații suplimentare utile formatorilor în susținerea activităților, de fișe de lucru pentru participanții la training, precum și de chestionarele de evaluare inițială a programului de training, respectiv chestionarele evaluării finale. Având în vedere că cele mai multe ghiduri de acest gen se referă la violență la modul general, un astfel de instrument axat pe violența de gen aduce, cu siguranță, o valoare adăugată, oferind profesorilor diriginți materiale utile pentru susținerea orelor de dirigenție și derularea programului educațional Săptămâna "Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!".

Structura programului de training:

Sesiunea I: Mituri și realități despre violența de gen (90 minute)

1. Exercițiu de intercunoaștere "Îmi place să fiu femeie/bărbat deoarece ..." (10 minute).
2. Completarea chestionarului de evaluare inițială (10 minute).
3. "Gen sau Sex?" (15 minute)
4. "Vioență de gen sau violență domestică?" (10 minute) – dezbateri.
5. "Vioență nu este o ceartă între îndrăgostiți!" (20 minute) – dezbateri.
6. "Fals sau adevărat? Mituri și realități despre violența de gen" (20 minute) – dezbateri.
7. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea II: Roata puterii și a controlului (90 minute)

1. Exercițiu de intercunoaștere: "Numele meu este ... și îmi place să și nu-mi place să ..." (5 minute)
2. "Cine-i de vină?" (cauzele violenței de gen) – dezbateri, brainstorming (15 minute)
3. "Roata puterii și a controlului" (formele de manifestare a violenței de gen) – 25 minute
4. Roata egalității – dezbateri, brainstorming (10 minute)
5. Consecințele violenței de gen – brainstorming (15 minute)
6. Scuzele agresorului – brainstorming (5 minute)
7. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea III: Violența culturală (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții "Cine ar trebui să facă asta?" (10 minute)
2. "Relații sănătoase" – activitate de grup (20 minute).
3. "Violența de gen și violența culturală" – dezbateri, brainstorming (30 minute).
4. "Limbaajul modelează realitatea și gândirea" – activitate pe grupe (25 minute).
5. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea IV: Ce putem face noi? Strategii de schimbare (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții "Cercul abuzului" (15 minute).
2. Factorii de risc: Povestea Nadiei – studiu de caz (25 minute).
3. "De ce să rămână, de ce să plece?" – brainstorming (20 minute).
4. "Strategii de acțiune împotriva violenței de gen" (stat, sistem educațional, mass-media, familie, biserică, școală, sectorul civic, sectorul economic) – activitate de grup (25 minute).
5. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea V: Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen? (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții: "Povestea Ioanei și Povestea lui Ioan" (15 minute).
2. "Ce este hărțuirea stradală?" – scurtă sesiune informativă, dezbateri (10 minute)
3. "Aceeși poveste, alte culori și alte personaje" – storytelling. (20 minute)
4. Manifest: "Să acționăm împotriva hărțuirii stradale!" – brainstorming (15 minute)
5. Evaluarea finală a programului de training prin completarea de către participanți a unui chestionar. (10 minute).
6. Concluzii privind violența de gen (20 minute)

Metode aplicate: dezbateri, studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe, arta povestirii (storytelling), exerciții de intercunoaștere, exerciții de spargere a gheții.

Materiale utilizate: flipchart, markere, fișe de lucru, chestionare de evaluare inițială și chestionare de evaluare finală, jetoane cu mituri despre violența de gen, materiale ajutătoare pentru facilitator.

În elaborarea acestui ghid au fost utilizate în principal următoarele surse:

- ☒ "Inegalitatea de gen: violența invizibilă. Ghid de lucru pentru conștientizarea și eliminarea violenței împotriva femeilor" (autori Ina Curic și Lorena Văetiși), Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2005
- ☒ "Violența domestică: accesul femeilor la siguranță și la justiție. Un pachet de instruire menit să îi sprijine pe cei care lucrează cu sau în cadrul sistemului de justiție penală", lucrare realizată în cadrul proiectului Wosafejus.

Colțul părinților

Un părinte informat reprezintă un sprijin extraordinar pentru copilul său. Din acest motiv, membrii din echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Learning Positive Discipline" (LPD) recomandă părinților câteva cărți despre disciplinarea pozitivă.

"Disciplinarea pozitivă sau cum să disciplinezi fără să rănești" de Adina Botiș Matanie și Anca Axente

Cartea este concepută ca un ghid ce se adresează părinților, educatorilor, consilierilor școlari și tuturor celor care lucrează cu copii. Disciplinarea pozitivă vizează și încurajează învățarea unor comportamente și atitudini adaptative adecvate. Ghidul cuprinde informații despre strategiile eficiente de modificare a comportamentului copiilor, din perspectiva disciplinării pozitive.

"Eu te-am făcut, eu te omor. Ghidul bunelor maniere pentru părinți" de Michiela Poenaru

Lucrarea ia atitudine împotriva tratării abuzive a copiilor de către propriii lor părinți. Autoarea cere ca toți părinții să-și facă o autoevaluare critică și să renunțe la obiceiuri și comportamente care le fac rău atât lor înșiși, cât și propriilor lor copii. Ideea că este greu să-ți crești copiii se preia din generație în generație ca un adevăr universal valabil. Ea este complet falsă și ne face să nu mai vedem de ce mare privilegiu ne bucurăm când avem copii de crescut. Autoarea ne face să înțelegem că atitudinea potrivită este tocmai contrară acestei concepții de viață. Convingerea strămoșească potrivit căreia bătaia e ruptă din rai justifică acțiunile agresive ale părinților împotriva propriilor copii și în plus le creează convingerea că autoritatea părintească se manifestă sub forma tiraniei și abuzului. Părinții vor de regulă ca fiii și fiicele lor să ajungă ceea ce ei au visat să devină ei înșiși și dintr-un motiv sau altul nu au reușit. Pentru aceasta, le impun copiilor cariere pe care aceștia nu le doresc sau îi obligă la căsătorii nepotrivite. Cartea ne arată cum să evităm aceste capcane și multe altele și ne învață să devenim mai buni cu copiii noștri.

"Educă-ți pozitiv copilul. Oferă ce vrei să primești" de Dr. Tanya Byron

„Azi a luat o nota mică la matematică. Ieri s-a bătut cu un coleg de școală. În camera lui e mereu dezordine. Nu mă pot înțelege deloc cu el... Face numai rele.“ Ce-ar fi dacă, măcar pentru o zi, ați renunța la atitudinea negativistă și ați încerca să vă bucurați pur și simplu de copilul dumneavoastră? Atitudinea pozitivă atrage după sine consecințe pozitive – o demonstrează cu argumente solide atât teoriile psihologiei, cât și experiența cotidiană a fiecăruia dintre noi. Educă-ți pozitiv copilul este un suport pentru toți părinții care își asumă responsabil provocările educării propriilor copii, pledând pentru consecvența impunerii comportamentelor pozitive.

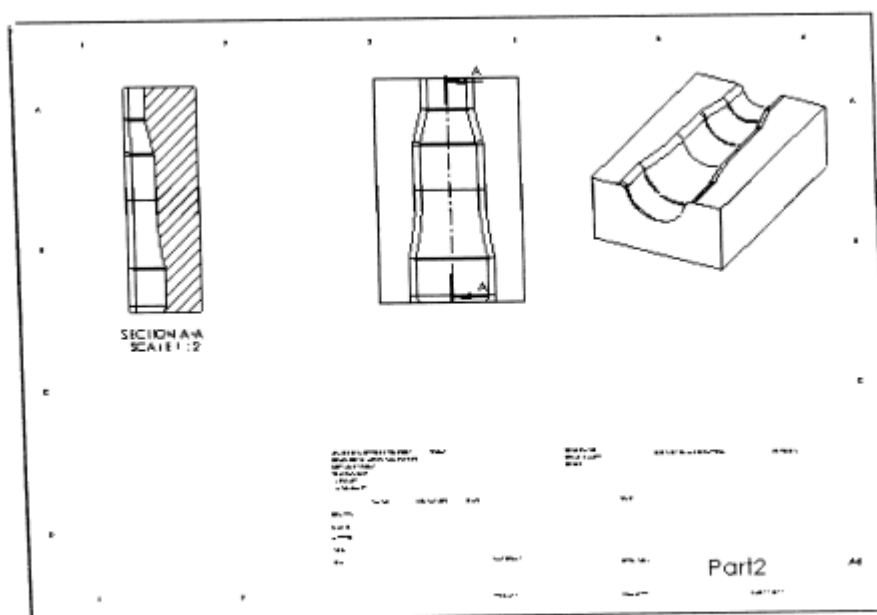
Abordări didactice

Proiectarea programului de realizare a unei piese pe sisteme de fabricație flexibile

Prof. Ioana IONIȚĂ

Sistemul flexibil de fabricație

Sistemul flexibil de fabricație este format din grupuri de mașini unelte cu comandă numerică legate între ele printr-un sistem automat de transfer manipulare piese și scule care realizează prelucrarea automată a oricărei piese aparținând unei familii de piese cu asemănări morfologice și/sau tehnologice mai mari sau mai mici în limitele unei capacități și ale unui algoritm de fabricație prestabilite. Scopul proiectului este de a prelucra suprafețele piesei cu o freză cilindro-frontală cu diametrul de 12 mm. Pentru executarea desenului am folosit un program numit **Solidworks**, din program l-am salvat ca fișier Step pe care l-am salvat în Catia.

- 1.1. Se definesc planurile de referință: Top; Safety
- 1.2. Observarea planelor de referință create anterior.
- 2.1. Se crează un cerc concentric cu laturile piesei (L*1. Condiții de constrângere
- 2.2. Centrul cercului creat anterior trebuie să coincidă punctul de referință al mașinii ($X_0 Y_0 Z_0$)
- 3.1. Se definește punctul cercului ca fiind punct de referință ($X_0 Y_0 Z_0$)
- 4.1. Se trece la modulul Machining-Advanced Machining
- 4.2. Se definesc coordonatele de axe (x, y, z)
- 5.1. Se selectează din fereastra Machining semifabricatul (body), planele de referință Top și Safety
- 5.2. Se trece la definirea operației de degroșare și se alege modul de prelucrare a operației.
- 6.1. Se definește freza cilindro-frontală cu diametrul de 12 mm.
- 6.2. Se definesc vitezele de lucru (apropiere-retragere) a sculei.
Se transforma valorile stabilite din viteze liniare în viteze unghiulare.
- 7.1 Simularea întregului proces de prelucrare a semifabricatului
- 8.1. Se trece la alta operație ce constă într-o semifiniție, astfel se crează o freza cilindro-frontală cu diametrul de 6 mm.
- 9.1. Se definește o zona de lucru în care se încadrează conturul piesei.
- 9.2. Se definește traseul de apropiere-retragere al sculei astfel se utilizează Zlevel. Distanța traseului sculei se definește de-a lungul axei z a mașinii.
- 10.1. Datorită suprafeței complexe a semifabricatului mai este necesară o operație de finiție, astfel se crează o freză sferică cu diametrul de 12mm.
- 11.1. Pentru o mai bună rugozitate a suprafeței piesei se efectuează operația de curățire (sweping).
- 11.2. Se reglează distanțele dintre trecerile succesive ale frezei sferice. Se modifică distanța maximă dintre treceri.
- 12.1. Se urmărește simularea întregului proces de execuție a semifabricatului pas cu pas.
- 12.2. Finalizarea piesei.

Utilizarea jocului la ora de logică, argumentare și comunicare

Autor: prof. Diana LOGHN
Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui

Motto:

“Jocul copilului nu este numai o oglindă fidelă a personalității sale în formare, ci poate fi utilizat și ca auxiliar educativ și chiar să servească drept bază metodelor de predare.”

(E. Planchard)

Folosit cu mare succes în cadrul orelor de logică, argumentare și comunicare, jocul didactic este o metodă de predare-învățare prin care se dezvoltă la elevi capacitatea de argumentare, precum și gândirea critică și rațională, logic corectă, memoria, imaginația, competențele de comunicare, spiritul de inițiativă, creativitatea, spiritul de echipă.

S-a constatat faptul că jocul facilitează procesul de asimilare, fixare și consolidare a cunoștințelor, acestea fiind valorificate în contexte noi, inedite. Prin joc se poate fortifica voința și atenția, copilul poate deveni perseverent și se poate concentra mai mult și fără prea mult efort, poate respecta cu ușurință regulile impuse în cadrul jocului. Un alt avantaj îl reprezintă faptul că el reușește să antreneze și elevii cu rezultate mai puțin bune la învățătură, stimulându-le motivația și crescându-le performanțele, aceștia căpătând încredere în capacitățile lor, siguranță și promptitudine în răspunsuri. Este de dorit ca toți elevii să participe la joc!

În lucrarea *Copilul și jocul*, Jean Château considera că un copil care nu vrea să se joace este un copil a cărui personalitate nu se afirmă, care se mulțumește să fie mic și slab, o ființă fără mândrie, o ființă fără viitor. În acest sens, Fr. Schiller afirma “Omul este un om întreg numai atunci când se joacă”, iar marele filosof antic grec Platon recomanda: „Faceți în așa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veți avea prilejul de a cunoaște înclinațiile fiecăruia”.

Trebuie menționat că jocul are câteva elemente componente precum scopul jocului, conținutul jocului, sarcina didactică, regulile jocului și elementele de joc. Referitor la reguli, este obligatorie anunțarea acestora trebuie enunțate de la început, ele precizând ordinea, succesiunea acțiunilor de joc; reglementează acțiunile dintre copii, reușind să stimuleze sau să inhibe uneori anumite manifestări comportamentale.

Jocurile cel mai des folosite în orele de logică, argumentare și comunicare sunt: întrebările de logică și perspicacitate, cuvinte încrucișate/rebus, ”Unde sunt greșelile?”.

Întrebările de logică și perspicacitate

La începutul anului școlar, pentru a capta atenția elevilor și a le stimula interesul pentru studiul disciplinei Logică, argumentare și comunicare, adresez elevilor câteva întrebări „de logică” (să nu fim răutăcioși și să le spunem ghicitori) care solicită gândirea, și anume:

- Când este soarele mai jos decât pământul? Răspuns: când se reflectă în apă
- Ce merge în patru picioare dimineața, două picioare ziua și trei picioare seara? Răspuns: omul.
- Ce pot ține în mâna mea stângă, dar nu și în mâna mea dreaptă? Răspuns: mâna mea dreaptă
- Fratele unui economist a murit, dar omul care a murit nu avea niciun frate. Cum e posibil? Răspuns: Economistul era femeie.

- Trebuie să nu îl pierzi, altfel și cei din jurul tău îl vor pierde. Răspuns: timpul.
- La ce întrebare nu poți răspunde? Răspuns: Cum e să fii mort? ș.a.m.d

Lecția „Argumentarea și structura sa” obișnuiesc să o încep cu următoarea problemă:

Un camion de mare tonaj trebuie să traverseze un pod lung de 35 km. Podul rezista la o greutate maximă de 120 de tone, exact cât are camionul acum. Camionul merge până la mijlocul podului și se oprește. În acel moment o pasăre se așează pe camion. Ce se întâmplă cu podul? Cedează? Motivul?

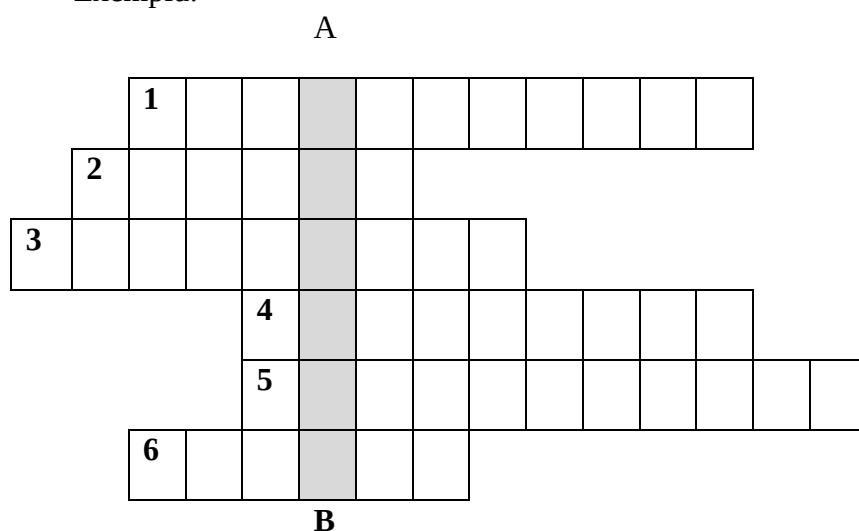
Solicit elevilor răspunsul și totodată să îl argumenteze. În acest fel le arăt că argumentarea este sinonimă cu demonstrarea, justificarea, și deci pentru a convinge pe cineva de o idee e necesar să aducem în favoarea acesteia și dovezi (argumente, premise, probe, temeuri).

Jocul „Rebus”

Indiscutabil acesta dezvoltă la elevi procese psihice precum memoria, gândirea, atenția, creativitatea, limbajul; poate fi folosit și ca metodă de învățare și evaluare.

Rebusul poate fi folosit cu succes în captarea atenției, conducând la evitarea plictiselei, a dezinteresului. El poate fi completat de elevi individual sau pe grupe. Plecând de la o temă sau de la un termen logic, cer elevilor să creeze ei înșiși (uneori individual, alteori pe grupe de 2 elevi) un rebus. Cel mai reușit este premiat cu nota maximă.

Exemplu:

1. Sinonim cu corectitudine logică.
2. Predicatul logic al concluziei unui silogism se mai numește termen...
3. Raționament deductiv mediat format din trei propoziții și din trei termeni.
4. Inferențe formate dintr-o singură premisă și o concluzie.
5. Propoziții în care despre un termen se afirmă sau se neagă ceva.
6. Raționamente care au premisele adevărate, iar concluzia are o probabilitate scăzută să fie adevărată.

Pe coloana **A-B** vei descoperi știința care studiază gândirea corectă.

Jocul „Unde sunt greșelile?”

Scopul: de a dezvolta atenția și a consolida cunoștințele dobândite anterior (ex. Aplicații la lecția *Figuri și moduri silogistice*).

Desfășurarea jocului: Elevii primesc o fișă de lucru pe care sunt trecute câteva scheme de inferență și le cer să precizeze în cazul fiecăreia modul și figura corespunzătoare.

Exemplul: SaM

PeM

SoP

Majoritatea elevilor dau răspunsul incorect aeo-2, puțini fiind cei care observă faptul că prima premisă, numită „majoră”, conține termenul minor S, în timp ce premisa minoră – a doua, conține termenul major P, prin urmare, premisele trebuie schimbate și se obține modul eao-2.

Pentru captarea atenției, la începutul unei ore se poate adresa următoarea întrebare: **Care sunt cele două greșeli din această scurtă povestire?**

„Citeam deunăzi la pagina 18 a unei mici broșuri cu mult text și fără nici o ilustrație că, în preajma orașului Miercurea Ciuc, unde se înregistrează de obicei temperaturile cele mai scăzute din țara noastră, pe la începuturile lunii mai, cu toate că temperatura fusese în timpul zilei relativ moderată, noaptea s-a lăsat deodată un frig și a început să ningă, așternându-se un covor de zăpadă destul de gros. Am întors repede fila, pentru a afla ce e atât de curios în asta. Și, astfel, am putut citi pe pagina următoare că exact peste 72 de ore de la scăderea pronunțată a temperaturii, un soare arzător a topit zăpada în câteva ore!”

În concluzie, jocul didactic reprezintă un mijloc valoros de instruire și educație, prin el urmărindu-se participarea activă a tuturor copiilor, sporirea interesului față de activitate, dezvoltarea spiritului de competiție, creativitatea, spiritul de observație, deprinderea de a lucra rapid și în mod plăcut. Indiscutabil jocul contribuie la sublinierea importanței comunicării și argumentării pentru viața reală, elevii înțelegând poate mai bine astfel necesitatea construirii unor argumente, a evaluării lor, a utilizării argumentelor și a contraargumentelor în diferite situații de comunicare (de exemplu, în convingerea altor persoane).

Bibliografie:

- Carmen-Daniela Tamaș, *100 probleme de logică*, Editura Taida, Iași
- <http://www.uamsibiu.ro/studenti/docs/cursuri/3/PIPP3-04.pdf>
- <http://www.scribub.com/gradinita/JOCUL-DIDACTIC-IN-PROCESUL-INS45174.php>
- <http://pipp-bn.blogspot.ro/2012/02/jocul-didactic.html>
- <http://biblioteca.regielive.ro/proiecte/pedagogie/rolul-locul-si-metodologia-jocului-didactic-matematic-29680.html>

Universul cunoașterii

În 2014 se împlinesc 100 de ani de la declanșarea Primului Război Mondial, motiv pentru care vor fi organizate numeroase manifestări cultural-științifice pentru comemorarea acestui eveniment. Evenimentele culturale vor readuce în actualitate premisele, evoluția și consecințele unui eveniment militar care a modificat radical destinul Europei.

Având în vedere acest fapt, lucrările prezentate de cei 3 elevi care au reprezentat Liceul "Ștefan Procopiu" la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie, au abordat diverse aspecte referitoare la acest eveniment.

Puncte de vedere: Putea România să reziste militar în anii 1917-1918?

Rezumatul lucrării prezentată de eleva Grobuleac Alina (clasa a IX-a C) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Eleva a obținut Premiul II la secțiunea "Istoria românilor".

Această lucrare, structurată pe 8 capitole, propune un exercițiu analitic pentru un episod fundamental al participării României la Primul Război Mondial, anume Pacea de la București din 1918.

Istoria reprezintă nararea evenimentelor așa cum s-au petrecut ele. Întrebarea – ce s-ar fi întâmplat dacă – este, în general, respinsă de mediile academice și științifice, ea fiind considerată ca ținând de istoria contrafactuală. În ciuda criticilor, mulți istorici nu au ezitat și nu ezită să-și pună întrebarea, unii conduși de propria imaginație, alții dornici de a aprofunda un moment, o epocă, un fenomen, o personalitate.

Cum se cunoaște, au existat mai multe etape ale ieșirii statului român din război, anume armistițiul de la Focșani, preliminarile păcii de la Buftea și tratatul de la București. Dezbateră acestui moment în rândul istoricilor a fost realuată după ce, în anul 2010, la o lansare de carte, istoricul Neagu Djuvara a afirmat că România avea posibilitatea să reziste militar în toamna anului 1917 și primăvara anului 1918.

Care era contextul extern la sfârșitul anului 1917 și începutul anului 1918? În toamna anului 1917, Puterile Centrale păreau a fi mai aproape ca niciodată de victoria finală. Spre sfârșitul anului 1917, avuseseră loc două evenimente cu urmări grave pentru Aliați: marea înfrângerea a italienilor, la Caporetto, și, mai catastrofal, marea revoluție bolșevică care scotea Rusia din rândurile aliaților. În schimb, la 6 aprilie 1917, Statele Unite intraseră în război împotriva Germaniei. După ieșirea Rusiei din război, România rămăsese singură pe frontul de est înconjurată de dușmani.

Victoriile de frontul de est au determinat Puterile Centrale să declanșeze, în martie 1918, o puternică ofensivă pe frontul de Vest, împotriva Franței. Puterile Centrale își supraveauaseră forțele, subapreciindu-le pe cele ale Antantei, beneficiară a prezenței americanilor. Ofensiva a fost un eșec, fiind oprită după două săptămâni. Nici celelalte inițiative ale Puterilor Centrale pe frontul

de vest nu s-au bucurat de succes. Primăvara anului 1918 marca o schimbare în raportul de forțe dintre Antanta și Puterile Centrale.

În ceea ce privește situația României, campania militară din toamna anului 1916 a fost un eșec. După 4 luni de luptă, armata armată pierdea două treimi din teritoriul național și jumătate din efectiv. Guvernul, armata, suveranii, o parte din locuitori s-au retras în Moldova. După refacerea armatei, în vara anului 1917, România a obținut victoriile de la Mărăști, Mărășești și Oituz. Dar aceste victorii nu au putut fi valorificate pentru că Rusia a ieșit din război, iar România a rămas singură pe frontul de est. În aceste condiții, România a încheiat armistițiul de la Focșani. Dar Ion I. C. Brătianu, prim-ministru, tergiversa începerea tratativelor de pace. În ianuarie 1918, Puterile Centrale au trimis României un ultimatum privind începerea tratativelor. Unii membri ai guvernului, doreau denunțarea armistițiului și reînceperea luptei. Din cauza acestor neînțelegeri, guvernul Brătianu și-a dat demisia. Au urmat două guverne conduse de Alexandru Averescu, respectiv Alexandru Marghiloman.

Alexandru Marghiloman era prim-ministru în momentul semnării păcii de la București care conținea prevederi foarte dure pentru România. Dacă semnarea armistițiului de la Focșani (26 noiembrie/9 decembrie 1917) și a păcii preliminare de la Buftea au avut loc în condiții de incertitudine în privința capacităților Antantei de a soluționa situația geostrategică pe Frontul de Vest, italian și balcanic, la data semnării păcii de la București lucrurile erau clare: armata germană suferise două înfrângeri pe Frontul de Vest.

Dacă analizăm numărul diviziilor existente în România, putem observa că în ianuarie, numărul diviziilor românești și ruse era mai mare decât numărul diviziilor Puterilor Centrale. Aparent, situația Puterilor Centrale, în septembrie 1917, era nefavorabilă. Dar nu trebuie să uităm, că atunci România nu se putea baza pe trupele rusești. În schimb, în ianuarie 1918, raportul de forțe înclina spre Puterile Centrale.

Majoritatea oamenilor politici și a conducătorilor militari români erau conștienți de faptul că lupta „până la ultima rezistență” ar fi dus la nimicirea armatei române și, prin urmare, la dezmembrarea sau chiar desființarea statului român. Dar erau și persoane care susțineau ideea ca România să opună rezistență armatelor Puterilor Centrale. Printre aceștia se aflau Regina Maria, oameni politici precum Take Ionescu, Nicolae Iorga, Nicolae Titulescu, Barbu Delavrancea, o parte din tinerii ofițeri.

În general istoriografia românească a căutat să justifice politica guvernelor de la Iași, mai ales că, în cele din urmă, rezultatul final a fost unui pozitiv, înfăptuindu-se Marea Unire. În schimb, în istoriografia internațională, părerile sunt mult mai nuanțate, variind cu gradul de simpatie de care se bucură țara noastră în ochii autorilor. Cel mai adesea, opinia e categoric negativă, românii fiind acuzați că doreau să ”sugă de la două mame”.

Ar fi putut Alianții occidentali să ajute militar România în cazul continuării ostilităților?

La această întrebare, istoricii români au puncte de vedere comune, considerând că țările Antantei nu puteau oferi ajutor României în eventualitatea continuării ostilităților. La sfârșitul anului 1917, Franța, Marea Britanie și Italia erau preocupate de contracararea loviturilor planificate de Puterile Centrale. În plus, Franța și Marea Britanie fuseseră nevoite să trimită trupe pe frontul italian pentru a evita prăbușirea armatei italiene. În ianuarie-februarie 1918, Germania a transferat numeroase divizii pe frontul de Vest, pregătindu-se astfel pentru contraofensiva împotriva Franței. Toate acestea demonstrează faptul că occidentalii aveau problemele lor pe Frontul de Vest, iar insistența pentru menținerea activă a Frontului Oriental, mai ales în condițiile semnării păcii separate de către Rusia, nu era întâmplătoare. Se dorea imobilizarea pe acest front a numeroase forțe germane și austro-ungare care, altfel, ar fi fost transferate în vest.

În ceea ce privește perioada în care România ar fi putut rezista în fața Puterilor Centrale, părerile generalilor erau împărțite. În decembrie 1917, a avut loc o consfătuire la care au participat Regele Ferdinand I, prim ministrul Ion I. C. Brătianu, generalii Constantin Prezan, Constantin Iancovescu, Eremia Grigorescu, Arthur Văitoianu și Alexandru Averescu. Generalul Iancovescu,

ministrul de război, aprecia durata rezistenței la cel mult o lună. Generalul Alexandru Averescu estima la 23 de zile durata rezistenței. Generalul Eremia Grigorescu era mai optimist, subliniind că armata română putea să reziste două luni.

Neagu Djuvara apreciază că ar fi putut fi evitată semnarea păcii din 1918. La data încheierii păcii, armatele Puterilor Centrale erau deja într-o puternică ofensivă pe Frontul de Vest, fapt ce făcea ca improbabilă o ofensivă pe frontul din Moldova. Neagu Djuvara afirmă că nu din decembrie 1917, îndată după semnarea armistițiului, ar fi trebuit luată hotărârea de reluare a ostilităților, ci doar în cursul negocierilor de la Buftea, când au fost cunoscute toate condițiile catastrofale pentru țară. O rezistență armată încununată de succes, ar fi avut numeroase consecințe pozitive. Succesul ar fi însemnat o creștere a moralului și încrederii în forța și tăria de caracter a armatei române, atât din partea populației române, cât și în plan extern, chiar dacă pierderile umane și materiale ar fi fost mai mari. Nu ar fi existat vreun motiv serios de reproș la adresa sa, căci România și-ar fi respectat în totalitate angajamentele asumate față de aliați la intrarea în război. Pe plan internațional, România s-ar fi prezentat ca o țară credibilă, interesantă și tentantă.

Principalele consecințe ale unui eșec al armatei române în cazul continuării operațiilor pe frontul din Moldova ar fi fost:

- Ocuparea întregii țări și, în cazul victoriei finale a Puterilor Centrale, o pace mult mai dură decât cea de la București, mergându-se poate până la desființarea statului român.
- Decimarea armatei române;
- Creșterea semnificativă a pierderilor umane și materiale și prelungirea războiului;
- Instaurarea unui regim de ocupație temporară care ar fi condus la exploatarea resurselor țării de către ocupanți și la scăderea dramatică a nivelului de trai al populației.

Neagu Djuvara consideră că consecințele continuării luptei, indiferent de rezultat, ar fi fost pozitive și de lungă durată. El consideră că ne-am fi putut fâli cu participarea noastră la război, cu mai multe decât Mărăști, Mărășești și Oituz. Am fi fost scutiți de umilinta refuzului Aliaților, la Conferința de pace de la Paris, de a mai recunoaște validitatea Convenției din 1916, prin care Antanta ne promitea Transilvania, Banatul și Bucovina în întregime. Prin urmare, un eșec, anticipat de toate analizele militare, ar fi avut consecințe dintre cele mai diverse, preponderent negative pe termen scurt, dar și unele pozitive pe termen lung precum sporirea credibilității națiunii române, evitarea acuzelor de nelioalitate atribuite României, întărirea spiritului de mândrie și solidaritate etc. În concluzie, conducerea politică și militară a țării a conștientizat situația dezastruoasă și a decis – după îndelungi tergiversări, căutări de soluții viabile și dramatice frământări de conștiință – pacea cu Puterile Centrale. Cei mai mulți istorici consideră această opțiune a fost lucidă, realistă și pragmatică, deoarece România nu putea să reziste militar în fața Puterilor Centrale. A încerca să dăm astăzi o altă posibilă soluție multora li se pare hazardată, date fiind condițiile externe vitrege, starea Frontului Oriental, situația economică, socială și militară a țării.

ARMISTIȚIU DE CRĂCIUN

Rezumatul lucrării prezentată de eleva Sarca Mădălina (clasa a X-a B) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Eleva a obținut Premiul III la secțiunea "Istoria universală".

Lucrarea, structurată pe șapte capitole, prezintă un fapt remarcabil petrecut la finele primului an de război. În perioada 24-25 decembrie 1914, la circa cinci luni după începutul Primului Război Mondial, s-au înregistrat în mai multe puncte de pe linia frontului de vest armistiții spontane pentru sărbătoarea Crăciunului. Deși nu a existat un armistițiu oficial, circa 100 000 de soldați de pe frontul de vest, în special englezi și germani, s-au implicat în acest moment de pace și umanitate. Un moment incredibil din istoria Primului Război Mondial despre care nu aflăm din manualele de istorie!

Planul germanilor prevedea un război fulger pe două fronturi: în vest împotriva Franței apoi în est împotriva Rusiei. Germanii au încălcat neutralitatea Belgiei și au atacat Franța prin surprindere. Războiul fulger a fost oprit de francezi pe râul Marna, septembrie 1914, la 40 km de Paris. Astfel, a început războiul de poziții sau de uzură. Viața în tranșee nu era ușoară. Moartea pândește la tot pasul, mai ales în timpul bombardamentelor inamice, deoarece exista pericolul surpării ori prăbușirii colibelor din bârne, dar și lovirea combatanților de schije care săreau în toate direcțiile. Toți soldații erau cu moralul la pământ, erau obosiți de această luptă oarbă, stăteau în tranșee alături de camarazi morți înotând într-un amalgam de noroi amestecat cu excremente, de câteva luni deja. Crezuseră că totul o să se termine foarte repede și, de fapt nu înaintaseră măcar un metru. Și unii și alții se ascundeau în tranșee și din când în când trăgeau câte o rafală de gloanțe înspre inamic. Dorul de casă, de cei dragi, era foarte mare.

Toți așteptau Crăciunul și sperau într-o minune: sfârșitul războiului și sărbătorirea Crăciunului alături de familii – însă așteptau în zadar. În apropierea Crăciunului, au existat câteva tentative de a iniția un armistițiu, ca acești soldați să poată scăpa, cel puțin pentru câteva zile, din coșmarul în care erau prinși. Cel mai cunoscut efort a fost cel al Papei Benedict al XV-lea, care obținuse acceptul împăratului Wilhem al II-lea al Germaniei, dar nu și pe cel al altor conducători. De asemenea, 101 de femei din Marea Britanie au semnat o scrisoare deschisă care conținea un mesaj de pace adresat omenirii. Nici această inițiativă nu a avut succes. Dar, după cum vedea, eșecul armistițiului de Crăciun a fost doar unul administrativ. În ciuda acestui fapt, germanii erau hotărâți să serbeze Crăciunul.

Aceasta este linia frontului din vest unde, în zilele de 14 și 25 decembrie 1914, s-au înregistrat armistiții spontane pentru sărbătoarea Crăciunului. Frontul se întindea de la Ypres, în Belgia, până în Alsacia, în Franța. Circa 100 000 de soldați au ignorat ordinele pentru a serba Crăciunul în liniște. Potrivit relatărilor, germanii au fost cei care au inițiat "Armistițiul de Crăciun". Cunoscând starea soldaților și faptul că se apropia Crăciunul, nemții au hotărât să le ridice moralul oamenilor lor trimițând brazii împodobiți pe

front. Și au avut dreptate! Brazii au ajuns în tranșee și în seara de 24 decembrie 1914, nimeni nu mai tragea... Brazii împodobiți i-au pus deasupra tranșeelelor. Privind la ei, s-au văzut parcă dintr-o dată cuprinși de febra Sărbătorii Crăciunului și au început să cânte colinde în limba germană.

În dimineața de 25 decembrie 1914, luptele încetaseră treptat. Englezii erau nedumeriți. Din cauza propagandei de război, mulți englezi își imaginau că germanii erau niște bestii însetate de sânge care doreau dominația mondială. Din acest motiv, englezii au rămas în tranșee. Ei nu înțelegeau ce se întâmplă și la început au crezut că este vorba despre un truc al germanilor. Treptat, cu vorbele "Noi nu tragem, voi nu trageți", atitudinea englezilor a început să se schimbe. Soldații au început să strige în glumă invitații reciproce de a veni în tranșeele inamice, dar în scurt timp această idee parcă își pierdea din absurditate. Câțiva soldați și-au luat inima în dinți și au mers în "țara nimănui" ("No Man's Land"), încântați, dar și temători în același timp, să facă cunoștință cu cei care cu doar câteva zile mai devreme i-ar fi ucis.

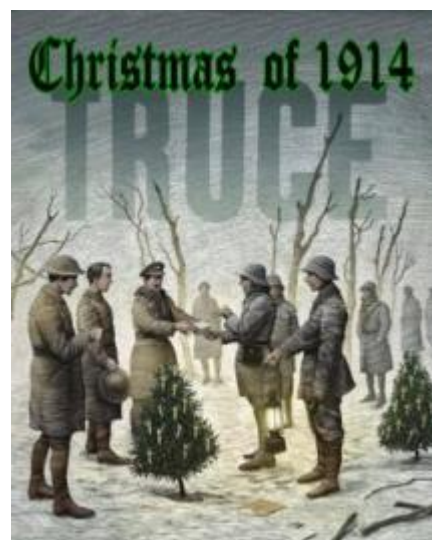

În aceste prime întâlniri se negociază o încetare a focului. Din ce în ce mai mulți oameni ies din tranșee și parcurg drumul către foștii lor oponenți. Treptat, cele două părți s-au convins că pot avea încredere unii în alții, că nu se vor trage focuri. Fraternizarea începuse. Soldații au început să cânte colinde împreună, atât în limba engleză, cât și germană. Soldații au început să facă schimb de țigări, alcool, ziare și diverse obiecte personale. favorite din acest punct de vedere erau nasturii, cataramele și curelele de la uniforme, pălăriile. Se pare că cel mai dorit obiect era casca germană. Au loc schimburi de adrese și de promisiuni de reîntâlnire după război. În unele locuri, germanii au scos butoaie de bere și au băut împreună cu inamicii lor. Morții ce împânzeau țara nimănui ("No Man's Land") au fost îngropați, la unele ceremonii participând laolaltă și germani și englezi și francezi.

Una dintre cele mai celebre activități desfășurate pe perioada armistițiului de Crăciun au fost meciurile de fotbal, acestea fiind menționate în multe dintre scrisorile soldaților. Imediat ce zona "No Man's Land" a fost curățată de leșurile soldaților căzuți în zilele anterioare, nu a mai fost decât un pas până la realizarea unei mingi și începerea unui joc de fotbal. Nu au existat arbitri, nici reguli clare. Echipetele numărau circa 100 de oameni sau chiar mai mulți. Oricum, soldații erau sătui de reguli căci în ultimele cinci luni trebuiseră să respecte niște reguli pe care nimeni nu le solicitase. Deși nu au existat reguli, așa cum reiese din scrisorile soldaților, nu a existat rea-voință între soldați, nu au existat incidente violente.

Dar, în această frântură de pace, când dușmanii deveneau prieteni, au existat și persoane care s-au manifestat împotriva acestei fraternizări. Mareșalul englez John French a răspuns acestui spectacol neautorizat de bunăvoință cu emiterea de ordine pentru evitarea repetării unui asemenea comportament. Se zvonea că un colonel amenințase că va deschide mitraliera împotriva tuturor celor care jucau fotbal dacă această fraternizare nu înceta. Un soldat german și-a aruncat haina militară, strigând furios: "Acesta este război?!!!". Unul dintre soldații care lupta în armata germană pe frontul de vest era austriacul Adolf Hitler. Când a fost întrebat dacă vrea să meargă în zona "No Man's Land" să se întâlnească cu soldați englezi, răspunsul lui a fost: "Chiar nu ți-a rămas nicio urmă din onoarea germană?". Când au sosit ordine de declanșare a unor tiruri de artilerie care să descurajeze repetarea unor astfel de momente, militarii germani și britanici din prima linie conveneau în secret să deschidă focul la ore fixe și să țintească anumite poziții (în prealabil evacuate) astfel încât să se reducă la maximum numărul victimelor, dar să și fie respectate ordinele.

Care a fost motivația soldaților pentru această noapte de pace? Impulsul de a sărbători Crăciunul în afara tranșelor, în mijlocul zonei de luptă, a fost analizat de mai mulți istorici. Unii au afirmat că războiul dura doar de 4 luni iar animozitatea între tabere nu era foarte mare, așa cum va fi mai târziu. Acest lucru a fost completat de un sentiment comun de disconfort din cauza vieții în tranșee. Soldații se săturaseră de viața în tranșee, erau dezamăgiți, supărați căci crezuseră că războiul se va termina până la venirea Crăciunului. Pentru mulți soldați, Crăciunul era o sărbătoare foarte importantă, împregnată în subconștientul lor. În plus, mulți dintre soldați erau din clasa de mijloc și aveau prea puțin în comun cu obiectivele comandanților și conducătorilor lor. Există o anumită ruptură între soldatul de rând și comandant. Cu siguranță, soldații de pe frontul de vest au fost influențați și de faptul că în acea perioadă papa inițiasse negocieri de pace între Anglia și Germania. Negocierile au eșuat dar știrea despre aceste negocieri au avut un anumit impact asupra moralului soldaților.

Armistițiul de Crăciun n a durat în unele porțiuni ale frontului până în jurul Anului Nou. Comandamentele transmiteau ordine de încetare a oricărei pactizări cu inamicul, dar fără rezultate. Generalii au fost nevoiți să vină în prima linie și să ordone deschiderea focului sub amenințarea executării oamenilor pentru trădare. Pentru a evita orice alte fraternizări, rotația trupelor a devenit obișnuită, iar unitățile cunoscute pentru astfel de acte au fost trimise în alte porțiuni ale teatrului de război. Atunci când soldații care petrecuseră Crăciunul cu soldații englezi au primit ordinul de a redeschide focul, răspunsul unui german a fost: "... nu putem, pur și simplu, nu putem ... ei sunt oameni buni". Fraternizările de pe front au infuriat ofițerii de stat major care au dat ordine ferme pentru a împiedica viitoare întâmplări de acest gen. În unele porțiuni ale frontului, ostilitățile au început la fel de emoționant ca în

zilele în care se hotărâse armistițiul. Căpitanul James Dunn amintește ca a tras trei focuri în aer și a ridicat un steag pe care scria "Crăciun fericit!". Germanii au răspuns cu un "Mulțumesc" mângălit pe o bucată de pânză, iar căpitanul acestora s-a ridicat și el pe parapet. Amândoi s-au salutat și apoi s-au adăpostit în tranșee. Apoi, căpitanul german a tras la rândul-i două focuri de armă în aer. Războiul reîncepuse.

Informațiile legate de Armistițiul de Crăciun au fost suprimate de guvernele țărilor participante în război. Din cauza unei interdicții neoficiale, timp de o săptămână nu au apărut în presă informații despre evenimentele din 24-25 decembrie 1914. Dar scrisorile soldaților au ajuns în mâna presei și astfel aceste evenimente au putut fi aduse astfel la cunostința publicului larg. Unele ziare chiar i-au criticat pe cei care luaseră parte la ar mistițiu. La începutul lui ianuarie 1915 a fost publicată o declarație oficială în ziarele germane cu privire la armistițiu, susținându-se că s-a întâmplat doar în sectoare restrânse și a fost vorba doar de câteva

cântece și fotografii. Informații despre acest eveniment se găsesc în special în scrisorile trimise de soldați acasă. În 2012 a fost descoperită o scrisoare trimisă de sergentul britanic Clement Barker fratelui său, la patru zile după Crăciunul petrecut pe front, în 1914. Această scrisoare oferă noi detalii despre acea zi memorabilă.

Acest moment a inspirat numeroase cântece, cărți de literatură, picturi, chiar și filme. De exemplu, în anul 2005, un regizor francez a realizat un film despre acest moment. Inițial regizorul a vrut să realizeze filmul în Franța. Găsise și locația potrivită într-o unitate militară. Dar solicitarea sa de a filma aici a fost refuzată. Se pare că un general i-a spus: "Nu putem fi parteneri într-un film despre rebeliune!". În cele din urmă, filmul, o coproducție Franța-Germania-Belgia-România, a fost realizat în România. Filmările au durat 13 săptămâni în Studiourile MediaPro.

"Miracolul" de pe front din 25 decembrie 1914 arată o dată în plus că există și pot exista valori care să reprezinte un liant între oameni indiferent chiar dacă apar cele mai abrupte prăpastii care pot apărea conjunctural între noi. Armistițiul de Crăciun este o dovadă a faptului că, oricât de mult s-ar înrăutăți lucrurile, există speranța că mințile raționale vor avea câștig de cauză.

A greși e omeneste ...

Rezumatul lucrării prezentată de elevul Baltă Mihai (clasa a X-a B) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Elevul a obținut Premiul III la secțiunea "Istoria universală".

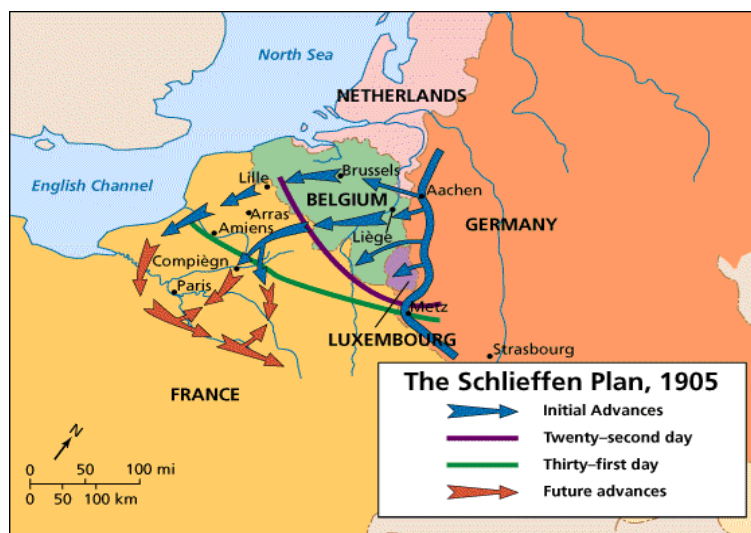
Greșeala este o experiență inerentă condiției umane. A greși e omeneste, iar acest fapt este valabil și pe timp de război. Uneori, greșeala este consecința unei intuiții eronate, a unei hotărâri impulsive. Alteori însă, ea poate apărea și ca rezultat al unei acțiuni îndelung plănuită. În viața de zi cu zi, greșelile sunt, în general, controlabile, iar pagubele-limitate. În război însă, o singură greșeală are, de cele mai multe ori, urmări catastrofale pentru un număr mare de oameni.

Războiul este un spațiu al incertitudinii și al surprizei, al fricțiunilor reciproce și, deseori, al haosului. Este evident că incertitudinea războiului, lipsa de siguranță, îndoiala sunt surse enorme de greșeli dintre cele mia felurite. În esență, greșelile militare sunt întotdeauna aceleași – lucru uimitor, care ne poate conduce la concluzia că, de fapt, comandanții militari nu au învățat nimic de la înaintașii lor. Însă, de fiecare dată este foarte dificil ca în mijlocul celor mai mari pericole să se aprecieze corect situația și să se prevadă reacția inamicului. Cele mai importante cauze ale greșelilor militare sunt:

- Înșelarea dușmanului;
- Estimarea greșită a forțelor militare;
- Aprecierea greșită a situației operative;
- Informațiile deficitare ale inamicului;
- Organizarea greșită a trupelor;
- Necunoașterea locului în care se află trupele dușmane
- Considerarea greșită a condițiilor naturale;
- Greșeli de strategie și tactică.

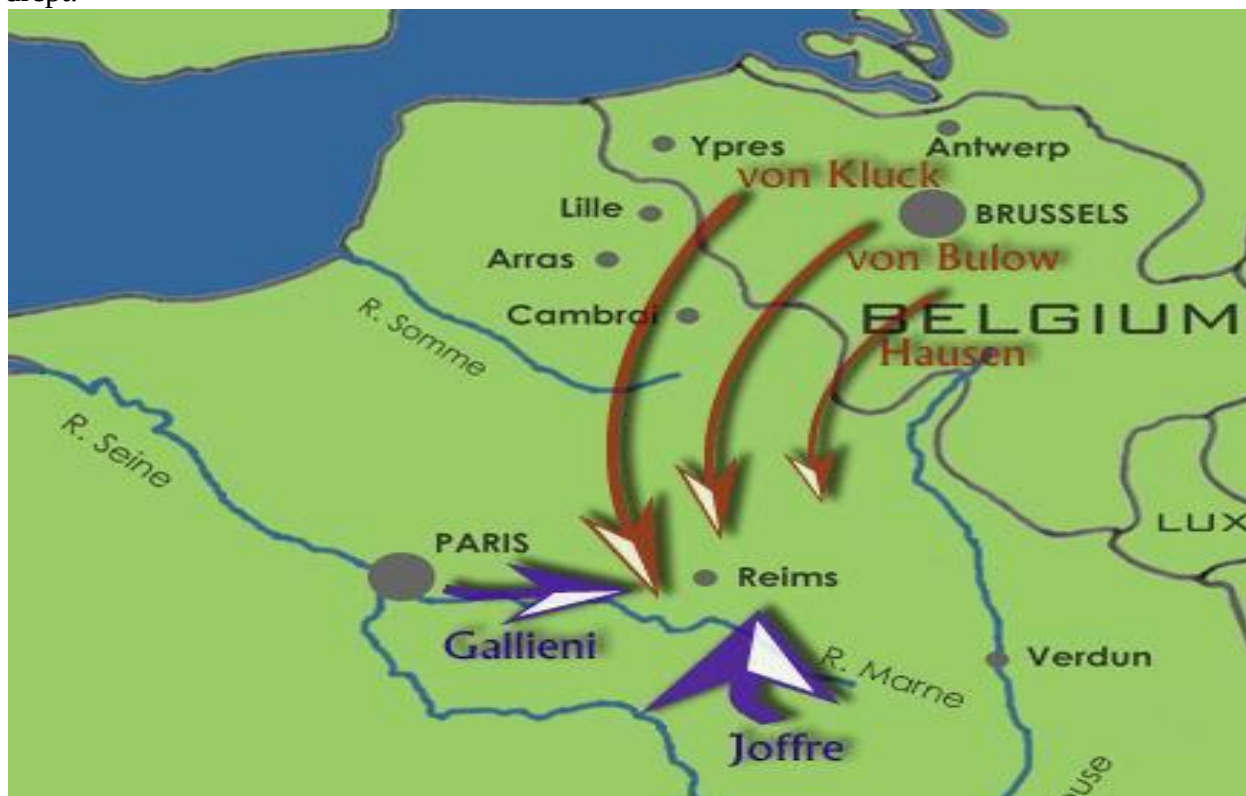
Această lucrare analizează greșelile care au influențat unele dintre bătăliile Primului Război Mondial. Ne-am oprit asupra luptelor de la Liege (august 1914), Marna (august-septembrie 1914), Tannenberg (august 1914), Gallipoli (1915), Verdun (1916), Somme (1916, 1917).

La 3 august 1914, Germania a atacat Belgia. Potrivit planului german, Belgia trebuia străbătută ca o săgeată pentru ca armata germană să pătrundă în Franța. Germanii trebuie să ocupe orașul Liege printr-un atac surprinzător. Ușor de zis, greu de făcut. Orașul, un important centru de fabricare a armamentului, era situat la o înălțime de 150 metri, pe malul stâng al râului Meuse, pe o coastă abruptă, înconjurat de râul lat de 200 m ca de un zid de apărare. În plus, orașul era întărit cu 12 forturi cu ziduri de beton groase de câțiva metri, așezate în formă de cerc. Liege era considerată cea mai puternică fortăreață din lume.

Garnizoana cetății, aflată sub comanda generalului Lemn, număra 30 000 de oameni. La 5 august 1914, orașul a fost atacat de circa 100 000 de soldați germani. În dimineața zilei de 6 august, trupele conduse de generalul von Oven trebuie să atace și să cucerească cetatea. Însă soldații se rătăcesc și nu vor mai ajunge la cetate. Pe la prânz, generalul Ludendorff, crezând că generalul Oven cucerește orașul, și fiind este curios și vrea să vadă mai de aproape fortăreața. A luat o mașină rechiziționată de la belgieni și merge pe strada abruptă care duce spre fortăreață. El coboară din mașină și se îndreaptă spre poartă, convins că soldații germani se aflau în cetate. El bate cu mânerul sabiei în poarta cetății. În cele din urmă, poarta cetății s-a deschis. În fața generalului sunt 5-6 belgieni. Atât belgienii, cât și generalul sunt uluiți. Generalul vrea să facă cale înapoi căci simțea cum i se înmoaie picioarele de spaimă. La rândul lor, belgienii se holbau la general și la uniformă sa și se înșeală. Belgienii au ridicat mâna și flutură steagul alb. 300 de soldați și ofițeri depun armele și se predau unui singur general german. Belgienii crezuseră că în spatele generalului se aflau soldații germani care i-au încercuit. Ceea ce nu era adevărat, căci, să ne amintim, generalul von Oven și soldații săi, plecați să cucerească fortăreața, se rătăciseră. Fortăreața Liege s-a predat, chiar dacă forturile au mai continuat lupta timp de câteva zile. Drumul spre Belgia și Franța era liber, iar marșul poate fi realizat așa cum fusese plănuț.

După victoriile obținute în Belgia, la 24 august 1914, cinci armate germane înaintează în Franța. Planul germanilor este de a distruge forțele franceze conduse de generalul Joffre printr-o singură operațiune-gigant nimicitoare. În cele din urmă, francezii vor opri înaintarea germanilor și vor declanșa o contraofensivă. "Miracolul de la Marna" s-a datorat gravelor greșeli ale comandantilor germani. În primul rând, Helmuth von Moltke, comandantul statului-major, nu a aplicat în totalitate Planul Schlieffen, schimbând unele aspecte. Moltke considera pericolul de pe frontul de est mai mare decât era în realitate, motiv pentru care va transfera 180 000 de soldați de pe frontul de vest pe cel din est. În planul său, Schlieffen stabilise că flancul drept ar trebui să dea inamicului lovitura finală, motiv pentru care trebuia întărit. În schimb, Moltke a întărit flancul stâng în locul celui drept.

Situația strategică devenise favorabilă francezilor, mai cu seamă datorită faptului că între armatele a I-a (aflată sub conducerea generalului von Kluck) și a II-a germane (aflată sub conducerea lui von Bulow) se crease o breșă de 50 km. Corpul expediționar britanic condus de John French a pătruns în această breșă. În aceste condiții, retragerea germanilor devenise inevitabilă. Ce se întâmplase? Cum se ajunsese la acea breșă de care au profitat francezii? Cel care a schimbat roata destinului a fost un tânăr locotenent-colonel pe nume Hentsch. Acesta fusese primit în Statul Major datorită rezultatelor obținute la Academia Militară, dar nu avea deloc experiență. Pe el l-a trimis Moltke pe front pentru a-i aduce informații despre Armata 1 și Armata 2. Ordinul pe care Hentsch îl primise de la Moltke era acela că, în cazul în care Armata 1 nu reușea să față față atacurilor, aceasta trebuia să se retragă pentru a face legătura cu flancul drept al Armatei a 2-a pentru a astupa astfel gaura din front. Însă Moltke nu a dat acest ordin de retragere în scris, în ciuda faptului că el însuși îi avertizase pe generali din statul său major să dea întodeauna ordinele scrise. Hentsch nu a respectat ordinele lui Moltke. În loc să meargă direct să se intereseze de situația Armatei 1 și a Armatei 2, Hentsch a pierdut timpul trecând pe la Armatele 3,4 și 5. Apoi, ajunge la Armata 2. Având în vedere că nu avea experiență, unele cuvinte ale generalului von Bulow îl sperie. El are impresia că Armata 1 este într-o poziție periculoasă. Fără a se interesa să vadă care este totuși realitatea, el a dat ordinul ca Armata 2 să se retragă. Apoi, a doua zi a plecat spre Armata 1. Aici află că Armata 1 era într-o situație foarte bună. Dar, având în vedere că, la ordinul lui Hentsch, Armata 2 începuse retragerea, poziția Armatei 1 devenise foarte periculoasă. Prin urmare, și Armata 1 va începe retragerea. Astfel, s-a ajuns la situația în care două armate, până atunci victorioase, s-au retras numai pentru că fiecare s-a înșelat asupra situației celeilalte, crezând că nu va rezista. Moltke a fost nevoit să ordone și retragerea celorlalte armate, pentru a le feri de o încercuire din partea inamicului.

Tannenberg este o localitate în nordul Poloniei (azi Stebark) unde, în perioada 26-31 august 1914, s-a desfășurat o luptă între germani și Armatele rusești 1 și 2 conduse de generali P. Rennenkampf și A. Samsonov. Într-o primă fază a luptelor în Prusia Orientală, cei doi generali ruși au obținut câteva victorii pe care nu le-au exploatat. La Tannenberg, Armata 8 germană comandată de generalul Paul von Hindenburg va câștiga o strălucită victorie asupra Armatei 2 ruse, comandată de generalul Samsonov. Germanii profitaseră de o breșă creată între cele două armate rusești, această breșă fiind creată și de faptul că între cei doi generali ruși existau anumite animozități mai vechi.

Gallipoli este peninsula dominantă în Strâmtoarea Dardanele. În cursul anului 1915 anglo-francezii au încercat să aplice așa-numita "strategia periferică", concentrându-și o parte din eforturi în sud-estul Europei, unul dintre obiective fiind ocuparea strâmtoarelor Bosfor și Dardanele. Principalul susținător al acestei idei este tânărul Winston Churchill, Prim Lord al Amiralității. Dar Gallipoli este un obiectiv de necucerit. Cu toate acestea, Winston insistă. Erorile de judecată au condus la dezastrul de la Gallipoli. Contemporanii și istoricii au apreciat că înfrângerea s-a datorat în primul rând faptului că această operațiune de mare amploare a fost pripit organizată, foarte puțin gândită, așa cum n-au fost multe în istorie.

Pentru campania din 1916 germanii au plănuit schimbarea direcției loviturii principale din est pe frontul de vest, cu scopul de a obține decizia în război.

Ținta germanilor este orașul Verdun. Orașul se va transforma într-o adevărată ”mașină de tocat carne”. La aceasta au contribuit numeroase greșeli, atât de partea germană, cât și de cea franceză. Scopul ofensivei nu este ocuparea teritoriului, ci pierderi foarte mari din partea inamicului. Din acest motiv a fost ales orașul Verdun. Acesta era pentru Franța un simbol al onoarei, al rezistenței și apărării victorioase, cel mai puternic punct al francezilor. Punctul de cotitură în această serie de lupte se petrece în mai 1916. Aliații au început o nouă ofensivă pe Somme, amenințând să cadă în spatele germanilor de la Verdun, ceea ce îi silește pe aceștia să se retragă. Din acest moment soarta bătăliei era decisă. Armata germană a eșuat. Calculele germanilor fuseseră greșite.

Planul ofensivei de pe râul Somme, fluviu în nordul Franței, a fost elaborat de generalul Joseph Joffre, dar acesta a fost nevoit să predea controlul operațiunilor mareșalului Douglas Haig. Dar strategia inițială a acestuia a fost pur și simplu o greșeală. Haig avea sub comanda sa 750 000 de oameni în 27 de divizii. Planul operațional era să folosească modernele tunuri britanice pentru a bombarda fortificațiile germanilor timp de opt zile și, după aceea, să lanseze un masiv atac frontal. Germanii ocupaseră o poziție mai bună, pe o colină pe care o fortificaseră din plin. Bombardarea acestei poziții nu a avut nici un efect asupra gardului de sârmă ghimpată și a zidurilor de ciment. La sfârșitul primei zile a atacului, la 1 iulie 1916, britanicii numărau 58 000 de victime, cele mai multe efective pierdute de armata britanică într-o singură zi de-a lungul istoriei. Deși pare incredibil, a doua zi mareșalul Haig a ordonat reluarea operațiunii. Și în următoarea Un milion de victime pentru a cuceri 12 km. La sfârșitul campaniei, însă, au fost împinși înapoi, pe pozițiile inițiale. Mai mult de un milion de victime pentru nimic!

Generalul Nivelle, noul comandant-șef al armatei franceze, nu a renunțat la proiectul unei ofensive de amploare pe frontul de vest. Ofensiva Neville, începută în aprilie 1917, se soldează cu mici avantaje, dar cu pierderi înfiorătoare. Populația Franței, la fel ca și armata era sătulă de război. Conducătorii știau acest lucru. Era necesară o schimbare importantă. Toate speranțele erau puse în generalul Nivelle. El va încerca să spargă frontul pe o distanță de 40 km, de-a lungul fluviului Somme. Frontul nu este spart. În schimb, numărul morților este foarte mare. Numai în cinci zile au murit 135 000 de soldați francezi. În aceste condiții, soldații se revoltă. Neville a fost înlocuit cu Philippe Petain la conducerea armatei. Însă nemulțumirile continuă, căci lumea s-a săturat de război. Revoltele au curpins 45 de divizii. Populația se revoltă și ea. Un milion de muncitori se află în grevă. O revoluție pare de neevitat. Dacă germanii ar ataca acum, în momentul cel mai greu prin care trece Franța, înfrângerea ei ar fi pecetluită. Dar de ce nu s-au folosit germanii de această șansă unică? Existau unele știri ale agențiilor și prizonierilor despre dezorganizarea armatei franceze. La conducerea armatei germane se afla cum Paul von Hindenburg, iar șeful cartierul general era Ludendorff. Chiar dacă comandanții auziseră zvonuri, ei rămăseseră neîncrezători. Germanii nu se pot decide să înceapă acum o ofensivă împotriva Franței. Nu se știe dacă în acest caz, corpul de expediție britanic ar lupta singur mai departe în Franța sau s-ar retrage în Anglia. Cea mai mare șansă a germanilor de a câștiga războiul în Franța a fost ratată pentru că germanii s-au înșelat asupra situației inamicului, crezându-l mai puternic decât este în realitate în aceste momente.

Concluzia la care se poate ajunge în urma studierii numeroaselor războaie din istoria omenirii și a greșelilor de care au fost însoțite, determinând înfrângeri și victorii, a fost formulată deja în urmă cu 2000 de ani, de istoricul grec Plutarh: ”Există o forță care amestecă norocul și nenorocul în istorii omenesti pline de surprize.” Din această perspectivă, greșelile militare sunt un factor inevitabil, o parte a destinului. Având în vedere că cele mai multe din lucrurile pe care se clădesc acțiunile în vreme de război sunt incerte, posibilitatea de a comite erori este foarte mare. Greșelile au apărut în mod repetat, în toate timpurile și la toți combatanții, unele ciudate și neașteptate, altele, din contră, evidente și ușor de înțeles.

Honoré de Balzac

Pascal Georgiana și Titianu Mihaela, clasa a X-a E
Prof. coord. Diana LUCA

Honoré de Balzac (n. 20 mai 1799, Tours, Franța – d. 18 august 1850, Paris, Franța) a fost un romancier, critic literar, eseist, jurnalist și scriitor francez.

El este considerat unul dintre cei mai mari scriitori francezi în domeniul romanului realist, romanului psihologic și a romanului fantastic.

Apresiasi de critica literară, Gérard Gengembre, G. Vannier, cât și de filozofi sau esești ca Alain, Albert Béguin el a fost caracterizat drept un autor vizionar de către Albert Béguin .

În cultura română a avut doi admiratori de valoare, G.Călinescu, cel care milita pentru balzacianism în articolele sale teoretice exemplificând tehnica acestuia în romanul *Enigma Otiliei*, și de Mircea Eliade, care, în tinerețe și-a dorit să scrie o monografie consacrată operei lui Balzac. Pornind de la motivul androginului, care constituie de fapt nucleul nuvelei de ample dimensiuni *Séraphita*, Mircea Eliade a dezvoltat teoria sa din eseu *Mitul reintegrării*.

Datorită complexității operei sale, Balzac a fost greu de încadrat, atât de critica literară din acea perioadă, cât și de cea de astăzi, ca aparținând unei categorii deja existente, aparte.

El a creat un adevărat monument, "Comedia umană" (în franceză *Comédie humaine*), ciclu în a cărui componență intră 95 de lucrări terminate (nuvele, romane și eseuri) și 48 lucrări neterminate. Ideea continuității dintr-o lucrare în alta, a unirii, a apărut pentru prima dată în 1830, odată cu gruparea romanelor *Sarrasine*, *Gobseck*, sub titlul *Scènes de la vie privée*.

Bazele Comediei Umane

Succesul obținut cu *Șuanii* și cu *Fiziologia căsătoriei* schimbă substanțial poziția socială și perspectivele de viitor ale lui Balzac, care își găsește acum prieteni mai peste tot în presă. La 7 ianuarie 1830 devine colaborator la revista *La Silhouette*, îi sunt solicitate colaborări la revista *La Mode*, invitație făcută de redactorul șef din acea vreme Emile de Girardin; pentru fiecare 16 pagini primind câte 50 de franci.

La 3 martie devine colaborator al *Feuilleton des journaux politiques*, revistă la a cărei fondare participă și unde i se rezervă rubrica de cronică externă. Din păcate revista va cădea după unsprezece numere. La 5 martie devine colaborator la *Le Voleur*, la 4 noiembrie la *La Caricature* unde timp de doi ani va semna cu diverse pseudonime precum: Alex. De B..., Henri B..., Alfred Coudreaux, Eugene Morisseau.

1830 a fost primul an de glorie din viața lui. Ușile lumii mondene îi sunt larg deschise, astfel, ajunge în cele mai strălucite saloane ale epocii: la poeta Marceline Desbordes-Valmore, la baronul Gerard, la contesa Merlin, la George Sand, la ducesa Bratiano, la Sophie Gay, la Delphine de Girardin, la celebra doamna Recamier, la doamna Ancelot, la doamna contesa d'Agoult.

Chipul jovial, fruntea largă, ochii de foc, costumul elegant îl fac să fie binevenit pretutindeni. Își mobilează cu gust apartamentul de pe str. Cassini și duce o viață îmbelșugată. Ducea o activitate boulevardistă și mondenă intensă.

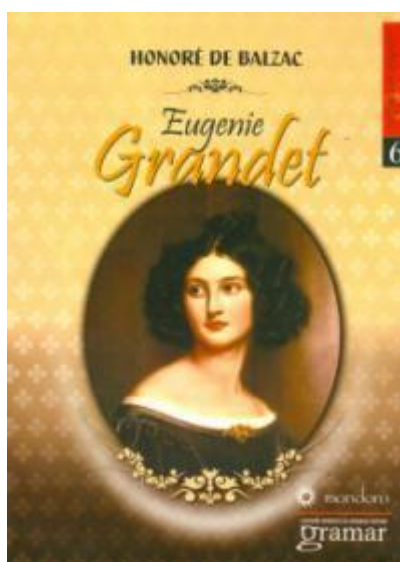
În ceea ce privește munca sa, Balzac spunea: „Mă scol la miezul nopții și lucrez șaisprezece ore în șir”. E greu de imaginat cum a putut să dea publicității numai în cursul aceluia an peste o sută de lucrări. În ianuarie a scris *La Vendetta* (O frumoasă poveste de dragoste ce se ivește între doi tineri aparținând unor familii vrășmașe. La o primă vedere asemănările cu *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, rivalitatea dintre familii, o dragoste interzisă, căsătoria imposibilă, diminuându-i valoarea. Însă Balzac merge mai departe, prezentând realitatea, urcușurile și coborâșurile unei căsnicii tolerate, mizeria și disperarea, tinzând spre distrugere. Realmente o dramă de familie puternic marcată de orgoliile impuse de spiritul corsican), în februarie *La Femme vertueuse* (mai târziu intitulată *Une Double famille*) și *Les Dangers de l'inconduite* (redenumită *Gobseck*).

Opera

Primul succes al lui Balzac “*Les Chouans*” 1829, inițial publicat sub numele de “*Le Dernier Chouan*”) a fost urmat de “*La Peau de chagrin*” (1831). În următorii 20 de ani el a scris o vastă colecție de romane și scurte povești cunoscută sub numele “*La Comédie humaine*”. Aceasta, cea mai de seamă lucrare a sa, este o reproducere a societății franceze a timpului său, ilustrând în detaliu peste 2000 de personaje specifice fiecărei clase sociale și profesii.

Bibliografie:

J.R.Chevalier, P.Audiat, E.Aumenier, *Les nouveaux textes français*

CONTRIBUȚII LA DEZVOLATAREA GÂNDIRII ECONOMICE ROMÂNEȘTI**Ec. Mihaela SOROCEANU**

Pe măsura înaintării procesului de modernizare a instituțiilor politice, economice și sociale după unirea din 1859, interesul major al specialiștilor și al opiniei publice s-a deplasat treptat spre problema opțiunilor preferabile în legătură cu strategia dezvoltării economice pe termen lung a țării noastre. Problema nu era deloc facil de rezolvat dacă ținem seama de multitudinea de interese care se confruntau, de contradicțiile care însoțeau procesul decizional la scara națională, precum și de dificultățile pe care le întâmpina țara noastră pe plan internațional.

Controversele ideologice ocazionate de fundamentarea teoretică a strategiei dezvoltării economice a României moderne și independente au pus în evidență un întreg eșafodaj de interese sociale și de partid care se ciocneau și au permis sesizarea mai clară a raportului real dintre acestea și interesele fundamentale de durată ale națiunii române. Premisa metodologică a acestor controverse a constituit-o analiza stării nesatisfăcătoare a economiei românești din a doua jumătate a secolului trecut, atât în raport cu potențialul ei uman și resursele naturale de care dispunea, cât și în comparație cu performanțele altor țări europene, îndeosebi cele occidentale. Rezultatul acestor controverse 1-a constituit teoria industrializării țării, structurată în trei subdiviziuni mai importante: argumente în favoarea industrializării României, căi și metode care trebuiau folosite în acest scop, precum și politica economică externă compatibilă cu aceste opțiuni strategice.

PETRE SEBEȘANU AURELIAN- PROMOTOR AL CERCETĂRII ECONOMICE MONOGRAFICE

Economist, profesor și om politic, Petre Sebeșanu Aurelian face parte din galeria marilor personalități ale României, reușind în timpul celor aproape opt decenii de existență să contribuie semnificativ la dezvoltarea țării. Abordând problema creării unei industrii naționale în contextul relațiilor economice și istorice românești, subliniind necesitatea corelării acestora cu agricultura, Petre S. Aurelian s-a evidențiat ca susținător al protecționismului industrial. Totodată el este unul dintre promotorii cercetării economice monografice, al studiului științific amplu, detaliat și multilateral asupra unei teme, ca mijloc al cunoașterii economico-sociale și suport al deciziei politice. Pentru Petre S. Aurelian dezvoltarea economică, ordinea în stat, idealul românilor de a se uni într-un singur stat era o formă de existență și de manifestare a patriotismului. El este primul economist român ales membru titular al Academiei Române la data de 9 septembrie 1871, fiind mai apoi și președinte al acestui înalt for științific și cultural în perioada 26 martie 1901-23 martie 1904.

Viața și opera

Petre Sebeșanu Aurelian este fiul profesorului transilvănean Gheorghe Ardeleanu, și a Constantinei, care s-au stabilit în anul 1919 la Slatina. Născut la 13 decembrie 1933, nu a apucat să-și cunoască tatăl, pe care îl pierde la o vârstă fragedă, dar moștenește o mare parte din calitățile acestuia. Școala primară o urmează în localitatea natală, apoi devine bursier la Liceul „Sfântul Sava” din București, al cărui absolvent devine în anul 1854. Timp de doi ani frecventează în țară

cursuri de medicină și drept, apoi primește o bursă de la Eforia Școalelor și se înscrie la Școala Superioară de Agricultură de la Grignon. În 1855, este șef de promoție și obține licența în științe economice și agronomie.

Întors în țară în 1860, începe o vastă activitate didactică, publicistică, politică și socială, care peste ani, va fi apreciată în egală măsură atât de economiști cât și de agronomi. Adept al reformei structurilor economiei românești de la jumătatea secolului al XIX-lea și al măsurilor protecționiste care să accelereze dezvoltarea economico-socială a țării, el desfășoară o activitate susținută, uneori controversată și minimalizată de contemporanii săi. Numit profesor la Școala de Agricultură de la Pantelimon din 1860 el predă cursuri de agricultură, silvicultură, botanică și economie agrară. În 1863 reorganizează școala, iar în 1869 reușește să o mute la Herăstrău, într-un local corespunzător. Fiind un deschizător de drumuri în domeniul învățământului agricol și un adept convins al nevoii de popularizare a cunoștințelor privind agricultura el este în decursul timpului redactor sau colaborator la numeroase publicații: Monitorul, ziar oficial al Țării Românești (13 octombrie 1860–14 iulie 1861), Agronomia (21 februarie–15 iulie 1861); Monitorul comunelor (20 iulie 1861–1864), Revista științifică (1870–1882), Economia Națională ca supliment al Revistei științifice (1873-1876), Economia rurală (1876–1877 și 1881–1884), Economia Națională (1885 - 1901) etc.

Adept al ideilor liberale, Petre S. Aurelian a jucat un rol activ în viața politică a țării în calitate de parlamentar, precum și de ministru ori prim-ministru, după un urmează: 21 iulie 1877–6 martie 1876 ministru al lucrărilor publice într-un guvern prezidat de I. C. Brătianu; 1 iulie 1882 –23 iunie 1884 ministru al cultelor și instrucțiunii publice într-un guvern prezidat de I. C. Brătianu; 26 aprilie 1887–1 martie 1888 ministru al lucrărilor publice într-un guvern prezidat de I.C. Brătianu; 21 noiembrie 1896–31 martie 1897 președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al domeniilor; 14 februarie 1901–18 iulie 1902 ministru de interne într-un guvern prezidat de D. A. Sturza; 18 iulie–14 noiembrie 1902 ministru al domeniilor într-un guvern prezidat de D. A. Sturza. A avut o contribuție decisivă la adoptarea unor măsuri de politică economică de o importanță majoră: Tariful vamal din 1874, Tariful vamal din 1886, prima lege de încurajare a industriei românești intitulată “Măsuri generale pentru a veni în sprijinul industriei naționale” din 1887 și “Legea repausului duminical” din 1897.

Contribuții științifice

Agronom și economist, intelectual subtil și cu o vastă cultură Petre S. Aurelian a jucat un rol important în marea dispută din cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea dintre adepții liberului schimb în comerțul exterior și cei ai protecționismului industrial. Manifestându-se pentru fondarea unei industrii naționale, cu scopul consolidării independenței economice a țării, P. S. Aurelian ține conferințe pentru a-și argumenta ideile, face numeroase interpelări în Parlament, scrie articole și cărți:

- Notice sur la Roumanie, principalement au point de vue de son économie rurale, industrielle et commerciale, avec un carte de la Principauté de Roumanie, publicată la Paris în 1867 în colaborare cu Alexandru Odobescu;
- Catehismul economiei politice publicată în 1871;
- Terra nostra. Schițe economice asupra României, publicată în 1875 și ediția a II-a în 1880;
- Economia rurală la români, publicată în 1879
- Cum se poate fonda industria în România și industria română față cu libertatea comerțului de importățiune, publicată în 1871;
- Schițe asupra stării economice a României în secolul al XVIII-lea, publicată în 1881;
- Politica noastră comercială față cu convențiile de comerț, în 1885;
- Politica noastră vamală, publicată în 1890;
- Viitorul nostru economic, publicată în 1890;

- Manual de agricultură, publicată în numeroase ediții ș.a.

Lucrarea "Cum se poate fonda industria în România și industria română față cu libertatea comerțului de importățiune" este o lucrare fundamentală, care a contribuit la crearea unui curent de gândire economică și de acțiune favorabil unei politici protecționiste, cu scopul de a apăra interesele economice ale României în acea epocă.

Contribuția la fondarea și dezvoltarea industriei naționale

Petre S. Aurelian considera că fondarea și dezvoltarea industriei românești se putea înfăptui în mod complex, etapizat și ținând seamă de realitățile din țară, precum și de împrejurările externe. El se manifestă în favoarea unei dezvoltări industriale graduale, concretizată într-o primă etapă în întreprinderi mici și mijlocii, care să permită, concomitent, atât acumularea capitalurilor necesare, cât și educația populației referitoare la rigorile și disciplina activităților de tip industrial, urmată într-o a doua etapă de dezvoltarea mării industrii.

Conștient de slăbiciunea burgheziei românești din epoca sa, Petre S. Aurelian și-a dat seama că forța economică a acesteia nu-i permitea să facă față de la început tuturor nevoilor de investiții cerute de un amplu proces de industrializare, așa cum nu-i îngăduia nici să reziste în concurență liberă, deschisă, cu burghezia matură și dezvoltată din Europa Occidentală.

Totodată, el precizează că: "Fabricile mari presupun, înainte de toate, capitaliști mari și industriali învățați în fabricațiunea ce-și aleg, piețe pentru desfacerea produselor și, cele din urmă, muncitori mulți..." și dispuși să consimtă a se supune disciplinei de tip industrial. Ca atare, raportat la realitățile concrete din țară, el optează pentru o dezvoltare graduală a industriei românești. Petru S. Aurelian scria: "... credem că organizațiunea noastră industrială trebuie să se întemeieze pe înființarea industriei domestice și a meseriilor. Cu timpul – continuă el -, când condițiunile economice ale țării se vor schimba, industria mare se va impune de la sine". Mai mult decât atât, în concepția sa, dezvoltarea industrială va reprezenta și un suport al dezvoltării agriculturii.

Pentru întemeierea industriei, în afara unui sistem de protecție vamală îndreptat împotriva concurenței străine, Petru S. Aurelian rezervă statului un rol decisiv, care cuprinde numeroase pârghii economice: sistemul comenzilor de stat pentru armată, căi ferate, învățământ, cultură, sănătate; scutiri de taxe, reduceri fiscale etc. Abordarea acestor probleme într-un cadru sistemic, ne îndreptățește să afirmăm că el și-a întrecut contemporanii. Propunerile sale cu privire la elaborarea unui program economic, de lungă durată, cu precizarea priorităților economiei românești, este o premieră în gândirea economică românească și îi conferă locul unui vizionar, cu idei de forță în literatura economică românească.

Odată cu publicarea lucrării "Cum se poate fonda industria în România și industria română față cu libertatea comerțului de importățiune", Petru S. Aurelian trăiește satisfacția concretizării efortului său de peste două decenii de susținere a industrializării țării. La 17 (29) mai 1886 Parlamentul României adoptă "Tariful vamal general", iar la 12 (24) mai 1887 legea intitulată "Măsuri generale pentru a veni în ajutorul industriei naționale", P.S. Aurelian fiind cel care a susținut expunerea de motive la aceste legi.

Alte domenii de interes

La 9 septembrie 1871, la vârsta de numai 38 de ani, Petre S. Aurelian este ales membru al Academiei Române, secția științifică. În Academia Română, devenea membru titular, primul economist român. Activitatea publicistică și luptele politice în care s-a angajat în a doua parte a vieții sale, nu l-au îndepărtat de la îndeplinirea îndatoririlor ce-i reveneau și îi erau încredințate de către mediul academic. Drept urmare, între 1871 și 1906, cât a făcut parte din cel mai înalt for științific al țării, este ales, aproape fără întrerupere în diferite funcții de conducere: secretar al secției științifice, vicepreședinte și apoi președinte al acestei secții, ulterior, vicepreședinte și președinte al Academiei Române. Împreună cu Ion Ionescu de la Brad a fost organizatorul primelor expoziții de agricultură și industrie din România (mai 1865) și împreună cu Alexandru Odobescu,

al Secțiunii române la Expoziția universală de la Paris din 1867. Pentru activitatea desfășurată la această expoziție, primește „Legiunea de Onoare” din partea împăratului Napoleon al III-lea. Așa cum am arătat Petre S. Aurelian s-a remarcat și ca un important publicist colaborând cu alți mari economiști din acea perioadă precum A. D. Xenopol, Dionisie Pop Marțian, Ion Ionescu de la Brad, Constantin Esarcu etc. Între 1870 - 1901 conduce „Revista Științifică”, „Economia Națională” și „Economia Rurală”.

Petru S. Aurelian este considerat pe bună dreptate primul economist român de notorietate internațională. Încă din timpul vieții, a fost un nume discutat, comentat și combătut în legătură cu faptele politice întreprinse sau în virtutea demnităților politice deținute, dar a fost și elogiat pentru contribuțiile sale științifice. Ostilitatea cercurilor politice europene, cu deosebire Austro-Ungare, s-a manifestat între anii 1886-1888, perioadă în care au existat numeroase animozități legate de refuzul României de a mai prelungi Convenția Comercială încheiată în 1875, derulată în perioada 1876-1886. La 1 iulie 1886, România denunță convenția amintită, și astfel pune capăt încercărilor pe care le făcea guvernul de la Viena spre a obține prelungirea sau reînnoirea ei, lansând totodată politica protecționistă românească. În acest context, ziarul vienez „Neue Freie Presse” publică două articole speciale, în 1887 și 1888, cu referire directă la activitatea ministerială și concepțiile economice ale lui Petre S. Aurelian.

La cumpăna secolelor al XIX lea și al XX lea, numele lui Petru S. Aurelian era menționat în numeroase enciclopedii din străinătate. În 1891, „Dictionnaire international des écrivains du jour”, apărut la Florența, în Italia, face semnificative mențiuni despre viața și activitatea sa. În 1905, „Dictionnaire international des écrivains du monde latin”, apărut la Roma, îi menționează datele biografice și îl apreciază drept una dintre personalitățile cu o influență binefăcătoare asupra culturii și civilizației țării sale, un cetățean de care țara poate fi mândră.

În Belgia, în 1896, economistul Emile de Laveleye, în volumul al II-lea din lucrarea „La péninsule de Balkans”, face frecvente referiri la lucrările lui Petru S. Aurelian, „Notice sur la Roumanie” și „Terra nostra”, apreciind că acestea sunt surse importante de informare despre lumea românească. Pentru meritele sale, în anul 1867 este numit adjunct al comisarului României la expoziția universală de la Paris. Încă din această perioadă, mai exact din 1869 va publica numeroase articole, manuale și lucrări științifice și va edita o serie de reviste, cea mai însemnată fiind „Economia națională”.

În Franța, Petre S. Aurelian a fost membru al Societății de economie politică. Publicația „Journal des Economistes” a consacrat în numărul său din aprilie 1876, o amplă prezentare a lucrării „Terra nostra”. Recenzorul Henry J. Lesage, subliniază valoarea lucrării, remarcând sentimentele patriotice care transcend din paginile cărții. Pornind de la aceste aprecieri, H. J. Lesage, publică în același an, o broșură distinctă intitulată „Les forces productives de la Roumanie, d'après le livre de M. Aureliano”.

Pentru a evidenția cât de actuale sunt constatările și îndemnul făcute cu peste un secol în urmă de către Petre S. Aurelian (1875) în lucrarea „Țara noastră. Schițe economice asupra României”, rezultă, printre altele, din următoarele rânduri:

"Este un lucru de neprețuit libertatea și independența, însă caută să știm a le păstra și întări pe lângă dezvoltarea și practicarea cu sinceritate a instituțiilor noastre reprezentative trebuie să ne aplicăm cu toată activitatea și inteligența de care neamul nostru este înzestrat, spre a da impulsivitatea cea mai puternică economiei noastre naționale România, ca oricare altă țară, a avut revoluțiile sale politice După atâtea revoluțiuni politice este timpul să cugetăm la revoluțiunile noastre economice". Pentru înfăptuirea unui program economic de asemenea anvergură, Petre S. Aurelian cere "să adoptăm o politică economică bine definită, fondată pe trebuințele și interesele noastre, care să țintească a ne păstra, a ne dezvolta și a ne perfecționa naționalitatea", precizând că interesele noastre ne determină "să ne îndrumăm pe calea de a deveni un popor în același timp agricultor, manufacturier și comerciant", "de a întemeia industria în popor și prin popor".

Prin vasta sa activitate desfășurată pe parcursul unei jumătăți de secol este unul dintre cei mai straluciți reprezentanți ai generației care a creat și consolidat statul modern român. Nu numai că a elaborat doctrina economică a Partidului Național Liberal, dar a fost adevăratul părinte al protectionismului național economic românesc. Petre S. Aurelian moare pe 24 ianuarie 1909, la București la vârsta de 76 de ani. Generațiilor contemporane de economiști au datoria patriotică să repună în circuitul valorilor mondiale autentice ideile acestui stralucit înaintaș ai gândirii economice românești progresiste.

Bibliografie

1. Stelian Neagoe, *Oameni politici români*, Editura Machiavelli, București, 2007, pp. 43-45.
2. Colectiv de autori, *Dicționar de istorie economică și istoria gândirii economice*, Editura All Beck, București 2005.
3. Nicolae C. Nicolescu, *Șefii de stat și de guvern ai României (1859-2003)*, Editura Meronia, București, 2003.

Bulevardul Calea Victoriei- Arhiva Muzeului Municipiului București, imagine preluată din volumul "Străzi vechi din Bucureștiul de azi"

Petre Sebeșanu Aurelian a condus Primăria capitalei din octombrie 1895 până în decembrie 1895. În mandatul său s-a hotărât lărgirea Bulevardului Calea Victoriei. De asemenea el este unul din fondatorii „Școlii Speciale de Silvicultură” din București.

Cum atribuie oamenii valoare bunurilor?

Ec. Mihaela SOROCEANU

Caracterul istoric al unor noțiuni economice precum valoarea bunurilor reflectă realitatea economico-socială de la un anumit moment dat. Conceptul de “valoare”, a evoluat de-a lungul timpului, începând la Aristotel¹ cu intuiția sa asupra valorii, continuând cu opinia mercantiliștilor² conform cărora valoarea este creată în cadrul circulației bunurilor și apoi a fiziocraților³ care considerau valoarea un produs al naturii. Ulterior școala clasică⁴ de economie a considerat munca drept sursă a valorii și, în fine, școala marginalistă⁵ care presupune utilitatea marginală drept esență a valorii.

Concepte și teorii privind valoarea bunurilor

Bunurile nu au o valoare în sine. Ele au cel mult valoarea pe care o persoană interesată (un cumpărător) este dispus să o plătească pentru ele. În accepțiunea generală valoarea unui bun este reflectată de preț, care reprezintă o sumă de bani primită sau plătită pentru cedarea, respectiv obținerea unui bun sau serviciu. Sub aspect economic, apreciem că prețul este expresia bănească a valorii bunurilor sau serviciilor care fac obiectul schimbului și constituie o categorie economică. Prețul exprimă relațiile bănești care apar și se derulează între agenții economici, între aceștia și populație, între cetățeni, între diferite firme și state etc., cu privire la exprimarea în bani a valorii mărfurilor care fac obiectul schimbului.

În condițiile economiei contemporane prețul este un instrument al pieței el reprezentând cantitatea de monedă pe care cumpărătorul este dispus și poate să o ofere producătorului în schimbul bunului pe care acesta poate să i-l ofere pe piață și exprimă, în cea mai mare măsură sub aspect calitativ și structural, un ansamblu de informații furnizate reciproc de către participanții la schimb, în funcție de raportul dintre cerere și oferta, pe de o parte, și în cadru legislativ, pe de altă parte, având caracter dinamic, divers și reglementat. O definiție a prețului, unanim acceptată este cea formulată încă din antichitate de către Aristotel și Xenofon care în esență reprezintă prețul ca o cantitate de monedă pe care cumpărătorul este dispus și o poate oferi producătorului (vânzătorului) în schimbul bunului pe care acesta i-l prezintă pe piață. Acesta este prețul absolut. Prețul relativ poate fi exprimat în termenii cantității din alt bun la care trebuie să renunțe pentru procurarea produsului necesar.

La întrebarea “ce măsoară prețul” principalele școli economice au dat explicații diferite cunoscute ca teorii ale prețului. În teoria economică clasică, prețul exprimă valoarea economică a bunurilor supuse tranzacțiilor, valoare determinată de consumul de factori de producție și de remunerațiile revendicate de către posesorii acestora.

Teoria obiectivă a valorii are la bază munca încorporată în marfă pe de o parte, iar pe de altă parte utilitatea mărfii. Această teorie a fost elaborată și susținută de reprezentanții de seamă ai economiei politice clasice: William Petty, Adam Smith și David Ricardo. Munca este considerată, în opinia economiștilor clasici, ca fiind singura măsură reală ce poate servi la aprecierea și compararea valorii tuturor mărfurilor, ea constituind prețul real (natural) al unei mărfi, în timp ce cantitatea de bani care o măsoară definește prețul nominal. În preț intervin însă și elemente de acumulare a capitalului (rentă, profit) și de fiscalitate, care modifică raportul dintre prețul natural ale mărfurilor și conținutul său exprimat în costul muncii.

În ceea ce privește utilitatea mărfii, aceasta este dependentă de caracteristicile intrinseci ale produsului, dar și de suficiența cantitativă a acestuia. Școala neoclasică a fundamentat teoria subiectivă a prețului acesta fiind determinat de utilitatea marginală și raritatea bunului, de cantitatea în care bunul se află comparativ cu trebuințele și cererea solvabilă. Valoarea economică și prețul unui bun sunt cu atât mai mari cu cât el are o utilitate marginală mai mare și este mai rar. Conform

teoriei utilității marginale valoarea unui bun (marfă) este determinată de utilitatea pe care consumatorii o atribuie bunurilor dorite, mărimea utilității fiind o funcție a rarității mărfii respective. Bunurile nu au valoare pentru că ele au un anumit preț, ci pentru că oamenii le atribuie o valoare determinată de nevoia de a le folosi. Utilitatea nu mai este intrinsecă (așa cum era la clasici), ea apare numai în relația dintre bunuri și nevoile oamenilor, fiind definită ca proprietate a unui bun de a satisface o plăcere sau de a evita o pierdere. Bunurile economice nu sunt utile în același grad și ca atare valoarea este dată nu numai de intensitatea dorințelor omului ci și de raritatea lor. Valoarea apare ca întruchipare a două elemente: unul subiectiv - dorință, și altul obiectiv - raritatea. Omul nu dorește deopotrivă și cu aceeași intensitate mulțimea bunurilor economice, întrucât pe măsura satisfacerii trebuințelor se reduce și intensitatea lor și, implicit, utilitatea și valoarea acestora.

Teoria valorii muncă susținută de Karl Marx a preluat de la clasicii englezi teoria valorii muncă și a dezvoltat-o până la o formă extremă. Marx afirma că, din punct de vedere calitativ, valoarea mărfii nu reprezintă altceva decât muncă omenească abstractă, omogenă, nediferențiată, socialmente recunoscută ca utilă și că valoarea nu conține nimic în afară de muncă; din punct de vedere cantitativ, mărimea valorii este determinată de timpul de muncă socialmente necesar creării bunurilor. Prin urmare, Marx absolutizează rolul muncii în crearea valorii și neagă rolul utilității bunurilor ca factor determinant al valorii, utilitatea fiind redusă la o simplă premisă. Munca este considerată ca singura măsură reală care poate servi la aprecierea și compararea mărfurilor și ea constituie prețul real (natural) al mărfurilor; cantitatea de bani definește prețul nominal al mărfii.

Teoria subiectivă a valorii apelează la valoarea estimativă, valoare apreciată (aproximativă) pe care omul o atașează diferitelor bunuri dorite în funcție de gradul de satisfacere al nevoilor de consum, calitatea și raritatea lor precum și dificultățile întâmpinate de către consumator pentru procurarea lor. Prețurile în teoria subiectivă se formează la fel ca și valoarea, crescând sau micșorându-se în funcție de prioritatea trebuințelor și de raritatea sau abundența lor. Valoarea estimativă medie se exprimă în prețul pieței; ca măsură a prețului servește acel ultim grad de satisfacere a nevoii, reflectat de utilitatea marginală care îi dă valoare. Dacă teoria obiectivă a valorii vizează criteriile raționalității producției, teoria subiectivă fundamentează deciziile agenților economici, în special în calitatea lor de consumatori ori beneficiari. Consumatorii atribuie bunurilor dorite o valoare estimativă în funcție de anumite criterii, cum sunt aptitudinea de a satisface o anumită nevoie și dificultățile de procurare.

În procesul schimbului are loc confruntarea valorilor estimative atribuite bunului de participanții la tranzacție, realizându-se egalizarea valorilor estimative pentru o unitate din bunul schimbat. Valoarea estimativă medie se transformă în valoare de schimb ca mărime estimată, dar exprimată în prețul pieței. Astfel încă din antichitate s-a pus problema legăturii care există între valoarea de schimb, cea de întrebuințare și valoarea monedei. Platon și Aristotel au considerat valoarea monedei ca fiind stabilită “prin lege”, orice variație în nivelul prețurilor bunurilor tranzacționate fiind generate de “altceva mai profund decât voința emitentului”.

Mercantiliștii sunt cei care, pe baza unor cercetări empirice explică fluctuațiile prețurilor pe baza legăturii dintre cantitatea de metale și volumul bunurilor și serviciilor aflate în circulație la un moment dat. Ideile mercantile cu privire la legătura dintre producția și circulația mărfurilor și a monedelor constituie germenii teoriei cantitative dezvoltată secole mai târziu de către Irwing Fisher⁶.

Karl Menger⁷ a introdus conceptul de utilitate marginală, prezentând o abordare radical nouă referitoare la analiza economică, aflată și astăzi la baza teoriei austriece a valorii și a prețului. În lucrarea “Principiile economiei”, în capitolul privind Teoria generală a bunului, Menger explica: “Pentru ca un lucru să devină bun, sau cu alte cuvinte, să aibă calitatea de bun, trebuie să îndeplinească simultan următoarele patru condiții esențiale:

- să existe o nevoie umană;

- lucrul să aibă însușiri ce-i permit ca obiectul să fie pus în relație de legătură cauzală cu satisfacerea unei nevoi;
- să existe cunoașterea acestei conexiuni cauzale;
- să existe suficient control asupra bunului pentru a-l direcționa către satisfacerea nevoii.

În capitolul privind Teoria valorii Karl Meger susține că valoarea bunurilor se naște din relația lor cu nevoile noastre și nu sunt intrinseci produsului. Prin modificări ale acestei relații, valoarea apare și dispare.

Teoria banilor ca instrument tehnic de schimb susținută de Aristotel și dezvoltată de Adam Smith și David Ricardo pleacă de la premisa că banii, ca rezultat al unor convenții între oameni au atât valoare de schimb, cât și valoare de întrebuințare. Ei au fundamentat această concepție plecând de la premisa că valoarea monedei era determinată de cantitatea de muncă necesară extragerii și prelucrării metalului din care aceasta era confecționată. Prețul monedei, ca rezultat al interacțiunii dintre cerere și ofertă era dat pe de o parte de cantitatea de metal prețios aflată în circulație (oferta), iar pe de altă parte de volumul mijloacelor de plată pe care le acumulează populația.

Teoria nominalistă - apărută ca reacție împotriva teoriei banilor ca instrument tehnic de schimb consideră că banii nu trebuie să aibă o valoare proprie, ci una convențională, nominală⁸.

Teoria cantitativă a banilor a apărut cu mai bine de patru secole în urmă, în epoca marilor descoperiri geografice când cantități importante de metale prețioase au pătruns pe piața europeană determinând o creștere artificială a prețurilor în condițiile menținerii, în linii generale neschimbată, a ofertei de bunuri și servicii⁹. În forma sa clasică, ea se prezintă sub forma unei egalități între oferta de bani ($M \times V$) și cererea de bani ($P \times T$). Conform acestei teorii, tranzacțiile cu bunuri și servicii realizate în economia reală trebuie să-și găsească corespondența în economia monetară; astfel cantitatea de bani aflată în circulație (M) va fi determinată în mod direct de cantitatea de bunuri și servicii multiplicată cu prețul acestora și indirect de viteza de circulație a banilor.

Aceasta înseamnă că masa monetară necesară în circulație este direct proporțională cu suma prețurilor tuturor mărfurilor și invers proporțională cu viteza de circulație a banilor.

Există însă și opinii potrivit cărora cele două concepții privind formarea valorii (teoria valorii muncă și teoria utilității marginale) nu se exclud automat, astfel încât, luate separat ambele sunt unilaterale și deci ar trebui considerate complementare. Economistul francez Charles Gide considera că în formularea ofertei (și a prețului de ofertă) o mare importanță au costurile, iar în formularea cererii (și a prețului de cerere) utilitatea bunurilor. Un alt reputat economist, Alfred Marshall, afirma că valoarea se întemeiază pe utilitatea finală și pe cheltuiala de producție și se menține în echilibru între aceste două forțe opuse.

Unul dintre primii economiști români preocupați de teoria valorii și de categorii economice precum banii, prețul, bogăția a fost Dionisie Pop Marțian¹⁰.

Prin urmare, se poate concluziona că în formarea valorii și prețurilor au importanță, atât utilitatea care determină, în ultimă instanță, cererea și prețul de cerere, cât și costul de producție prin care se manifestă caracterul limitat, raritatea factorilor de producție și care determină oferta și prețul de ofertă. Într-o economie de piață, prețurile se formează ca rezultat al comportamentului specific al agenților economici, al modului în care aceștia reușesc să cunoască piața și să-și adapteze activitatea sau consumul la cerințele și situația pieței. În funcție de condițiile economico-sociale existente într-o țară, într-o anumită perioadă de timp, o importanță mai mare are unul sau altul din cei doi factori (cererea sau oferta) în formarea prețurilor. În România, prețurile sunt în general, impuse de către ofertanți și se bazează pe costuri ridicate ca rezultat al unei productivități scăzute a muncii, a unor salarii care au și rol de protecție socială (nu doar de remunerare a muncii), a dificultăților economice și financiare prin care trec mulți agenți economici.

Valoarea bunurilor în optica marketingului și strategiile de preț

În teoria economică, piața este o categorie economică complexă, exprimată prin totalitatea actelor de vânzare-cumpărare privite în unitate cu relațiile pe care le generează și în strânsă legătură cu spațiul în care acestea se desfășoară. Totodată, piața este locul în care producția de bunuri și servicii apare ca ofertă de mărfuri, iar nevoile de consum ca cerere de mărfuri. Marketingul privește piața drept sfera de manifestare și confruntare a ofertei și a cererii și a realizării lor prin intermediul vânzării-cumpărării.

Produsul, în sens restrâns, este privit drept un rezultat al procesului de producție, având anumite caracteristici utile fizico-chimice, o formă ușor identificabilă și o denumire general acceptată, fiind destinat satisfacerii nevoilor consumatorilor. În marketing prețul reprezintă un mijloc de comunicare foarte important, el fiind unul dintre primele elemente ale produsului cu care intră în contact cumpărătorii și constituie o bază de comparație cu produsele similare ca valoare de întrebuințare, aflate pe piață în momentul respectiv. Oferind o primă imagine a ceea ce reprezintă produsul și constituind un indiciu a ceea ce trebuie să aștepte consumatorul de la acesta, de multe ori, prețul este un element decisiv în luarea deciziei de cumpărare.

Consumatorul apreciază utilitatea produsului (respectiv gradul de satisfacție obținut în consum datorită calităților produsului) și acceptă sau nu prețul (în funcție de capacitatea de apreciere, gusturi, nevoi și nu în ultimul rând de puterea de cumpărare). Prin urmare, prețul intervine în relația dintre produs și cumpărător, constituind și un mijloc de armonizare a cererii cu oferta în cazul unei piețe libere. Considerând că producătorii propun prețuri consumatorilor, iar aceștia atribuie o valoare produsului, putem considera prețul drept expresia financiară a valorii atribuite de consumatori în procesul schimbului. Producătorii încearcă tot mai mult să-și diferențieze produsele de cele ale concurenței oferind o serie de servicii adiționale și caracteristici specifice, prin urmare clienții trebuie să analizeze valoarea ofertei totale și, mai rar, să compare produse identice. Valoarea percepută de aceștia este în funcție de caracteristicile cerute pentru produs și prețul plătit. Constatăm deseori că prețul unui produs/serviciu poate varia semnificativ în funcție de o serie de elemente cum ar fi: locul, momentul și modalitatea de comercializare.

Prețul reprezintă în același timp, atât valoarea monetară a unui produs cât și echivalentul a ceea ce un cumpărător poate obține prin convertirea lui în alte mărfuri sau servicii; de aceea prețul trebuie orientat cu precădere către asigurarea unei concordanțe cu mentalitatea clientului referitoare la noțiunea de valoare și mai puțin prin prisma costurilor realizării efective a bunului respectiv¹¹.

Vânzătorul produsului trebuie să analizeze atent conjunctura pieței, să sesizeze oportunitățile apărute și să se adapteze rapid la acestea, având o politică flexibilă de prețuri. Decizia de preț este considerată hotărâtoare în realizarea obiectivelor comerciale ale firmei datorită faptului că prețul influențează volumul vânzărilor, profitul obținut, cota de piață deținută de firma, dar și imaginea de marcă. Teoretic se consideră că nivelul prețului este determinant pentru nivelul vânzărilor, reducerea prețului conducând la creșterea cererii și deci a volumului vânzărilor. Această elasticitate a cererii față de preț variază însă de la produs la produs și de la o perioadă la alta. Reducerea prețului la un produs/serviciu poate conduce la ceea ce specialiștii numesc cercul vicios al prețurilor.

Un preț scăzut nu asigură însă întotdeauna o vânzare crescută, consumatorii putând considera produsele de marcă (și cu un preț mai mare) mai bune decât cele cu preț redus. Prețul trebuie să se integreze în mixul de marketing. Strategia de preț reprezintă modalitatea prin care prețul este utilizat ca pârghie economico-financiară în realizarea obiectivelor stabilite pe o anumită piață, într-un interval de timp.

La fundamentarea strategiilor de preț, firma producătoare trebuie să ia în considerare o multitudine de elemente dintre care esențiale sunt: costurile de producție, obiectivele de marketing stabilite pe piața produsului respectiv (nivel al vânzărilor, cotă de piață, nivelul profitului etc.), poziția firmei pe piață și poziționarea față de concurență, anticiparea evoluției cererii și a ofertei, posibilitatea de influențare a evoluției prețului etc. În formarea prețului producătorului elementele

principale luate în calcul sunt costurile de producție, dimensiunea profitului, dar și obiectivele stabilite prin strategia de piață ce vizează fie pătrunderea sau menținerea pe o anumită piață, fie păstrarea prestigiului firmei.

Strategia de preț reprezintă modalitatea prin care prețul este utilizat ca pârgie economico-financiară în realizarea obiectivelor stabilite pe o anumită piață, într-un interval de timp. În fundamentarea strategiilor de preț, firma producătoare trebuie să ia în considerare o multitudine de elemente dintre care esențiale sunt: costurile de producție, obiectivele de marketing stabilite pe piața produsului respectiv (nivelul vânzărilor, cotă de piață, nivelul profitului etc.), poziția firmei pe piață și poziționarea față de concurență, anticiparea evoluției cererii și a ofertei, posibilitatea de influențare a evoluției prețului etc. În formarea prețului producătorului elementele principale luate în calcul sunt costurile de producție, dimensiunea profitului, dar și obiectivele stabilite prin strategia de piață ce vizează fie pătrunderea sau menținerea pe o anumită piață, fie păstrarea prestigiului firmei.

Costurile de producție reprezintă limita minimă a nivelului prețului sub care firma vinde în pierdere. În fixarea limitei superioare trebuie avute în vedere atât evoluția cererii, cât și prețurile concurenței și reacția acesteia la modificările de preț. Stabilirea prețului, pe baza costului de producție, prin metoda adaosului are loc prin adăugarea la costul de producție a unui adaos standard (menit să acopere cheltuielile fixe și să asigure un profit). Este o metodă larg utilizată datorită simplității ei, cu toate că are numeroase dezavantaje (ignoră prețurile concurenței, cererea și valoarea percepută de consumatori).

Metoda pragului de rentabilitate stabilește prețul pornind de la analiza pragului de rentabilitate (stabilind cantitățile ce trebuie a fi vândute la un preț stabilit pentru a putea obține profitul dorit). Practic se stabilesc diverse alternative de prețuri de vânzare pentru care se estimează volumul desfacerilor corespunzător pragului de rentabilitate.

Orientarea prețurilor după concurență este o strategie curentă în ramurile puternic concurențiale. Raportarea la concurență se face pornind de la poziția deținută de firmă pe piață și obiectivele vizate pe perioada de timp considerată. Folosirea prețurilor identice cu ale concurenților este posibilă în condițiile unei oferte comparabile calitativ cu a acestora. Strategia de prețuri a firmelor mai slabe poate fi una imitativă (prin imitarea mișcărilor concurenței sau ca reacție la mișcările principalilor competitori) sau diferențiată (care asigură și ea o concordanță cu orientarea concurenței în materie de prețuri, însă operațiunea nu constă într-o copie fidelă, modificarea într-un sens sau altul al prețului va fi urmată în proporții ușor diferite și cu un decalaj în timp pentru a putea evalua corect efectele unei asemenea acțiuni).

Prețurile mai scăzute decât ale concurenților pot fi practicate în condițiile unor costuri de producție mai reduse sau pe perioade scurte de timp pentru penetrarea anumitor piețe. Firmele puternice care au o cotă de piață ridicată și forță economică considerabilă sunt capabile să controleze de multe ori prețurile, fiind apoi imitate de către concurență. În cazul produselor inovatoare firma producătoare poate stabili un preț pentru fructificarea avantajului de piață, atâta timp cât deține monopolul asupra pieței, o dată cu apariția concurenței urmând scăderea progresivă a prețului pentru menținerea nivelului competitiv.

Strategia prețurilor de penetrare presupune introducerea pe piață a produsului la un preț mai scăzut în vederea atragerii de cumpărători și stabilirii unei poziții pe o piață nouă. După o perioadă de stabilizare a produsului are loc creșterea prețului și apropierea de nivelul prețului pieței. Strategia trebuie folosită cu precauție deoarece este dificilă creșterea prețului fără o scădere puternică a volumului vânzărilor și implicit a profitului. Având în vedere dinamica pieței, firmele își pot ajusta prețurile prin:

- acordarea de rabaturi și bonificații pentru achiziționarea de cantități mari de mărfuri, pentru recompensarea clienților care achită la timp facturile etc.;
- modificarea prețurilor în funcție de traiectoria ciclului de viață al produsului, de oscilațiile sezoniere, de modificarea condițiilor de piață;

- folosirea prețurilor diferențiate pe categorii de consumatori, în funcție de amplasament sau momentul vânzării;
- folosirea prețurilor „psihologice” care se bazează pe starea emoțională a cumpărătorilor¹².

Strategia de prețuri prin nivelul, diversitatea și mobilitatea prețurilor propuse trebuie să fie suficient de elastică, evaluarea sa periodică și asigurarea corespondenței cu condițiile pieței fiind absolut necesare în vederea realizării obiectivelor stabilite.

Creșterea fără precedent a schimburilor economice interne și internaționale, fenomenul tot mai accentuat al globalizării, sporirea și diversificarea continuă a bunurilor și serviciilor oferite pe piață ridică serioase probleme de comunicare între producători și consumatori sau parteneri interni sau externi. La rândul lor, consumatorii sunt copleșiți de multitudinea și diversitatea de produse oferite spre comercializare și se descurcă tot mai greu în alegerea celor care să le satisfacă cerințele în mod corespunzător.

Bibliografie

1. **Economie Politică, Ion Ignat, Ion Pohoacă, Neculai Clipa, Gheorghe Luțac**, Editura Economică, București, 1998.
2. **Kotler, Philip**, Managementul marketingului, Editura Theora, București, 1998.
3. **Luca, Gabriel- Petru, Verzea Ion**, Management financiar și tehnici de stabilire a prețului, Editura Tehnopress, Iași, 2007.
4. **Panaite Nica, Aurelian Iftimescu**, Management. Concepte și aplicații, Editura SedcomLibris, Iași, 2007.
5. **Popescu, Constanța, Badea, Gabriel, Croitoru, Gabriel**, Microeconomie – Teorie și aplicații”, Editura Bibliotheca, 2006.
6. **Sasu Constantin., Andrieș, Radu.**, Marketing antreprenorial, Editura F & F International, Gheorgheni, 2002.
7. **Zaiț, Adriana**, Marketingul serviciilor, Editura Sedcom Libris, Iași, 2002.
8. **Aghiorghiesei Daniela Tatiana, Ruxandra Ciulu**, Strategii și avantaje competitive în managementul antreprenorial, suport de curs- AAC – Livrabil WP11.1 realizat în cadrul Proiectului “Academia de Antreprenariat bazat pe Cunoaștere”, 2011.
9. **Ruxandra Ciulu**, Strategiile antreprenoriale, suport de curs- AAC – Livrabil WP11.1 realizat în cadrul Proiectului “Academia de Antreprenariat bazat pe Cunoaștere”, ianuarie 2013.

NOTE:

Aristotel intuiește primul existența valorii. În concepția lui valoarea de adevăr a unei expresii fără raportare la realul obiectiv nu are nici un sens.

²Mercantilismul este o politică economică care s-a afirmat în Europa între secolele XV - XVIII, bazată pe conceptul că puterea unei națiuni poate fi mărită, dacă exporturile sunt superioare importurilor. Mercantilismul ca ideologie desemnează ideile și politicile dezvoltate în jurul acestei doctrine privind balanța comerțului din gândirea economică europeană a secolului al XVII-lea și cea mai mare parte a secolului al XVIII-lea. Termenii „mercantilism” și „sistemul mercantil” au fost utilizați pentru prima dată în 1763 de fiziocratul francez marchizul de Mirabeau și popularizați mai târziu de Adam Smith în “Avuția națiunilor”.

³Contrar mercantilismului, curentul fiziocrat, apărut la mijlocul secolului al XVIII-lea, a constituit o veritabilă școală economică, având, după cum se remarcă în literatură, un conducător, un manifest și discipoli. Cel mai reputat dintre fiziocrați, a fost francezul François Quesnay (1694-1774). „Manifestul” său este reprezentat prin Tabloul economic, publicat de el în 1758, în care se prezintă, pentru prima dată, un model cantitativ al circuitului economic și al fluxurilor dintre ramurile economiei naționale.

⁴Școala clasică (sfârșitul secolului al XVIII –lea și începutul secolului al XIX lea), având ca reprezentanți de seamă pe Adam Smith, David Ricardo, J. Stuart –Mill în Anglia și J.B.Say în Franța, considera că economia este guvernată de legi naturale pe baza cărora se autoreglează, rolul de mecanism de reglare revenindu-i pieței. Principiul dominant este

cel pur economic, de unde și numitul homoeconomicus care este prototipul subiecților economici ce acționează în societate.

⁵Școala marginalistă se distinge printr-o serie de elemente particulare. Subiecții economici nu mai sunt conduși, în gândirea marginalistă de interese economice, ci au și reacții psihice care le influențează opțiunile; economia politică este o știință a schimbului care se fundamentează pe utilitatea bunurilor validată doar de subiecții economici cărora li se adresează. Potrivit concepției neoclaseice la baza schimbului se află utilitatea marginală a bunurilor care determină valoarea de schimb a acestora.

⁶Irving Fisher (27 februarie 1867- 29 aprilie 1947) a fost un economist american, reprezentant al Școlii neoclaseice. Fisher a devenit cunoscut prin teoria despre preț și capital, după el fiind denumite ecuația Fisher, teorema și efectul Fisher din economie.

⁷Karl Menger (28 februarie 1840- 26 februarie 1921) a fost un economist austriac, fondator al școlii austriece de economie, unul dintre fondatorii programului de cercetare neoclasic; el respinge utilizarea matematicii și favorizează analiza categoriilor apriori ale acțiunii umane. În anul 1871, publică lucrarea Grundsätze der Volkswirtschaftslehre (Principiile economiei). Plecând de la premisa că preferințele individuale sunt factorul decisiv în comportamentul economic al oamenilor el dezvoltă teoriile subiectivismului, marginalismului și ordinii spontane.

⁸Această teorie a cunoscut în timp următoarele forme: nominalismul funcționalist (a lui Karl Menger care pune accentul pe capacitatea monedei de a fi schimbată printr-o cantitate de bunuri și servicii, recunoscând însă însemnătatea factorilor materiali în asigurarea stabilității sistemelor monetare) și nominalismul statal promovat de către G. F. Knapp, J. Schumpeter, F. Muller, care contestă faptul că moneda ar trebui să aibă neapărat o bază metalică, locul monedei-marfă fiind luat de moneda semn sau “de hârtie.” Aceasta devine un mijloc de plată numai în momentul în care statul anunță că este dispus să le recunoască drept mijloc de stingere a datoriilor sau pentru plata obligațiilor. Promotorii acestei teorii consideră că banii sunt doar un nume, un simbol recunoscut ca atare de societate, simple unități monetare de calcul cu ajutorul cărora se exprimă diferitele proporții în care se schimbă între ele mărfurile iar puterea de cumpărare a banilor poate fi stabilită fie pe cale administrativă de către stat, prin stabilirea raportului de schimb cu mărfurile, fie pe baza încrederii acordate emitentului și perspectivelor acestei puteri de cumpărare. Reprezentanții contemporani ai acestei teorii sunt Roy Harrod și H. James. Ei consideră că fenomenele din sfera monetară apar ca rezultat al voinței oamenilor, al politicii statului, și drept cauze de prim ordin a instabilității economiei contemporane.

⁹Și Teoria cantitativă a banilor cunoaște mai multe forme: forma clasică elaborată de către David Hume, David Ricardo și Adam Smith și dezvoltată ulterior de Alfred Marshall și Irving Fischer.

¹⁰Dionisie Pop Marțian (născut în anul 1829 în localitatea Ponor, județul Alba – decedat la 2 iulie 1865 la München-Germania) a fost unul dintre primii economiști români, preocupat de statistică și inițiator al școlii economice protecționiste. A fost primul director al Oficiului Central al Statisticii din România, organizând primul recensământ modern din România în anul 1860.

¹¹Luca, Gabriel- Petru, Verzea Ion, *Management financiar și tehnici de stabilire a prețului*, Editura Tehnopress, Iași, 2007, p. 233.

¹²Practicarea prețurilor psihologice se poate concretiza în: prețul „Odd-Even” care fructifică avantajul ordinului de mărime (astfel, vânzările la un preț de 99,99 lei sunt mai mari decât în cazul unui preț de 100 lei, deși diferența de preț este practic nesemnificativă); prețul de prestigiu, utilizat pentru păstrarea unei imagini deosebite a produsului sau mărcii respective; prețul liniei de produse care se sprijină pe apartenența produsului la o linie de produse cu prețuri apropiate.

Profesie și carieră

Tinerii europeni și locurile de muncă

Zaharia Eliza- Paraschiva

Clasa a X-a X

Specializarea: Tehnician în activități economice

Liceul “Ștefan Procopiu” Vaslui

Profesor coordonator: Mihaela Soroceanu

Bună!...Numele meu este Eliza. Sunt elevă în clasa a X a, profil economic și am ales această temă deoarece recunosc că în ultimul timp m-am gândit foarte mult la un posibil loc de muncă, la ceea ce vreau să fac și la ceea ce îmi place să fac dacă mi se va oferi vreodată ocazia să îndeplinesc acest lucru. Cu toții cred că știu de existența crizei economice și financiare pe care sperăm să o depășim deoarece aceasta a afectat în mod deosebit tinerii europeni. În urma documentării mele în prezent, în Europa, aproape 6 milioane de persoane sub 25 de ani nu au un loc de muncă, 7,5 milioane de persoane nu sunt încadrate profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare. Ratele șomajului în rândul tinerilor în Europa se ridicau la 23,5% în primul trimestru al anului 2013, ceea ce depășește dublul ratei, deja foarte ridicate, a șomajului înregistrat pentru populația în ansamblu. În unele țări, mai mult de jumătate din tinerii care doresc să lucreze nu au un loc de muncă. Acești tineri constituie atât o resursă neexploatăată uriașă, pe care Europa nu își poate permite să o risipească, cât și o criză socială, căreia Europa trebuie să-i pună capăt. Șomajul în rândul tinerilor are un impact profund atât asupra persoanelor, cât și asupra societății și a economiei. Știm că o prioritate a Uniunii Europene este să îi încurajeze pe tineri, să îi ajute să intre și să rămână pe piața muncii, să dobândească cât mai multă experiență și să își dezvolte competențele care le vor permite să aibă acces la un loc de muncă stabil.

Personal, cred în ajutorul Uniunii Europene și în sprijinul acesteia însă uneori nu poți trăi doar cu speranța că într-o zi o să fii independent și nu vei mai fi nevoit să ceri ajutorul cunoștințelor sau a părinților. Cred în Uniunea Europeană și în puterile acesteia însă la un moment dat îți dorești ca aceste lucruri, aceste măsuri, aceste promisiuni să fie vizibile. Înțeleg că este nevoie și de calificare, ca tinerii să dispună de cât mai multă experiență și studii însă sunt persoane care nu își pot permite studii superioare nici măcar cele XII clase. Din punctul meu de vedere aceste persoane sunt la fel de inteligente ca celelalte care au posibilități mai bune, cu siguranță visează să devină ceva, să facă ceva pentru ele dar și pentru ceilalți, visează să aibă o locuință poate sau măcar o cameră a lor, visează să mănânce și altceva decât meniul zilnic sau măcar să aibă o pâine asigurată în fiecare zi, visează un dulap plin de haine sau măcar o pereche nouă de papuci doar pentru că ceilalți sunt deja prea folosiți. Aceste persoane probabil nici nu îndrăznesc să le mai spună părinților că vor la școală, că vor ca într-o zi să aibă un loc de muncă și un prim salariu cu care deja

știu ce vor face dacă îi întrebi. Nu le spun părinților deoarece știu că nu își permit decât strictul necesar și uneori nici atât. Nu le spun pentru că părinții lor nu vor să îi ajute în ceea ce privește viitorul lor ci pentru că sunt conștienți de situația nefavorabilă pe care o au. Nu le spun pentru că nu vor să vadă acea privire tristă a părinților și pentru a nu îi determina să îi refuze ca apoi să regrete acest lucru o viață întreagă.

Uniunea Europeană “se spune” că i-a măsuri în legătură cu acest lucru. Atunci mă întreb de ce atâția tineri sunt șomeri, de ce nu pot să realizeze ceva în propria țară, de ce unii consideră că Europa este un vis, care nu se v-a realiza niciodată? Am aproape 17 ani. Nu mă pot exprima atât de profesional și poate nici corect în totalitate deoarece nu cunosc în profunzime problemele cu care se confruntă țara, U.E, întreaga lume, însă știu că îmi doresc ca părinții mei să nu mai fie nevoiți să se sacrifice pentru mine, pentru a putea termina o școală, pentru a-mi crea un viitor. Mai am 2 surori, una de 20 de ani, iar cealaltă de 8 ani. Mă gândesc că dacă acum este așa atunci sora mea mai mică ce va face? Îmi doresc atât de mult ca după clasa a XII a să lucrez, să mă pot întreține singură, să pot să îmi plătesc studiile singură încât să nu fiu nevoită să renunț la ele. Îmi doresc să îi ajut și pe părinții mei, dar mai ales pe sora mea pentru că dintr-un motiv anume îmi fac griji mai mult pentru viitorul ei. Dacă noi tinerii suntem cheia viitorului acestei lumi de ce nu ne putem afirma, de ce nu ni se oferă ocazia să arătăm că putem și ce putem, de ce unii sunt nevoiți să plece din țară, departe de familie și de locurile natale doar pentru a-și asigura măcar jumătate din viață. Cel mai trist e că uneori nici așa nu reușesc.

Europa încă se confruntă cu o criză economică care a erupt la începutul anului 2008, lăsând milioane de oameni fără un loc de muncă. Au trecut șase ani de atunci și mă întreb cât va mai dura. Provocările cu care se confruntă tinerii în ziua de azi, spre exemplu lipsa perspectivei unui loc de muncă, înmulțirea slujbelor care oferă condiții dezavantajoase pentru angajat, precum și reducerea cheltuielilor destinate sistemelor de educație și formare, influențează negativ situația socială și economică în Europa. Consider că trebuie investit în viitorul tinerilor, deoarece investind în viitorul lor de fapt investim în viitorul Europei.

În satul în care locuiesc nu multe persoane au reușit să își termine studiile, iar cei care le-au terminat încă nu au un loc de muncă, deși știu că mereu sunt cu ochii pe ziare, internet și chiar televizor în speranța că vor reuși. Vecina mea are o fată de 21 de ani. A terminat liceul, a luat bacalaureatul cu note bune și s-a înscris la facultate însă a renunțat deoarece părinții ei nu își permiteau taxele și restul cheltuielilor. Și ei ca și fiica lor și-au dorit la fel de mult ca ea să meargă mai departe deoarece învăța chiar foarte bine și probabil nu ar fi întâmpinat foarte mari dificultăți la facultate însă, după multe discuții a înțeles și ea faptul că nu putea merge mai departe. A facut un curs de contabil, a luat după cele 3 luni examenul și diploma de calificare în acest domeniu și după și-a găsit un loc de muncă aici în Vaslui. Această fericire nu a durat mult deoarece șeful acesteia i-a ținut în probă mai mult decât trebuia, iar după o lună de muncă după perioada de probă acesta nu a plătit-o spunând că și-a achitat o parte din datorii și nu i-a mai rămas bani și pentru ea. Aceasta și-a depus demisia imediat deoarece lucrase o lună acolo fără a fi platită (în plus programul de lucru pentru o fată de 21 de ani era foarte obositor). Acum, după ce a cheltuit o sumă considerabilă de bani pentru chirie și nevoile ei zilnice s-a întors acasă, dezamăgită, încercând din nou să își caute un loc de muncă. Acest lucru reprezintă o experiență pentru ea care o va ajuta, zic eu, deoarece va ști cum să acționeze și poate a realizat cum funcționează această lume. Este un lucru trist faptul că nu este singura care se află în situația asta, ci și alte milioane de tineri. Oamenii aflați la putere, oamenii care ar trebui să ne conducă spre un drum mai bun, acești oameni cu siguranță nu știu în momentul acesta de față vecinei mele și de alți mii de tineri plini de inițiativă și de speranță, cu siguranță nu știu ce simt aceștia acum, în acest minut, în această secundă, în acest moment. Acest moment ei îl numesc viață. Este mai mult decât un moment, este șansa lor spre un viitor mai bun. S-au înființat multe asociații care sar în ajutorul acestor tineri.

Fiind cetățean european ai dreptul să lucrezi în orice altă țară U.E. Potrivit unui sondaj Eurobarometru, 17% dintre europeni se văd lucrând în străinătate la un moment dat în viitor. Un

exemplu ar fi EURES, rețeaua europeană pentru locuri de muncă și altele cum ar fi FSE (Fondul Social European). Sunt și programe de schimburi între școli și țări unde poți învăța, deasemenea foarte multe lucruri. De exemplu programul Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci facilitează elevilor acumularea de experiență și familiarizarea cu piața europeană a muncii. Sunt programe utile însă sunt sigură că acestea nu au fost promovate îndeajuns încât toți tinerii europeni să aibă acces la ele. Ca soluție pentru această problemă cred că ar trebui ca fiecare tânăr să aibă posibilitatea ca după terminarea studiilor să dispună de un loc de muncă măcar pentru o perioadă de un an pentru a-și ușura căutarea în continuare a unui loc de muncă stabil.

Aceasta este strict părerea mea în legătură cu această temă și problemă cu care încă ne confruntăm. Consider că merită să investim în viitorul tinerilor, deoarece investind în viitorul lor investim de fapt în viitorul Europei!...

Abandonul școlar- o problemă a școlii în secolul XXI!

Musteață Marcela-Elena

Clasa: a-X-a X

Specializare: Tehnician în activități economice

Liceul “Ștefan Procopiu” Vaslui

Profesor coordonator: Mihaela Soroceanu

Una din problemele majore cu care se confruntă toate țările Uniunii Europene este abandonul școlar. Urmările nefaste pe care aceasta le generează în dezvoltarea personală și profesională a tinerei generații preocupă azi toate guvernele țărilor civilizate. Această temă mă preocupă deoarece în activitatea mea școlară am întâlnit mulți tineri care au luat o astfel de decizie. Se poate lesne observa că în prezent, copii nu mai sunt interesați de învățătură, nu vor să mai citească sau să facă ceva legat de școală, fapt ce îi face să renunțe la activitatea școlară. Auzim tot mai des elevi care spun “nu mai vreau la școală” sau “m-am săturat de școală”. Acest lucru se întâmplă deoarece nu au niște îndrumători comptnți și aici fac referire la părinți. Ei nu sunt alături de copii lor și “nu pun piciorul în prag” atunci când trebuie; zadarnic le spun profesorii să învețe pentru un viitor mai bun, dacă nu insistă și părinții pe acest subiect. Aceștia ar trebui să le spună copiilor lor că fără o pregătire temeinică nu o să ajungă nicăieri: nu o să poată să-și facă o carieră și

nu vor ști cum să-și câștige banii pentru a supraviețui atunci când nu vor mai avea sprijinul financiar al părinților.

Mulți tineri care abandonează școala din diferite motive, cum ar fi:

- abandon școlar din cauza situației financiare;
- abandon școlar din cauza relațiilor personale ș.a.

Am întâlnit fete care au abandonat școala pentru că s-au căsătorit, care au renunțat la școală pentru că părinții acestora au plecat în străinătate, sau pentru că părinții lor au decedat. Acestea din urmă au renunțat la școală pentru a avea grijă de frățiorii mai mici.

La polul opus se află un alt motiv care face elevii să renunțe la studii și anume situația financiară foarte bună. Acestor tineri li se oferă totul de-a gata și primesc tot ceea ce își doresc fără nici un efort. Nu este un lucru tocmai indicat, deoarece copii vor fi libertini, li se va permite orice și de cele mai multe ori, din această cauză ei încearcă tot ceea ce este nou și nepermis. Vor dori să afle ce se întâmplă când fumezi, cum te simți când te droghezi și vor încerca și alte lucruri care îi tentează, deoarece sunt la vârsta la care fac multe greșeli. Încet-încet lipsesc de la ore din ce în ce mai mult până când nu vor mai vrea să vină deloc la școală. Având prea mulți bani ei chiulesc de la ore și se întâlnesc cu alți prieteni cu care vor pleca în locuri unde pot fuma sau consuma alcool, etc. Ultima situație șochează cel mai mult, deoarece există copii care abandonează școala pentru că nu mai au posibilități să rămână, iar alții care au prea mulți bani profită de acest lucru și „se distrug”. Părinții procedează greșit atunci când le oferă mulți bani copiilor și răspund tuturor cererilor acestora. Cu timpul nu vor mai fi ascultați deloc, iar copii vor face numai ce vor ei și într-un final vor abandona școala.

În localitatea în care locuiesc există doar tineri care au renunțat la școală pentru că nu aveau o situație financiară foarte bună. Eu cred că școala ne ajută să ne construim un viitor mai bun. Tinerii care nu apreciază acest lucru, vor avea mult de suferit pe viitor.

Din punctul meu de vedere, soluțiile potrivite pentru rezolvarea problemelor legate de subiectul discutat sunt:

1. învățământul ar trebui să fie obligatoriu până la terminarea liceului;
2. tinerilor să li se interzică accesul la calculator și internet și să fie puși să citească mai mult;
3. căsătoria să fie interzisă prin lege până la vârsta de 18 ani.

Persoanele și instituțiile abilitate pentru rezolvarea acestei probleme sunt: părinții, școala, administrația locală și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecție a Copilului.

HAI LA ȘCOALĂ!
CAMPANIE PENTRU PARTICIPAREA ȘCOLARĂ

Clubul procopienilor isteți**Ghicitori**

1. Am
un copac cu 4 crengi;
Una înverzește;
A doua rodește;
A 3 veștejește;
A 4 se usucă.

2. Mama are
Tata n-are
Mama mare și ea are
Și marinarii pe mare.
Ce este?

3. Are gura și urechi
Dar nu vorbește și nu aude.

4. Este în Constanța
Și în Timișoara
Este în Turcia
Și în Italia.

5. Bilișoare roșioare,
Stralucesc frumos la
soare,
Cu codițele perechi,
Să le pui după urechi.

6. Care cer nu are stele?

7. Șapte frați de brâu legați.

8. Iarna-n frig, vara la soare.
Ne schimbat e la culoare.

9. N-are minte
Dar te prinde.

10. Mândru, înalt și frumos,
La ochi este luminos;
Urechii are, coarne n-are
Și te poartă în spinare.

11. Am trup, dar n-am corp;
Am gât, dar n-am cap;
Am mâneci, dar n-am
mâini.

12. Am un brâu vărgat
De cer spânzurat.

13. E lănos și stă la stână
Și pe oi el le adună.

14. N-are culoare,
N-are miros;
Dar la toți
E de folos.

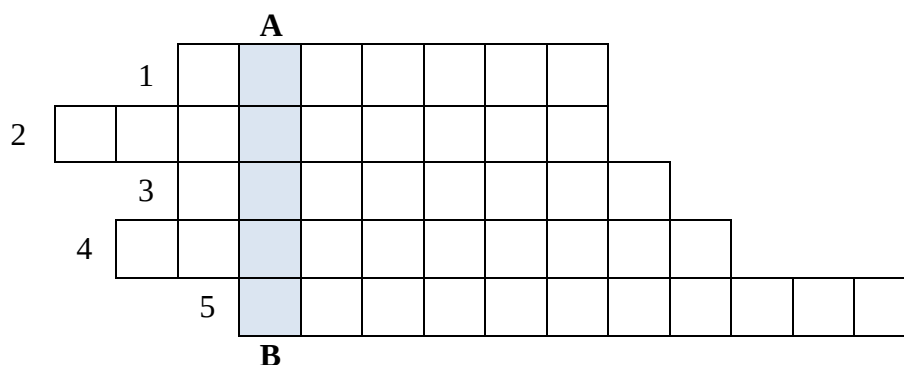
15. Ce merge pe apa și nu se
udă?

Răspunsuri: 1-Anul, 2-Litera M, 3-Statuia, 4-Litera T, 5-Cireșe, 6-Cerul gurii, 7-Zilele săptămânii, 8-Bradul, 9-Capcana, 10-Calul, 11-Cămașa, 12-Curcubeul, 13-Câinele, 14-Aerul, 15-Umbra

Selectate de elevele Balaban Diana și Movila Andreea Alina (clasa a X-a E)
Profesor coordonator: Diana Luca

Rezolvă rebusul:**Autor:** Alerguși G. Andrei-Marcel (Clasa a X-a X)

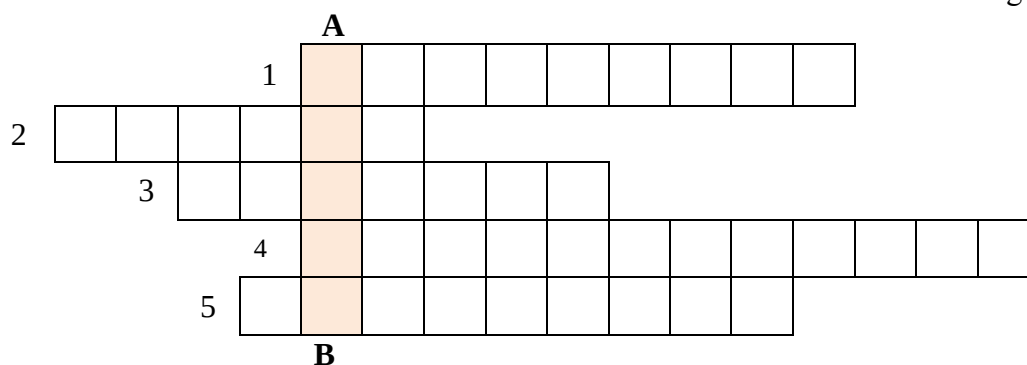
Profesor îndrumător: Diana Loghin

1. Activitate legală, ocupație
2. Trăsătură comună a tuturor activităților.
3. Sinonim cu meserie.
4. Capacitatea unui individ de a se pronunța asupra unui lucru.
5. Sinonim cu întreprinzător.

Pe coloana **A-B** vei descoperi termenul „FIRMA”.*Răspunsuri: 1. Afacere. 2. Motivația. 3. Profesie. 4. Competență. 5. Antreprenor.***REBUS****Autor:** Musteață Marcela-Elena (Clasa a X-a X)

Profesor îndrumător: Loghin Diana

1. Este primul element cronologic al oricărei activități.
2. Elementul primar al structurii organizatorice, cea mai simplă subdiviziune organizatorică.
3. Generează posturi asemănătoare ca arie de cuprindere a responsabilității.
4. Totalitatea persoanelor care efectuează munci omogene sau complementare, care îndeplinesc aceleași obiective, au aceeași locație și sunt subordonate aceluiași conducător.
5. Totalitatea însușirilor și laturilor esențiale în virtutea cărora un individ este deosebit față de alt individ.

Pe coloana **A-B** veți descoperi termenul „MUNCA”.*Răspunsuri: 1. Motivația; 2. Postul; 3. Funcția; 4. Compartiment; 5. Calitatea.*

Cărți, evenimente, filme, timp liber

Procopienii vă recomandă

Oana Neamțu (clasa a XI-a L) vă recomandă:

Tristan și Isolda (2006)

În film este vorba despre povestea de dragoste dintre Tristan, un cavaler de Cornwall, și prințesa irlandeză Isolda. Tristan, cavalerul care a crescut cu unchiul lui, pentru că tatăl lui a fost ucis de fratele Isoldei, dorește să îl ucidă pe acesta. Isolda îl cunoaște pe Tristan atunci când toți ceilalți din satul lui cred că este mort tot din cauza fratelui Isoldei, Morholt, care încearcă să îl omoare pe Tristan cu otravă, dar încercarea lui eșuează, acest din urmă ajungând pe malul insulei pe care trăia Isolda. Aceasta îl găsește, se îndrăgostește de el, dar ea nu știe că Tristan a făcut un pact cu unchiul lui, Mark, ca atunci când o să câștige lupta să i-o dea de soție pe Isolda, femeia de care este îndrăgostit. Aceasta trăiește câțiva ani cu Mark, dar apoi în timpul unei cine sunt atacați, și Mark este de partea celor răi, iar Tristan salvează satul de război. Așadar, Tristan îl omoară și pe Mark pentru a trăi fericit cu Isolda, pe care o lăsase însărcinată în timpul relației cu Mark.

- **Regia:** Kevin Reynolds
- **Cu:** James Franco, Sophia Myles

Slumdog Millionaire (Vagabondul milionar) – 2009

În acest film este vorba despre un biet băiat de 19 ani, Jamal Malik, care încearcă să își regăsească iubita din copilărie. Acesta face tot posibilul să o găsească, dar nu are succes. În cele din urmă, Jamal a decis să participe la show-ul televizat “Vrei să fii milionar?” unde câștigă concursul, adică o sumă de 20 milioane rupii. Moderatorul show-ului fiind convins că a trișat, încearcă să îl facă să recunoască. Jamal începe să le povestească polițiștilor întreaga sa viață, de când era mic și până în ziua în care a ajuns în concurs. Fiecare capitol din viața sa poate oferi răspunsul la o întrebare din concurs, Jamal părând că se afla în emisiune mai degrabă pentru regăsirea unei dragoste pierdute decât pentru suma de bani pusă în joc. Latika, fata pe care o iubea, se uita la televizor în acel moment și atunci când el iese din platoul emisiunii o

întâlnește pe ea.

- **Regia:** Danny Boyle
- **Cu:** Lennie James, Dev Patel, Freida Pinto

We're the Millers (Noi suntem familia Miller, 2013)

În film este vorba despre 4 actori care nu știu prea multe despre viața celuilalt. David, personajul principal, este dealer de droguri și primește misiunea de a merge în Mexic pentru a aduce o tonă de marijuana. Acesta trebuia să facă o diversiune, pentru a trece pe la vamă fără a fi prins cu "marfa" în rulotă. Îi vine ideea să își facă o familie falsă, promițând "membrilor" bani, deși nu își va ține promisiunea. O ia ca soție pe Rose, o vecină din bloc și drept copii pe Kenye, un copil al unui vecin care îl lăsase singur acasă de ceva timp și Casey, o fată care fugise de acasă, din cauza părinților. "Familia Millers" pleacă cu rulota în Mexic, iau "marfa" și se întorc la New York. Pe drum apar anumite probleme care se vor rezolva treptat. Membrii "familiei Millers" se ceartă din cauza unor banalități, dar în final rămân prieteni foarte buni, iar Rose și David se implică într-o relație adevărată.

- **Regia:** Rawson Marshall Thurber
- **Cu:** Jennifer Aniston, Jason Sudeikis

Minte-mă frumos (2012)

Este un film românesc de succes, zic eu. Este vorba despre o fată și un băiat care se cunosc pe facebook dar având cu alte poze la profil. Aceștia, ca să nu o dea în bară, îi trimit pe cei mai buni prieteni la întâlnire. Oana, o trimite pe Dana, colega sa de apartament și de clasă de la școala de prăjituri pe care o conduce Loredana Groza iar Marius îl trimite pe Dani, un gigolo cunoscut. Aceștia pe parcursul întâlnirilor se în dragostesc, dar Andi o minte pe Dana în anumite privințe și aceasta se supară. Oana și Marius se întâlnesc cu adevărat prin Andi, aceștia constată că nu sunt perfecți și se îndrăgostesc.

- **Regia:** Iura Luncașu
- **Cu:** Andi Vasluianu, Diana Dumitrescu, Antoaneta Zaharia, Damian Marius

Cartea noastră de vizită

Titlul revistei: PROCOPIENII

Fondator: Croitoru Daniela Ramona

Anul apariției primului număr: 2011

Numere apărute: nr. 1/octombrie 2011, nr. 2/februarie 2012, nr. 3/aprilie 2012, nr. 4/iunie 2012, nr. 5/iulie 2012, nr. 6/ianuarie 2013, nr.7/iunie 2013, nr. 8/septembrie 2013, nr. 9/ianuarie 2014, nr. 10/iunie 2014.

Scopul „Procopienilor” implicați în realizarea revistei: să prezinte frânturi din activitățile și gândurile elevilor și profesorilor școlii, să le ofere acestora oportunități de exprimare și să le stimuleze creativitatea.

Secțiuni: „Pulsul școlii”, „Condeii Procopienilor”, „Colțul părinților”, „Pagina diriginților”, „Abordări didactice”, „Universul cunoașterii”, „Profesie și carieră”, „Orizonturi locale”, „Cărți, evenimente, filme, timp liber”, „Interviuri”, „Clubul procopienilor isteți”, „Galeria de onoare”.

Contact: revistaprocopienii@gmail.com

Site-ul revistei: <http://procopienii.webnode.com/>

Premii:

- **Premiul I** la Concursul Național de Interpretare Teatrală, Creație Literară și Creație Jurnalistică ”Tudor Mușatescu”, Ediția a VI-a, 2013, organizat de Palatul Copiilor Pitești;
- **Premiul I** la Concursul Național de Creație Jurnalistică și Artă Fotografică ”Tineri jurnaliști în devenire”, Ediția a IV-a, 2013, organizat de Palatul Copiilor Pitești;
- **2 Premii I** la Expoziția Națională „Anelisse”–Concurs de reviste științifice, reviste de cultură, reviste școlare, materiale publicitare școlare, web-uri și bloguri, organizată de Asociația Cultural-Științifică „Vasile Pogor” – Iași (iunie 2012, august 2013);
- **Premiul I** la Concursul Internațional de Creație "ECO JUNIOR", secțiunea ECO MEDIA (august 2012), organizat de Colegiul Tehnic T.F „Anghel Saligny” Simeria și ISJ Hunedoara;
- **Premiul I** la Concursul de publicație școlară ”Medi@ Junior” 2013 organizat de Colegiul Tehnic T.F „Anghel Saligny” Simeria și ISJ Hunedoara;
- **Mențiune** la Expoziția-concurs național de reviste școlare organizat de Colegiul Național „Petru Rareș” – Beclean în parteneriat cu Asociația Esentza Beclean (decembrie 2012).

